

S/no. 80669

S/D 5926
29A. 5926
D 6/8a

अथ आचारार्कप्रारंभः

शीयणेशायनमः ॥ ३२ ॥ जानकीनयनयुग्मगोचरं गानिनां नयनयोरगोचरं ॥ नीलमेघकनिरुचिंसदाप्राक्तये मनसिराधकमुद्य ॥ ३ ॥ उच्चैः
 सुर्णोत्सुचंद्रविचंपरासुशंतं निजपाणिपल्लवैः ॥ गंगाधरं नौमि मज्जंगराहुप्रकृष्टमीत्याचकितं सुहृमुहुः ॥ २ ॥ महादेशं तनुजं धाभारद्वज्जुलो
 दुवः ॥ दिवाकरोरकिं त्वाद्याचारं तनोत्यसौ ॥ ३ ॥ तत्रादावु पोहातप्रकरणभारभ्यते ॥ हारीतः ॥ अज्ञानतमसाधानां अभितानां कुद-
 हिभिः ॥ धर्मशास्त्रप्रदीपोयंधार्यो मार्गोपदेशकः ॥ मनुः ॥ आचारः परमोधर्मो नृणां श्रेयस्करो भवेत् ॥ इह लोके परकीर्तिः परत्र परमं सत्त्वं
 ॥ आचारात्प्राप्यते श्रेष्ठ्यमाचारात्कर्मलभ्यते ॥ कर्मणा जायते ज्ञानं ज्ञानाच्चोक्षमवाप्यते ॥ पराचारः ॥ आचारः परमोधर्म आचारः परमंतपः
 ॥ आचारः परमं ज्ञानमाचारात्किंनसाध्यते ॥ यस्त्वाचारविहीनोपि विद्वान्नेदपरायणः ॥ सर्वधर्मबहिः कार्यो यथाशूद्रस्तथैव सः ॥ स्मृत्यंतरे लो-
 किकाचारोप्यावश्यकत्वेनोक्तः ॥ किंपुनः शास्त्रीयः ॥ तथा ॥ यद्यपि स्यात्स्वयं ब्रह्म त्रैलोक्याकर्षणक्षमः ॥ तथापि लौकिकाचारं मनसा
 पिनलंघयेत् ॥ तथा ॥ समयाचारिको धर्मो जातिदेशकुलोद्भवः ॥ ग्रामाचाराः परिग्राह्याः सर्वत्रैव यथोदितं ॥ धर्ममूलमाह याज्ञवल्क्यः
 ॥ श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः ॥ सम्यक्संकल्पजः कामो धर्ममूलमिदं स्मृतमिति पद्यपुराणेपि ॥ बहुत्वादिह शास्त्राणां ध-
 र्ममूलं श्रुतिः स्मृतिः ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानां विरोधो यदि दृश्यते ॥ श्रौतं तत्र प्रमाणं स्याद्दृष्टेर्द्वेषे श्रुतिर्वरा ॥ श्रुतिर्द्वेषे तु यत्र स्यात्तत्र धर्मो बुद्धौ
 स्पृती ॥ स्मृतिर्द्वेषे तु विषयः कल्पनीयः पृथक्पृथक् ॥ वेदप्रणिहितो धर्मो त्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ वेदो नारायणः साक्षात्स्वयं भूमिति शुभ्रम-

॥ यो वैदिक मनादत्य कर्मस्मार्तेतिहासिकं ॥ मोहात्ममाचरे द्विप्रोनसपुण्येन लिप्यत इति ॥ धर्मलक्षणमाह शंकरः ॥ देशकालउपायेन द्रव्यं च स्थाप
 यन्वितं ॥ पात्रे प्रदीयते यत्सकलं धर्मलक्षणं ॥ हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरेपि ॥ गंगास्नानं शिवो देवो प्रियपूजात्मचिंतनं ॥ ध्यानं नारायणस्त्वैव ल
 कलं धर्मलक्षणमिति ॥ तत्रैव बृहस्पतिः ॥ दयाक्षमानसूयाचशौचानायासमंगलं ॥ अकार्पण्यमस्पृहत्वं सर्वसाधारणानि च ॥ सर्वेषां कि
 राजन्यविद् शूद्राणां धर्मलक्षणानीत्यर्थः ॥ दयादीनां लक्षणमाह ॥ स एव ॥ परे वा बंधुवर्गे वा भिन्ने द्वेषरि वा सदा ॥ आपन्ने रक्षितव्यं तु दयैषा
 परिकीर्तिता ॥ बाह्ये वा भ्यंतरे वापि दुःखउत्पादिते परैः ॥ न कुप्यति न बाहंति साक्षमा परिकीर्तिता ॥ गुणाच्च गुणिनो हंति स्तोत्रमंदगुणान
 पि ॥ नान्यदोषेषु रमते सानसूया प्रकीर्तिता ॥ अमस्य परिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिंदितैः स्वधर्मे च व्यवस्थानं शौचमेतत्प्रकीर्तितं ॥ शरीरं पी
 ड्यते येन स शक्येनापि कर्मणा ॥ अत्यंतं तन्न कुर्वीत अनायासः स उच्यते ॥ प्रशस्ताचरणमित्यमप्रशस्तविवर्जनं ॥ एतद्विमंगलं प्रोक्तं ऋ
 षिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ स्तोत्रादपि प्रदातव्यमदीनेनांतरात्मना ॥ अहन्यहनियत्किंचिद्कापण्यं हितस्मृतं ॥ यद्योत्पन्नेन संतोषः कर्तव्यो
 ल्यवस्तुभिः ॥ परस्य चिंतयेत्तार्थं सास्पृहपरिकीर्तिनेति ॥ कर्मकरणेदिद्वि यमउक्तः कर्मप्रदोपेकात्प्रायनेन ॥ यत्रदिद्वि यमो नास्ति जप
 होमादिकर्मसु ॥ तिस्रस्तत्रदिशाः प्रोक्त्येद्रीसौम्यापराजिना ॥ गौतमः ॥ रात्राबुदङ्गुरवः कुर्याद्वैवकार्यं सदेवहि ॥ शिवार्चनं सदा
 वैशुचिः कुर्याद्दुदङ्गुरवः ॥ सदारान्नो दिवान्नेति व्याख्यातंगुरुभिः क्वचित् ॥ विष्णुः द्विद्वि यमाभावे प्राचीमनु रूध्य कर्म कुर्यात् ॥ प्राच्य

क्वाचारमयुस्वेतत्रांतरे ॥ यत्रैव भानुस्तवियत्कदेति प्राचीतुतांवेदविदोवदन्ति ॥ ततोपरांपूर्वकपूज्ययोश्चसदागमज्ञाः प्रवदन्तितांतु ॥ दिनीया
 त्वागमोक्तपूजायामेवेतितत्रैवोक्तं ॥ कात्यायनः ॥ यत्रोपदिश्यते कर्मकर्तुरंगनत्तुच्यते ॥ दक्षिणस्तत्रविज्ञेयः कर्मणांपारगः करः ॥ आश्व
 लायनसूत्रं च ॥ दक्षिणं प्रतीयादनादेशदिति ॥ बराहपुराणे ॥ स्नानपूजातर्पणादिजपहोमस्मरार्चनं ॥ उपवासवताकार्यंसायंसंध्याहुती
 विना ॥ चतुर्विंशतिमते ॥ इक्षुनपः फलमूलंपयस्ताबुलमौषधं प्रक्षयित्वापिकर्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रियाः ॥ कर्म प्रदीपे ॥ पित्र्यमं
 त्रानुद्वेषेणात्मात्मभेदमेक्षणे ॥ अधोवायुसमुत्सर्गप्रहासेनृतभाषणे ॥ मार्जारमूषकस्पर्शे आक्रुष्टे क्रोधसंभवे ॥ निमित्तेष्वत्र सर्वत्र क-
 र्मकुर्वन्नपः स्पृशेत् ॥ आत्मात्मभेददयस्पर्शः ॥ हारीतः ॥ आद्रिवासाजले कुर्यात्तर्पणात्मनंजपं ॥ शूद्रावासाः स्थले कुर्यात्तर्पणात्मनंजपं ॥
 आपस्तबः ॥ संध्याये भोजनार्थे वास्नानार्थे पितृकर्मणि ॥ शूद्रात्स्तेननाचामेद्यागादिहवनेषु च ॥ यमः ॥ आपः करनरवस्पृष्टाः समान-
 मतियो हि जः ॥ सरांषि बतिस्रव्यक्तायमस्पृशन्नयथा ॥ बो ध्यायनः ॥ शूद्राभावे भवेत्किंचिद्भूमौ त्स्नातु तज्जलं ॥ योगयाज्ञवल्क्यः
 आर्षे लं दं श्रदेवत्यं विनियोगं तथैव च ॥ वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्राह्मणेन विशेषतः ॥ उदोगपरिशिष्टे ॥ आसीन ऊर्ध्वः प्रहोवानियमो यत्र नेर-
 शः ॥ तदासीनेन कर्तव्यं न प्रह्नेन न निष्ठता ॥ सदोषवीतिनाभायं सदा बद्धशिखेन च ॥ विशिखो व्युपवीतश्च यत्करोति न तत्कृतं ॥ नचाचो-
 त्तारार्थेन यज्ञोपवीतस्य कर्मांगतोक्तेः कर्मकालातिरिक्तकाले यज्ञोपवीतधारणमैच्छिकमिति वाच्यं ॥ मलापकर्षणस्नाने गात्राभ्यंगे तथैव

च ॥ उपवीतं पृथक् कुर्यात् अन्यत्र नरकं प्रजेत् इत्याश्वलायनोक्तेः ॥ मंत्रन्यस्तोपवीतं यद्दिनाभ्यंगं न चोद्धरेत् ॥ त्रुटितं वा यद्विभ्रष्टं पुनर्मन्त्रेण धा-
 रयेत् ॥ नवीनं धारयेद्दिशो न जीर्णं न परैर्धृतमिति हारीतोक्तेश्च ॥ अथात्र प्रसंगाच्च ज्ञोपवीतनिष्पत्तिप्रकारं च वदामः ॥ प्रयोगपारिज्वले वि-
 ष्युः ॥ कर्पासक्षौमगोवालशरुवल्कत्वृणादिकं ॥ यथासंभवतो धार्यमुपवीतं द्विजातिभिः ॥ शचीदेशे शक्तिः सूत्रं संहतांगुलिमूलके ॥ आयेह्य
 षष्ठावत्यानत्रिगुणी कृत्ययत्नतः अष्टिमके श्रमंत्रैस्तत्पक्षाल्पोर्ध्वं कृतं ॥ पुनस्तत्रिगुणी कृत्यनवसूत्रमधो कृतं ॥ अप्रदक्षिणामाचूत्रं
 सावित्र्यात्रिगुणी कृतं ॥ वसिष्ठः ॥ त्रिरावेष्ट्य दंडं कृत्वा हरिब्रह्मेश्वरान्भवेत् ॥ एवं कृत्वोपवीतं स्यात्तस्यैकाग्रं धिरिष्यते ॥ देवलः ॥ ग्रंथेभ्यश्च नव
 सूत्रस्य वक्ष्यंते देवताः क्रमात् ॥ ॐ कारो धिस्तथानागसोमः पितृप्रजापती ॥ वायुः सूर्यश्च शर्वश्च इत्येतानवतंतवः ॥ रुद्रेण दीयने ग्रंथिः सा
 वित्र्याचाभिर्मन्त्रितं ॥ तत्धार्यमुपवीतं स्यात्तत्तिलंबं न चोद्धृतं ॥ सावित्र्यात्शकृत्वो द्विर्मन्त्रिताभिस्तदुक्षयेत् ॥ ब्रह्मचारिण एकस्यात्त्रासके
 द्वेवह्निवा ॥ यज्ञोपवीतं परममिति मंत्रेण धारयेत् ॥ बहूनां धारणे तत्र प्रत्येकं मंत्रं इष्यते ॥ ऋगुः ॥ ब्रह्मसूत्रं च सव्ये संस्थिते यज्ञोपवीतिना
 ॥ प्राचीना वीतिता सव्ये कंठस्थे तु निवीतिना ॥ मनुः ॥ मेरेवला मजिनं दंडमुपवीतं कभंडलु ॥ अप्सु प्रास्यो द्विनष्टानि गृहीत्वान्यानि मंत्रं च नद-
 ति ॥ इति भारद्वाजमहादेव महात्मजद्विवाकरकृते आचार्ये उपोहानप्रकरणं ॥ श्रुत्यासुर्मपुंडरी कायताक्षे राये नित्यं भूमिजा प्राणनाथे ॥ सं-
 साराब्धिदूरपारं प्रतनुं अधानौ कामारुरुक्षोः प्रणामाः ॥ १ ॥ आश्वलायनः ॥ अथोच्यते ग्रहस्थस्य नित्यं कर्म यथाविधि ॥ यत्कृतानृष्णा-

माप्नोति देवातिव्याचमानुषान् ॥ अथात्र ब्राह्ममुहूर्तमारभ्यास्वापं कर्माण्युच्यन्ते ॥ ब्राह्ममुहूर्तश्च देधा अंत्ययामात्मकोरात्रे रूपांत्यमुहूर्तश्च
सधायः पितामहोक्तः रात्रेस्तपश्चिमोयामो मुहूर्तो ब्राह्म उच्यते ॥ द्वितीयस्तत्र योगपारिजाते रात्रिगतमुहूर्तपंचदश कं प्रक्रम्य ब्राह्मो ना-
प्रस्तनश्चैव मुहूर्त प्रक्रमो निशीति ॥ मनुः ॥ ब्राह्ममुहूर्ते बुधेत धर्मार्थी वनुचिंतयेत् ॥ कायकेशांश्च तन्मूलान्चेदतस्वार्यमेव च ॥ आगमे ॥
ब्राह्मे सुहृते चोत्थाय चिंतयेद्द्रघुनंदनं ॥ श्रीपूर्वजयमध्यस्थं द्विर्जयानं विचक्षण इत्यादि प्रातः स्मरणं पितामहोक्तं ब्राह्ममुहूर्तमारभ्य का-
र्याभितिकेचित् ॥ श्रीमातामहचरणास्तु द्वितीय ब्राह्ममुहूर्तमारभ्य प्रातः स्मरणं कार्यं ॥ पितामहोक्तस्तु ॥ वेदाभ्यासार्थमित्याहुः पु-
स्तकैतन् ॥ रात्रेरंतिमयामेतु द्विजो वेदं विचिंतयेत् ॥ इति परशुरामनिबन्धे कात्यायनोक्तेः ॥ अत्र स्वापे प्रायश्चित्तमुक्तं स्मृतिरत्नावल्यां ॥
ब्राह्मे मुहूर्ते यानि द्रासा पुण्यक्षयकारिणी ॥ तां करोति द्विजो मोहात्पाददुच्छ्रेण मुध्यतीति ॥ अत्र स्मरणीयमाह व्यासः ॥ महर्षिर्भगवा-
न्यासः छेत्ते मांसं हितां पुरा ॥ श्लोकैश्चतुर्भिर्धर्मोत्तमा पुत्रमध्यापयद्भुक्तं ॥ मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ संसारेष्वनुभू-
तानि यांति यास्यंति चापरे ॥ हर्षस्यानसहस्राणि भयस्थानशतानि च ॥ दिवसे दिवसे मूढमाविशंति न पंडितं ॥ उर्ध्वबाहुर्विरोधेषु न च क-
श्चिच्छृणोति मे ॥ धर्मद्वयं श्रुत्वा मश्वसकिमर्थं न सेव्यते ॥ न जातुकामात्प्रयान्तो भ्रातृभ्यं त्यजेज्जीवितस्यापि हतोः ॥ धर्मो नित्य-
स्वरवदुःखे त्वनित्ये जीवो नित्यो हेतुरस्य त्वनित्यः इमां भारतसावित्रीं प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ स भारतफलं प्राप्य परं ब्रह्म विगच्छति -

धर्मनिं प्रातःस्माराभिव्यक्तुत्सवितुर्वरेण्यरूपं हिमं द्रुमं चोत्तमं चूर्णं ॥ सामानियस्य किरणाः प्रभवादिहेतुं ब्रह्मा
 हरात्मकमलक्ष्यमर्चित्य रूपं ॥ १॥ प्रातर्नमामितरणिंतनुवाङ्मनोभिन्नस्यैद्रुर्वकसुरैर्नुतमर्चितं च ॥ दृष्टिप्रमोचनविनिग्रहहेतुं
 तन्नेलोक्यपालनकरं निगुणात्प्रकंच ॥ २॥ प्रातर्भजाभिसवितारमनंतशक्तिपापौघशत्रुभयरोमहरं पंच ॥ तंसर्वलोककलनात्मककालसूक्ति
 गोकंठबंधनविमोचनमादिदेवं ॥ ३॥ श्लोकत्रयमिदं भागोः प्रातः प्रातः पठेत्तु यः ॥ ससर्वव्याधिनिर्मुक्तः परं सरुक्मवाप्रुथान् ॥ ४॥ प्रातः
 स्माराभिगणनायमनायबंधुंसिंदूरपूरपरिशोभितगंडयुग्मं ॥ उदंडविघ्नपरिवंडनचंडदंडमारवंडलादिस्तरनायकचंडवंशं ॥ १॥ प्रातर्नमा
 मित्तुराननवंद्यमानमिच्छानुकूलमसिलंचवरदेधानं ॥ तंतुंदिलंहिरसनप्रिययज्ञसूत्रं पुत्रं विलासचतुरं शिवयोः शिवाय ॥ २॥ प्रातर्भ
 जाम्यभयदंरवलुभक्तशोकदावानलंगणविभ्रंवरकुंजरास्यं ॥ अज्ञानकाननविनाशनहव्यवाहसुत्साहवर्धनमहं सक्तमीरवरस्यं ॥ ३॥ श्लोक
 त्रयमिदं पुण्यं सदासाध्याज्यदायकं ॥ प्रातरुत्थायसततं पठेत्प्रथमः पुमान् ॥ ४॥ प्रातः स्माराभिशरदिदुकरोज्जलाभांसद्रुवस्त्रनरकुंडल
 हारभूषां ॥ दिव्याभुधोजितसनीलसहस्रहस्तोरक्तोत्पलाभचरणां भवतीं परेशां ॥ १॥ प्रातर्नमामिमहिषासुरचंडमुंडशंभासुरप्रभुस्वरैरु
 विन्द्यारादस्तां ॥ ब्रह्मैन्द्ररुद्रमुनिमोहनशीललोलांचंडीं समस्तसुरभूर्निगनेकरूपां ॥ २॥ प्रातर्भजाभिभजताममिलाषदात्रीं धात्रीं समस्त
 जगदांतुरितापहंशीं ॥ संसारबंधनविमोचनहेतुमूलां मायां परांसमधिगम्य परस्यविष्णोः ॥ ३॥ श्लोकत्रयमिदं देव्याभ्यदिक्षयाः पठेत्

रः ॥ सर्वाङ्गमानवाभोतिविष्णुलोकप्रहृष्यते ॥ ४ ॥ प्रातःस्वराभिभवभीतिहरंस्वरेशंगंगाधरंक्षुभवाहनमंबिकेशं ॥ स्वर्गागणुलवरदाभय
हस्तमीशंसंसाररोगहरमौषधमहिताय ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिगिरिशंगिरिजायदेहं सर्वस्थितित्रलयकारणमादिदेवं ॥ विश्वेश्वरंविजितांविस्त
यनोभिरामंसंसार ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिशिवमेकमनंतमाद्यंवेदान्तवेद्यमनघंपुरुषंमहान्तं ॥ नामादिभेदरहितषट्भावशून्यंसं ॥ ३ ॥ प्रातःस्व
मुत्थायशिवंविचिंत्यश्लोकत्रयंयेनुदिनंपठति तेदुःखजालंबहुजन्मसंचितंहित्वापदंयांतितदैवशांभो ॥ ४ ॥ स्वादेप्रातःस्वराभिभवभीति
महार्तिशांत्यैनारायणंगरुडवाहनमञ्जनाभंग्राहाभिभूतवरवारणमुक्तिहेतुंचक्रायुधंतरुणवारिजपत्रनेत्रं ॥ १ ॥ प्रातर्नमामिमनसावचसाच
भूर्भोपादारविंद्युगुलंपरमस्यप्रसः ॥ नारायणस्यनरकार्णवतारंणस्यपागयणप्रवणविप्रपरायणस्य ॥ २ ॥ प्रातर्भजामिभजतांभयंकरंते
भोक्त्सर्वजन्मलुतपापभयापहृष्ये ॥ योग्राहवन्नपतितांभिगजेन्द्रपोरशोकप्रणाशमकरोधृतशंखचक्रः ॥ ३ ॥ श्लोकत्रयमिदंपुण्यंप्रातःकाले
पठेद्युयः ॥ लोकत्रयगुरुस्तस्मिदद्यात्त्वपदंहरिः ॥ ४ ॥ प्रातःस्वराभिरघुनाथमुस्वारविंदंभंदंस्मितंमधुरभाषिचिशालमालं ॥ कर्णावजं
विचलकुंडलशोभिगंडंकर्णोतदीर्घनयनंनयनाभिरामं ॥ १ ॥ प्रातर्भजामिरघुनाथकरारविंदंरसोगणायमपदंवरदंनिजेभ्यः ॥ यद्वाजसं
सदिविभक्त्यमहेशचापंसीताकरग्रहणमंगलमापसद्यः ॥ २ ॥ प्रातर्नमामिरघुनाथपदारविंदंपद्यांकुशादिरुभरैरिवसुखावहंमे ॥ योगांद्रमा
नसमधुव्रतसेव्यमानंशापापहंसपदिगौतमधर्मपत्न्याः ॥ ३ ॥ प्रातर्वद्यमिवचसारघुनाथनामवाग्दोषहारिसकलंशमलंनिहंति ॥ यत्पार्श्व-

तीस्वपतिनासहमोक्षकामाश्रीत्यासहस्रहरिनायसमंजजाय ॥ ५ ॥ प्रातः श्रयेः श्रुतिनुतारपुनायसूर्तिनीलांबुदोत्पलसितेतररत्ननीलां ॥ अ
 मुक्तमोक्षिकविशेषविभूषणाख्यां ध्येयांसमस्तमुनिभिर्निजमुक्तिहेतुं ॥ ५ ॥ यः श्लोकपंचकमिदं प्रयतः पठेत्तन्निर्वाणप्रभातसमये पुरुषः प्रबु
 द्धः ॥ श्रीरामकिंकरजनेषु स एव मुस्यो भूत्वा प्रयाति हरिलोकमनन्यलभ्यं ॥ ६ ॥ ब्रह्मासुरारिस्त्रिपुरांतकारी भानुः शशीभूमिसतोबुध
 श्व ॥ गुरुश्चक्रः शनिराहुकेतवः कुर्वंतु सर्वे मम सप्रभातं ॥ १ ॥ षट्पुर्वसिष्ठः क्रतुरंगिराश्चमनुः पुलस्त्यः पुलहश्चगौतमः ॥ रेभ्योम-
 रोचिश्चवनश्चदक्षः कुर्वंतु सर्वे मम ॥ २ ॥ सनत्कुमारः सनकः सनंदनः सनातनोप्यासुर्निर्वाणलोच ॥ समस्वराः सप्त रसातलानि कुर्वं ॥ ३ ॥
 समार्णवाः समकुलाचलाश्चसमर्षयोद्दीपवनानिसप्तः ॥ भूरादिकृत्वा भूवनानिसप्तकु ॥ ४ ॥ पृथ्वीसगंधासरसास्तथापस्यश्चिवायुर्ज
 लितंचतेजः ॥ नमस्तुभ्यं महतासहैव कुर्वंतु सर्वे ॥ ५ ॥ इत्यं प्रभाते परमं पवित्रं पठेत्स्मरेद्वाशृणुयाच्च तद्वत् ॥ दुः स्वप्ननाशस्त्विह सप्रभा
 तं भवेच्च नित्यं भगवत्प्रसादात् ॥ ६ ॥ पुण्यश्लोको न लोरा जापुण्यश्लोको जनार्दनः ॥ पुण्यश्लोकाच्च वै देही पुण्यश्लोको युधिष्ठिरः ॥ ७ ॥ अ
 श्वत्यामा बलिर्वासो हनुमोश्च विभीषणः ॥ रूपः परशुरामश्च सैनेविरजीविनः ॥ सप्तेता नृसंस्मरेन्नित्यं मार्कंडेयं तथाष्टमं जीवेद्वर्षशतं
 सोऽपि सर्वव्याधिविचर्जितः ॥ ९ ॥ अ हल्याद्वोपदीसीनातारामंदोदरीतया ॥ पंचकनास्मरेन्नित्यं महापानकनाशनं ॥ १० ॥ इत्यादिपुराण
 मंत्रान्यदित्वा ॥ समुद्रवसने देवि पर्वतस्तनमडले विष्णुपत्निमस्तुभ्यं पादस्पर्शक्षमस्वमे ॥ इति प्रार्थ्याः स्थायरविंशतुं न न मस्तुत्यमानर

शिभितिसमर्चसूक्तं पठेदित्युच्यते ॥ ततो मूत्रपुरीषोत्सर्गकुर्यात् ॥ तत्रादौ मूलवाक्यानि लिख्यन्ते ॥ पराशरः ॥ ततः प्रातः समुत्थाय कुर्याद्दिग्भ्यु
 त्रमेव च ॥ वैश्वदेव्यामिषु विक्षेपमतीत्याभ्यधिकं भवति ॥ अंगिराः ॥ उत्थाय पश्चिमेरात्रे स्तन आचम्य चोदकं ॥ अंतर्धाय तूष्णीं भिक्षुरा प्राच्य
 वाससा ॥ अयज्ञियैरनाद्रे श्ववृणोः संख्यमेदिनी ॥ कुर्यान्मूत्रपुरीषेतु शचोदेशे समाहितः ॥ देवता ऋषयः सर्वे पिशाची रगराक्षसाः ॥ इतो गच्छंतु
 मूलानि बहिर्घर्मि वरोम्यहं ॥ कृत्वा यज्ञोपवीतं तुष्टुतः कंठलंबितं ॥ विण्मूत्रं तु गृही कुर्याद्यद्वा कर्णे समाहित इति ॥ अयं च व्यवस्थितः विकल्पः ॥ य
 चेक वस्त्रोपवीतं कर्णे कृत्वा मूत्रपुरीषोत्सर्गकुर्यादिति शांसायनोक्तेः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ दिवा संध्यासकणस्थि ब्रह्मसूत्रं उदङ्मुखः ॥ कुर्यान्मू-
 त्रपुरीषेतु रात्रौ चेदक्षिणामुखः ॥ कर्णे च दक्षिणः कर्त्रंगानामनुक्तौ तु दक्षिणां गं भवेत्तदेति स्मृत्यर्थसारे उक्तत्वात् ॥ पवित्रे दक्षिणे कर्णे कृत्वा वि-
 ष्मूत्रमुत्सृजेदिति लिंगाच्च ॥ भरद्वाजः ॥ अथापरुष्य विण्मूत्रं लोष्ठकाष्ठवृणादिना ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ गृहीतशिश्वश्रोत्राय मृदिरभ्युहते ज-
 लैः ॥ गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्यादतं द्रितः ॥ यमः ॥ आहरे च नृत्तिकं विप्रः कृत्वा त्ससिकनां तथा ॥ विभेतु शक्राग्रात्सोक्तारकाक्षाने विधीयते ॥
 हरिद्रकर्णादिभ्यस्तु शूद्रे कृष्णां तु निर्दिशेत् ॥ षड्गुः ॥ यस्मिन्देशे तु यज्ञोपवीतं च यत्रैव मृत्तिका ॥ सेवतत्र प्रशस्ता स्यात्तथा शौचं विधीयते ॥ इति लिंगे
 मृत्तिके देयेषु देवैकं करे दश ॥ उग्रवीः सप्तशतव्यवृष्टौ चे मृत्तिकाः स्मृताः ॥ शौनकः ॥ आद्रामलकमात्रास्तु मूत्रशौचे हि मृत्तिकाः ॥ दक्षः ॥
 तिरुोपाने देशे कश्चिन्नुग्रवीः सप्तमृत्तिकाः ॥ विष्णुः ॥ अर्धप्रसृतिमात्रं तु प्रथमा मृत्तिका स्मृता ॥ द्वितीया च तृतीया च तदर्धा धीमती च वि-

ता ॥ वसिष्ठः ॥ एकालिंगेकरेतिस्त्रीवामबोर्ध्वेतिस्त्री ॥ एकैकयामृदापादौप्रक्षाल्यतुराचिर्भवेत् ॥ मूत्रशौचसमाख्यातंशक्नेतुद्विगुणंभवेत्
शस्वः ॥ तिस्रस्तपादयोर्देयाःशौचकामस्यचित्यशक्ति ॥ एतद्धौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणां ॥ त्रिगुणं स्याद्गृहस्थानां यतीनां स्याच्चतुर्गुण-
पादशौचक्रमः स्मृत्यन्तरे ॥ शौचाद्वेचामपादे पूर्वमक्षालनं भवेत् ॥ शौचेतुवामपूर्वं स्यादन्यत्रदक्षिणंसदाराच्यादौविशेषः स्मृत्यर्थसारे ॥ दिवाय-
द्विहितंशौचंतर्धनिशिकीर्तितं ॥ तर्धमातुरेभोक्तमातुरस्यार्धमध्वनिस्त्रीशुद्रादरशक्तानांबालानांचोपवीतितः ॥ गंधलेपक्षयकरंशौचंकुर्वा-
भसंख्यया ॥ आश्वलायनः ॥ लिंगशौचंपुराकृत्वागुदशौचंततः परं ॥ देवलः ॥ धर्मविद्वक्षिणंहस्तमधः शौचेनयोजयेत् ॥ तथाचवामहस्ते
ननाभेरुर्ध्वेनशोधयेत् ॥ ऋष्यशृंगः ॥ धाराशौचंनकर्तव्यंशौचशक्तिमपीप्सना ॥ चुलकेनैवकर्तव्यंहस्तरक्षद्विविधानतः ॥ मनुः ॥ यावन्नापित्य-
येध्याक्नो गंधोलेपश्चतत्कृतः ॥ तावच्चुहारिचादेयंसर्वासुद्रव्यशुद्धिषु ॥ अंगिराः ॥ संधयोरुभयोरजाप्येभोजनेदंतधावने ॥ पितृकार्येचदेवेन
तथा मूत्रपुरीषयोः ॥ गुरूणांसंनिधौदानेयोगेचैवविशेषतः ॥ एषुयौनंसदातिष्ठन्त्सर्गंप्राप्नोतिमानवः ॥ आपस्तंबः ॥ नचसोपानत्पिसूत्रपुरीषे
कुर्यादिति ॥ सास्नीये ॥ गृहीत्वाजलपात्रंतुविष्णुमूत्रंकुरुतेयदि ॥ तज्जलंमूत्रसदृशंपीत्वाचांद्रायणंचरेत् ॥ मलमूत्रं त्यजेद्विप्रो विस्मृत्येवो-
पवीतधुकु उपवीतंतदुत्सृज्य गृह्यादन्यनवंतदेति ॥ अंगिराः ॥ मूत्रोत्सर्गं द्विजः छत्वा न कुर्याच्छौचमात्मनः ॥ मोहाद्भुक्तैरिवात्रेणजलं पी-
यित्वा भवति ॥ तत्रशौचावर्येप्रायश्चित्तंस्मृतिरत्वावल्यां गायत्र्यष्टशतं चैव प्राणायामत्रयंतथोत्तजपेदिति शेषः ॥ बोधायनः ॥ देशं च

तथात्मानं द्रव्यं द्रव्यं प्रयोजनं ॥ उपपत्तिमवस्थां च ज्ञात्वा शौचं प्रकल्पयेत् ॥ व्यासः ॥ अपवित्रः परिव्रजेत्सर्ववस्थां गतोऽपि वा ॥ यः स्मरेत्सुन्दरीका
 स्तं स वात्स्यायनः शुचिः ॥ आरवलायनः ॥ कुर्याद्दशगंडूषानुरोपोत्सर्जनेन तः ॥ सूत्रोत्सर्गे तु चतुरो भोजनांते तु षोडश ॥ प्रक्ष्य भोज्यां कसाने
 तु गंडूषाष्टकमाचरेत् ॥ गंडूषदेशः प्रयोगपरिज्ञाते ॥ पुरतः सर्वदेवाश्च दक्षिणे पितरस्तथा ॥ ऋषयः एष्टनः सर्वे चाये गंडूषमाचरेत् ॥ अथ प्र
 योगः ॥ पूर्वेत्तु ब्राह्मणमुहूर्ते उत्थाया च म्येष्ट देवतां नमस्कृत्य मानः स्मरणं विधाय रविं गुरुं नमस्कृत्य ग्रामाद्दहिने ऋत्याभिषुक्षे पात्यये शुद्धमृत्ति
 कांससिकतां जलपात्रं चादाय कीटादिरहितस्य लंगत्वा मृज्जलपात्रे निधाया यज्ञियैरनाद्रेस्तृणैर्भूमिमाच्छाद्य प्राचुरशिराः एष्टतः कंदलंबित
 यज्ञोपवीतो यद्येकवस्त्रश्चेद्दक्षिणकर्णे निहितयज्ञोपवीतो मौनी घ्राणास्येपि धाय दिवोददुपुरयोरात्रौ दक्षिणासुरवो मूत्रपुरीषे रक्ष्य लोष्ठादि
 नाशुदं परिमृज्य गृहीतशिशु उत्थाय पूर्वगृहीतमृज्जलपात्रे गृहीत्वा द्वाभ्रं लकमात्रमृज्जले द्विवारं लिंगं शौचं कृत्वा र्धं प्रक्षालितदर्धार्धे मृज्जले
 त्रिवारं मपानं शौच्य पुनर्जले रेव लिंगं गुदे प्रक्षाल्य शङ्खमृत्तिकयैकवारं हस्तं प्रक्षाल्य शङ्खमृत्तिमागत्या न्यमृज्जले र्दशवारं वामकरं प्रक्षाल्य त
 तः करद्वयं सप्तवारं तावद्विरेव मृज्जलेः प्रक्षाल्य चामदक्षिणपादौ प्रत्येकं त्रिः प्रक्षाल्या न्यजलेन द्वादशगंडूषान् वामभागे कृत्वा जलपात्रं त्रिः पृ
 क्ष्य जलविंदूजले निक्षिप्योपवीतीद्विराचामेत् ॥ सूत्रमात्रोत्सर्गे तु पूर्ववदेकवारं लिंगं प्रक्षाल्य वामकरं त्रिः प्रक्षाल्य करद्वयं द्विः प्रक्षाल्यैकैक
 या मृदापादौ प्रक्षाल्य गंडूषचतुष्टयं विधायाचामेत् ॥ इति शौचप्रकरणं ॥ अथाचमनं शुद्धपराशरः ॥ कृत्वा यशौचं प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च-

पृज्जलिः विबहूशिरवकच्छस्तुहिजआचमनंचरेत् ॥ आचमननिमित्तान्याहहेमाद्रौमनुः ॥ प्राणस्थायमनं कृत्वा आचमेत्प्रयतोपिसन् ॥ आ
तरंरिबद्यतेयस्मात्स्मादाचमनंस्थृतं ॥ कृत्वापूत्रंपुरीषंकारवान्याचांतउपस्थुशेत ॥ वेदमध्येथमाणश्चाप्यन्नमशंसर्वदा ॥ रगनींद्रियाणिछि
द्राणिकौर्ये ॥ चंडालम्लेच्छसंभाषेस्त्रीशूद्रोद्धिष्टभाषणे ॥ उद्धिष्टपुरुषंस्वपुष्टामोज्यंचापितथाविधं ॥ आचमेदश्रपातेचलोहितस्यतथैवच
षमः ॥ उत्तीर्येदकमाचम्य अवतीर्यतथैवच ॥ एवंस्यात्तेजसायुक्तोवरुणेनापिपूजितः ॥ मार्कंडेयपुराणे ॥ देवार्चनादिकर्माणितथाशुवीभि
वादनं ॥ कुर्वतिसम्यगाचम्यतद्देवभ्रजिक्रियां ॥ वसिष्ठः ॥ क्षतेनिष्ठीवितेक्षसेपरिधानेश्रपातने ॥ पंचस्वतेषुचाचामेद्धोत्रंवाक्षिणंस्पृशे
त् ॥ इत्याचमननिमित्तानि ॥ अथहिराचमननिमित्तान्याह ॥ हेमाद्रौव्यासः ॥ दानेभोजनकालेचसंध्योरुभयोरपि ॥ आचांतः पुनराचमे
जपहोमार्चनेषुच ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ स्नात्वापीत्वाक्षतेक्षसेभक्तेरथ्योपसर्पणे ॥ आचांतः पुनराचामेहासोविपरिधायच ॥ कौर्ये ॥ ओष्णे
क्लिमकौर्येस्पृष्ट्वावासोविपरिधायच ॥ रेतोमूत्रपुरीषाणासुत्सर्गेश्चहभाषणे ॥ श्वेतिवाध्ययनारंभेकसश्वासागमेतथा ॥ चत्वरंवाश्मशान
नंवासमागम्याद्भुजोत्तमः ॥ संध्योरुभयोरुस्तद्दाचांतोथाचमेत्युनः ॥ वीधायनः ॥ भोजनेहवनेदानेउपहारेप्रतिग्रहे ॥ हविर्भक्षणकालेच
हिराचामेतुसर्वथा ॥ हविर्भक्षणोत्तरमाचमनंनकार्यमित्यपिपक्षांतरमपरार्केस्पृत्यंतरे ॥ द्राक्षादीनिफलानीक्षुन्यथोमूलंघृतंदधि ॥
तांबूलमौषधंपत्रंहविर्भक्त्वापिनाचमेदिति ॥ आचमनविधिमाहयोगी ॥ अंतर्जानुशुचौदेराउपविष्टउदङ्मुखः ॥ प्राच्याज्जाक्षेण

र्थेनाहजोनित्यमुपस्पृशेत् ॥ त्रिः प्रास्यापोहिरुन्मृज्यरवान्यदिः समुपस्पृशेत् ॥ इदं च हिजातिविषयं त्वं वताचुनाभिस्तः यथा संख्यं हिजातयः
 ॥ शुधोरंस्त्रीचशूद्रवसकृत्पृष्ठाभिरंततइति ॥ याज्ञवल्क्येनस्त्रीरुद्रयोः ॥ सकृद्दिधानात् ॥ उदङ्मुखत्वादिनिष्कमोपि हिजघहणात्सदि
 षयएव ॥ जलग्रहणंगोकर्णाकृतकरेणकार्यमित्यहकण्वः ॥ आयतंपूर्वतः कृत्वागोकर्णाकृतिवत्कर ॥ संहतांगुलिनातोयंपृष्टत्वापाणिना
 हिजः ॥ मुक्तांगुष्ठकनिष्ठेनशेषेणाचमनंचरेत् ॥ अन्वारंभमाहयमः ॥ तावन्नोपस्पृशेद्दिहान्यावद्दामेननस्पृशेत् ॥ तीर्थमाहयोगी ॥ कनिष्ठादे
 शिन्यंगुष्ठमूलान्यग्रंकरस्यच ॥ प्रजापतिपितृ ब्रह्मतीर्थदेवान्यनुक्रमान् ॥ वृद्धपराशरः ॥ तीर्थानिपंचविमस्यकरेसंतिचरक्षिणे ॥ ब्रह्म
 देवंतथापेचंप्रजापत्यंचसोमिकं ॥ ब्राह्मंपश्चिमरेस्त्रायां देवंत्यंगुष्ठमूर्धनि ॥ प्राजापत्यंकनिष्ठादौमध्येसोम्यंविजानतः ॥ अंगुष्ठस्यप्रदेशि
 न्यामध्येपेचंप्रतिष्ठितमिति ॥ करतलेत्वग्नितीर्थतेनप्रतिष्ठः ॥ कार्यः ॥ तथाचप्रचेताः ॥ दक्षिणहस्तमध्येब्राह्मणस्याग्नेयतीर्थमाग्नेयेन
 प्रतिष्ठीत्यादिति ॥ आचमनीयार्थेतोयमाह ॥ शंखः ॥ अद्रिः समुद्रः ताभि स्तहोनाभिः फेनबुद्बुदः ॥ बन्दिनानभितसाभिरस्त्रासि
 रूपस्पृशेत् ॥ उपस्पृशेदाचामेत् ॥ आसुराणामुष्णोदकमथ्यविरुद्ध ॥ तथाच आपस्तंबः ॥ उदकेनासुराणांचतथोष्णोष्णापायिनाभिति
 अगस्त्यसंहितायां ॥ केशवाद्यैस्त्रिभिः पौत्वाहाभ्यां प्रक्षालयेत्करो ॥ दान्या मोघोत्संमृज्यशभ्यामुन्मार्जनंतथा ॥ एकेनहस्तंप्रक्षाल्य-
 पादावपितयेकतः ॥ संभोक्ष्यैकेनमूर्धनंततः संकर्षणादिभिः ॥ आस्पृशासाक्षिकर्णाननाभित्कंभजौस्पृशेत् ॥ एवमाचमनंकृत्वासा

स्नानाशयणो भवेत् ॥ शंखः ॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगेन स्पृशेन्नासापुटद्वयं ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यां च चक्रः श्रोत्रे पुनः पुनः कनिष्ठांगुष्ठयोर्नाभिल
दयंचतलेन वै ॥ तलेन पाणि तलेन ॥ सर्वाभिस्तु ततः शीर्षबाहूचायेण संस्पृशेत् ॥ अथ प्रयोगः ॥ शुचौ देशे भूमिष्वापादौ तर्जानुहस्तः ॥ मा
द्युख उदरुखोवोषविस्यसंहतांगुलिनाशुक्षजलं ॥ गृहीत्वा मुक्तांगुष्ठकनिष्ठेन वामेनाचारब्धेन पाणिना ब्रह्मतीर्थेन केशवनारायणम
थवेति संबुध्यते स्त्रिभिर्नामिस्त्रिः पिबेत् ॥ गोविंदविष्णुदत्तिहाभ्यां करौ प्रक्षा ल्यमधुसूदनत्रिविक्रमेतिहाभ्यां संगुष्ठमूलेनोष्ठौ सं
मृज्य वामनश्राधरेतिहाभ्यां तथैव मुखशुभार्ज्यत्तृतीकेशेति वामकरं प्रोक्ष्य पद्मनाभेति पादौ संप्रोक्ष्य रामोदरेति मूर्धानं संप्रोक्ष्य संकर्षणे
तिसंहतमध्यमांगुलित्रयेणास्यं संस्पृश्य वासुदेवप्रद्युम्नेतिहाभ्यां मंगुष्ठतर्जनीभ्यां नासापुटे संस्पृश्या निरुद्वपुरुषोत्तमेतिहाभ्यां मंगुष्ठा
नामिकाभ्यां चक्षुषी संस्पृश्या धोस्रजनारसिंहेतिहाभ्यां तथैव श्रोत्रे संस्पृश्या च तेति कनिष्ठांगुष्ठाभ्यां नाभिसंस्पृश्य जनार्दनेति पा
णितलेन हृदये संस्पृश्योपेद्रेति शिरः संस्पृश्य हरेकृष्णेतिहाभ्यां दक्षिणवामबाहुमूले स्पृशेत् ॥ एवमाचमनासंभवे स्पृश्यसारे ॥ त्रिः
पीत्वा हस्तं प्रक्षाल्य श्रोत्रं स्पृशेत् ॥ इत्याचारकं आचमनप्रकरणं ॥ अथ दंतधावनं ॥ अत्रिः ॥ मुखे पर्युषिते नित्यं भवत्यप्रयत्नो नरु ॥ स
दाद्रकाहंशुभं वा मस्येदंतधावने ॥ कात्यायनोपि ॥ उत्थायनेत्रे प्रक्षाल्य शशिभूत्वा समाहितः ॥ परिजप्यचमंत्रेण भक्षयेदंतधावनमिति ॥
शुचिर्भूत्वा पिप्पुत्रोत्सर्गेण शुचिभूत्वेत्यर्थः ॥ जपमंत्रं प्रयोगे वक्ष्यते ॥ अत्रिः ॥ कनिष्ठाद्यसमंशूलं पर्वण्यं कृतं कूर्चदं ॥ दंतधावनमुद्दिं

जिह्वोद्धरेवनि कानया ॥ इदं दंतान्यक्षान्यस्त्रादि तिलं देगपरिशिष्टात्त्रानांगमिति केचित् ॥ तत्र ॥ मध्याह्नस्नानादावपि दंतधावनम्पसंगा
 त् ॥ मध्याह्नपश्चिमि रिति वाच्यं ॥ अत्र्यादिवचने मुखे पर्युषिते सत्ये क्वाचमनत्रत्वनत्रस्यैवनस्य शुद्धिहेतुतयाभिधानात् ॥ नहि मध्याह्नकाले मु
 रवस्य पर्युषितत्वं संभवति ॥ तस्यात्पृथगेव तदिति स्थितं ॥ अतएव श्रीमातामहचरणादृशपूर्णमासाभ्यामिष्टासोमेन यजेतेति वक्तव्यार्थः
 संयोग इति ॥ युक्तमुत्पश्यंति ॥ दंतधावनेदिष्टिः यममाहर्गर्गः ॥ प्राङ्मुखः प्राप्नुते सौख्यं शरीरारोग्यमेव च ॥ दक्षिणेन तथा कृष्टं पश्चिमेन
 पराजयः उत्तरेण गवां नाशः स्त्रीणां पारिजनस्य चेति ॥ अत्र कालादिनिषेधमाह ॥ व्यासः ॥ प्रतिपददर्शषष्ठीषु नवम्यांचैव भारत ॥ दंतनाका
 ष्टसंयोगेद्दहत्यासप्तमंकुलं ॥ श्राद्धे च यज्ञे नियमेनाद्यात्प्रोषितमर्तुका ॥ दंतकाष्ठमिति शेषः ॥ आचार्यः ॥ अष्टम्योश्च चतुर्दशोः पंचद
 श्यांश्चिजन्मसु ॥ व्यतीपाते च संक्रांत्यां दंतकाष्ठं न भक्षयेत् ॥ वसिष्ठः ॥ शन्यर्कशक्रवारेषु कुजाहे व्रतवासरे ॥ जन्माहे श्राद्धदिवसे दंत
 काष्ठं चिर्वर्जयेत् ॥ यमः ॥ मध्याह्ने श्राद्धवेलायां यो भक्षेदंतधावनं ॥ निराशाः स्तस्य गच्छन्ति देवाः पितृगणैः सह ॥ दंतकाष्ठनिषेध
 त्वेवमाह ॥ व्यासः ॥ अलाभे दंतकाष्ठानां निषिद्धायां तिथौ तथा ॥ अपांद्वादशांगं दूषेर्विदध्यादंतधावनं ॥ तिथियहणं निषिद्धकालो
 पलक्षणं ॥ दंतकाष्ठालाभे वर्ज्यकाले च तृणपणे ह्येव दशांगं दूषेर्वीसुस्वं संशोध्य जिह्वोद्धरेवः कार्यम् ॥ तथा च व्यासः ॥ प्रतिपददर्शष
 ष्ठीषु नवम्यां दंतधावनं ॥ पूर्णैरन्यत्र काष्ठे स्त जिह्वोद्धरेवः सदैव तु ॥ स्मृत्यंतरेषु तृणपणैः सदा कुर्याद्दामेकादशीं विना ॥ निषि

होदस्सेकुर्याज्जंबूषूस्त्रापणीकैरिति ॥ स्कंदे ॥ अश्वमेधेचोदधिस्नानेदंतधावनमेधने ॥ जातेचमरणेचैवतत्कालव्यापिनातिथिः ॥ दंतकाष्ठपत्रि
 माणंविष्णुराह ॥ होदशांगुलिकंविभेकाष्टमाहुर्मनीषिणः ॥ शूद्रविद्वत्प्रजातीनांनवषट्चतुरंगुलं ॥ अश्वमेधेचैवतत्कालव्यापिनातिथिः ॥ ग
 र्गस्तःपरिमाणान्तरमाह ॥ दशांगुलंनुविषाणांक्षत्रियाणांनवांगुलं ॥ अष्टांगुलंनुवैश्याणांशूद्राणांसप्तसंमितं ॥ चतुरंगुलमानंतुनारी षां
 नाच संशयः ॥ चृसिंहपुराणे ॥ तिस्रिणीयेषुष्टुष्टंभ्रास्त्रनिबोनथैवच ॥ अपामार्गश्चबिल्वश्च अर्कश्चौदुंबरस्तथा ॥ बदरीतिंदुकास्त्रेने
 प्रशस्तादंतधावनं ॥ नारदोपि ॥ सर्वकंटकिनःपुण्याःक्षीरिणश्चयशस्त्रिनः ॥ प्रशस्ताइतिशेषः ॥ वृक्षमनुरपि ॥ रवदिस्स्यकरंजस्यकदं
 कस्यतथैवच ॥ अर्कस्यकरवीरस्यकुटजस्यविशेषतइति ॥ इहैतेषांफलादिबहुपिवक्तव्यंविस्तरार्कापत्यानञ्जमः ॥ अंगिराः ॥ प्रक्षाल्यप्र
 क्षयेत्काष्ठं प्रक्षाल्यैवतुसंत्यजेत् ॥ आयुर्विद्यादिमंत्रोद्यमुक्तःशास्त्राभिमंत्रणे ॥ पैठीनसिः ॥ तृणपर्णोदिकेनांगुल्यावादंतान्धावयेत्पदे
 शिनीवर्जमिति ॥ शौनकः ॥ पश्चाद्दशांगुलंशूद्रैर्विद्वद्भ्यादंतधावनं ॥ स्मृत्यौकारं चगायत्रींनिबध्नीयाद्विस्त्रांततइति ॥ अयंप्रयोगः ॥ प्र
 तिपत्स्युष्टमीनवम्येकादशीचतुर्दशीपंचदशीसंक्रान्तिव्यतीपातव्रतोपवासश्चाहदिनार्कभौमशुक्रमंददिनविषुहदिनातिरिक्त्वादिने
 पुश्चात्पणोहोदशांगुलप्रमाणेनदशांगुलप्रमाणेनवाकनिष्ठांगुलिकस्थूलेनतिंतिण्यादिविहितक्षोद्रवेनचूर्णीकृताश्रेणप्रक्षालितेनशुषे
 ष्याद्रेणवा ॥ आयुर्वेदंयसोर्वैः प्रजाः पशुवसूनिच ॥ ब्रह्मप्रज्ञानमेधान्त्वन्नोपोहिषनस्यतेइतिमंत्रेणाभिमंत्रितेनकाष्ठेन ॥ युस्वरुगे-

धिनाशायदंतानां च विशद्भूये ॥ घृवनायत्रगात्राणां कुर्वेदंतधावनमिति मंत्रमुक्त्वाहं तात्संशोध्यजिह्वोक्षुस्वच्छत्वाद्दशगंडुषांश्रु-
 त्वा ३५ कारंगायत्रीचसृत्वाशिरसांबधीयादितिदंत धावनप्रकरणं ॥ अथभतःस्नानं ॥ हेमाद्रौयोगयाज्ञवल्क्यः ॥ अगम्यागमनात्पा-
 पात्पापेभ्यश्चप्रतिग्रहात् ॥ रहस्याचरितात्पापान्मुच्यतेस्नानमाचरन् ॥ अस्नात्वानाचरेकर्मजपहोमादिकं च ॥ लालास्वेदसमाकीर्णः
 शयनादुत्थितः पुमान् ॥ हेमाद्रौदक्षः ॥ अत्यंतमलिनः कायो न वच्छिद्रसमन्वितः ॥ स्त्रवत्येवदिवारात्रौ प्रातः स्नानं विशोधनं ॥ आर्कदेयः ॥
 अस्नातस्य क्रियाः सर्वा भवन्ति त्वफलयतः प्रातः समाचरेत्स्नानं तच्च नित्यमिति स्मृतं ॥ प्रातः स्नानं प्रशंसति दृष्टादृष्टकरं हितत् ॥ सर्वमह-
 तिरुत्थात्मा प्रातः स्नायी जपादिकं ॥ गुणादशस्नानपरस्य साधोरूपं च तेजश्च बलं च शौचं ॥ आयुष्यमारोग्यमलोलुपत्वंतुः स्वप्नासंश्रयश-
 श्रमेधा ॥ तच्च त्रिविधमाह हेमाद्रौदक्षः ॥ नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं स्नानमुच्यते ॥ नर्पणंतु भवेत्तस्य अंगत्वेन प्रकीर्तितमिति ॥ दर्भयुक्तं स्ना-
 नं प्रशस्तं मित्याह हारीतः ॥ दर्भयुक्तं प्रशस्तं स्यात्स्नानं दानजपादिकं ॥ सृष्ट्यंतरे ॥ स्नाने होमे जपे दाने स्वाध्याये पितृकर्मणि ॥ करौ सदर्मौ कु-
 र्वीत तथा संध्याभिक्रदने ॥ हेमाद्रौ वामिराः ॥ विना दर्भेण यत्स्नानं यच्च दानं विनोदकं ॥ असंख्यातं च यज्जप्यं तत्सर्वं निष्फलं भवेत् ॥ दर्भाभ्योक्ताः
 प्रयोगपारिजाने ॥ कुशकाशायवादर्वाउशीराश्च सकुंदकाः ॥ गोधूमाम्रीहयोमुंजादशदर्भासंबल्बजाः ॥ बल्बजं शुच्यार्द्रत्वं कुशाभावे तु का-
 शास्युः काशाः कुशसमाः सृ नाः ॥ कुशाभावे गृहीतव्या अन्यैर्दर्भाय चोचितं ॥ व्यासः ॥ कुशीः पूतं भवेत्स्नानं कुशीनोपस्पृशो ह्यजः ॥ कुशीन-

चोद्धृतं तोयं ॥ सोमपानेन संमितं ॥ शंखः ॥ दर्भाः कृष्णाजिनं मंत्रा ब्राह्मणाहविरग्रयः ॥ अयातयामान्येतानि नियोज्यानि पुनः पुनः ॥ यान-
 यामि चिरं तेन कार्याक्षमं कुशाग्रहणकाल उक्तः कात्यायनेन ॥ मासेन भस्यमावास्यात स्यादर्भोच्चयोमतः ॥ अयातयामास्ते दर्भा विनियो-
 ज्याः पुनः पुनः ॥ अत्र दर्भपदं कुशापरमेव दर्शे प्रावणमासस्य समंत्रोत्पादिताः कुशा इति ॥ विष्णुक्तेः स्पर्शमंत्रे कुशाग्रहणाच्च ॥ आनयनप्र-
 कारमाह मार्कंडेयः ॥ शुचिर्भूत्वा शचौ देशे स्थित्वा पूर्वोत्तरामुखः ॥ ॐ कार्णेणैव मंत्रेण कुशां स्पृष्ट्वा द्विजोत्तमः ॥ विरिञ्चिनास होत्यत्र परमेष्ठि-
 निसर्गज ॥ दहस्व सर्वपापानि दर्भस्वस्ति करो भव ॥ हुं फट्कारेण दर्भास्तु स कृच्छ्रित्वा समुदरेत् ॥ कुशमहिमानं गोभिलः ॥ कुशमूले स्थितो-
 ब्रह्मा कुशमध्ये जनार्दनः ॥ कुशाग्रशंकरं विद्यात्सर्वदेवाः समंतत इति ॥ ॥ कुराणविश्वमाह कात्यायनः ॥ अनंतर्गभिर्णिषांसाग्रं कौशाहिं दलमेव च
 प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् ॥ मार्कंडेयः ॥ चतुर्भिर्दर्भैः पिंजूलैर्ब्राह्मणस्य पवित्रकं ॥ एकैकं न्यूनमुद्दिष्टं वर्णवर्णयथाक्रमं ॥ हेमा-
 द्रौ ॥ अन्यान्यपि पवित्राणि कुशादूर्वामयानि च ॥ हेमात्पुत्रपवित्रस्य कलानाहंति षोडशीं ॥ काम्यं चोक्तं शारदायां ॥ ताद्यतारसुवर्णानाम-
 क्षोडशं सुदुमिः ॥ कृताचिरात्स्मिन्नेयं तीव्रद्वारिद्वनाशिनी ॥ इदं पवित्रं तर्जन्यां धारयंति सांप्रदायिकाः ॥ योग्यास्तव लब्धः ॥ अनाभिस्र-
 धृतं हेमतर्जन्यां स्तूप्यमेव च ॥ कनिष्ठिकाधृतं रंघुं वेन पूतो भवेन्नरः ॥ रौप्यधारणमिदं जीवति तृकभिन्नविषयं ॥ तथा च प्रयोगपास्त्रिजा-
 ते ॥ उत्तरीयं योगपटुं तर्जन्यारजतं तथा ॥ न जीवति तृकैर्धीर्ये ज्येष्ठो वा विद्यते यदि इत्यस्तु प्रसंगागतं ॥ अथ प्रकृतमनुसरायः ॥ बौधा-

यनः ॥ ससाहं प्रातस्स्नायी संघ्राहीनस्त्रिभिर्दिनेः ॥ द्वादशहमनग्निः स्याद्भिजः शुद्धतमाप्नुयान् ॥ तद्येष परिहारार्थं मानुषारेपिशास्यते ॥
 मानुषारे त्वस्यं प्रातः स्नानं कार्यमित्यर्थः ॥ स्नानकालमाह स एव ॥ अरुणकिरणयस्ती प्राची दिशमवलोक्य स्नायादिति ॥ स्नानं नद्या-
 दिषु कार्यमित्याह हेमाद्रौ मनुः ॥ नदीषु देवस्नातेषु तद्भागेषु सरः सन् ॥ स्नानं समाचरेन्नित्यं गर्तप्रस्त्रवणेषु च ॥ उदोगपरिशिष्टे ॥ धनुः सह-
 स्नाप्यष्टौ च गतियो सांन विद्यते ॥ मतानदीराब्जवहागतास्ते परिकीर्तिताः ॥ धनुर्हस्तचतुष्टयं विवस्वान् ॥ एकतः सर्वतीर्थानि जाह्वव्यकैव चा-
 न्यतः ॥ ब्रह्मलोके पिशिरसः पतिताया महीतलं ॥ मरीचिः ॥ भूमिषु सुसृष्टं वापि शीतमुष्णमथापि वा ॥ गांगंपयः पुनात्येव पापमा मरणं कृ-
 तयिति ॥ अथ स्नानविधिः ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ न प्रातः सृष्टिकाले स्नानं न कुर्याद्दोमयं निशि ॥ प्रातः स्नानं सदा कुर्याद्दोमयेन विचक्षणः ॥ मध्य-
 दिने मृदास्नानं सार्यं कार्यं जलेन वै ॥ मनुः ॥ स्वसंस्थंगो ययं ग्राह्यं भूमौ निषिद्धतेपि वा ॥ उपर्यध्वसं त्याज्यं संपाद्यं मध्यमं हियत् ॥ नाग्निमात्रेण
 लेगलाग्निः कुर्याच्च ज्जनंततः ॥ गावाणां क्षालनं कृत्वा सम्यक् स्नायात्ततः परं ॥ सम्यग्गोमयादिविधिनेत्यर्थः ॥ आद्यगोमयं विप्रो वा म-
 पाग्नीनिधाय च ॥ व्याहृत्या तन्निधा कृत्वा निक्षिपेष्मणवेन तु ॥ दक्षिणास्थितभागे न रक्षोहानायदिह स्वयं ॥ तीर्थी मसि क्षिपेद्भागसुत्तरंतर-
 मंभितं ॥ मानस्तोकेति मंत्रेण मध्यं चैवाग्निमंत्रियेत् ॥ मूर्धादिपादपर्यंतं हस्ताभ्यां सुसमाहितः ॥ गंधद्वारा मित्यनया सर्वांगमनुलेपयेत्
 ॥ प्रार्थनादिर्मंत्रांस्तु प्रयोगैव ह्यामः ॥ पुराणे ॥ ततः शिखां सपुरतः कृत्वा मज्जे चक्षुःमुखः ॥ विष्णुः ॥ स्नानसोमि सुखं स्नायात्तदीषु-

प्रवहज्जले स्थावरे च तडागे च खेरे अभिसुरवंसदा ॥ वायवेये ॥ संध्यामुखस्तसंध्यायां रात्रौ प्रादुर्मुख एव सन् ॥ स्वोत्सोभिमुखं स्नानं मा-
 र्जनं चायमर्षणं ॥ अन्यत्रार्कमुखो रात्रौ प्रादुर्मुखो ग्निमुखोऽपि वा ॥ कात्यायनः ॥ पुत्रजन्मनिमित्तं पुंसर्वेषामुत्तरामुखं ॥ गृहे गृहमुखं स्नानं
 मार्जनादिः तु नो भवेत् ॥ मयोगपरिजाते ॥ आचम्य मार्जनं कुर्यात् प्रापोहिष्ठेति वारुणैः ॥ इमं मे गंग इत्युक्त्वा कृमालोऽथ चायमर्षणं ॥ अर्जले मुखं
 कृत्वा कुर्यात् प्रासादाग्रपीडनं ॥ क्रतुं चोत्सृज्य चैव द्रुपदां च ततो जपेत् ॥ अष्टाक्षरं च प्रणवं स्परेद्विष्णुमजं प्रभं ॥ अष्टाक्षरं मनः शारदायां ॥ ता-
 रं नमः पदं पश्चान्नरो दीर्घसमन्वितौ ॥ पवणौणा यमंत्रो यं प्रोक्तो वस्वक्षरात्मक इति ॥ शौनकः ॥ कुर्याद् दशाभिस्नानं नामभिः केशवादि-
 भिर ॥ धन्यं यशस्यं यायुष्यं मारोग्यं बुद्धिर्धनं ॥ हस्ताभ्यां जलमादाय सकृदेवाभिमन्त्रितं ॥ मस्तके च मुखे वा ह्योर्दये पृष्ठे देराके ॥ अभि-
 पंचेत्स्वमात्मानं गायत्र्या योनिमुद्रया ॥ सप्तजन्मकृत्वा पापं तक्षणादेव नश्यति ॥ काष्ठाजिनः ॥ देवर्षिपितृणां चैव एकद्वित्रिक्रमेण तु ॥
 जले दद्यात्जलं चात्र असंस्कृतं तदेतथा ॥ असंस्कृतं सृजानामित्यर्थः ॥ असंस्कृतं प्रणीतानामेक एव नटे क्षिपेत् ॥ इति वौधायनाह्ने ॥
 चतुर्भिः शक्तिमते ॥ स्नानादनंतरं तारं तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ उच्चार्य पीडयेद्दृष्ट्वा संध्याकर्मततः परं ॥ व्यासः ॥ यज्ञोपवीती देवानां विवीती
 अक्षि तर्पणे ॥ प्राचीना वीती पित्र्ये तु स्वेंती र्थेन भावितः ॥ उशाना ॥ ह्रीं हस्तौ युग्मतः कृत्वा पूरयेद्दुष्कांजलिं ॥ गोशृंगमात्रमुधृत्य जलं म-
 ध्ये जलं क्षिपेत् ॥ हेमाद्रौ ब्रह्मवैवर्ते ॥ नाभिमात्रे जले स्थित्वा कुर्यात्स्नानं गतर्पणं ॥ देवानृषीन्पितृगणांस्तपितुं श्राप्तिर्पवेत् ॥ भगवान्

स्नानांगतर्पणं कृत्वा यस्मिन्नेजलमाहरेत् ॥ नदीक्षयापनं कौर्मै ॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वापियन्मया दुष्कृतं कृतं ॥ तत्क्षमस्वास्विकं देवि जगन्मातृर्नमो-
 स्तुते ॥ स्मृत्यंतरे ॥ विकिरेपिंडदाने च तर्पणे स्नानकर्मणि ॥ आचांतः सच्यकुर्वति दर्भसंख्यं न बुधः ॥ मदनपारिजाते शान्तातपः ॥ अवमृज्वा
 न्च स्नातो गात्राण्यंवरपाणिभिः ॥ नचापि धृतयेत्केशान्वाससीनविधूनयेदिति शान्तातपः ॥ बहिर्नद्यादिष्वचांतः सोदकः किंचिदस्मृशा-
 न् ॥ रथ्यागतोपियत्नेन शतचिरे बहिमानवदति ॥ अथ वस्त्रधारणं देवलः ॥ स्वयं धौतेन कर्तव्या क्रिया धर्मा विपश्चिता ॥ नतुनेजकधौ-
 तेन नाहतेन च कर्हिचित् ॥ धौतवस्त्रं शोषणप्रकारमाह शान्तातपः ॥ प्रागग्रमुदगग्रं वा धौतं वासः प्रसारयेत् ॥ दक्षिणाग्रं पश्चिमाग्रं
 पुनः प्रक्षालनं भवेत् ॥ स्मृत्यंतरे ॥ ईषद्वौतं स्त्रिया धौतं शूद्रधृतं तथैव च ॥ प्रसारितं यमदिशि गार्हितं सर्वकर्मसुदतिदक्षस्युतो ॥ अ-
 तिस्मृतिप्रमाणेन ग्राह्यं वस्त्रं च धारयेत् ॥ षट्कर्म निरतो विप्रो ग्राह्यं वस्त्रं न धारयेत् ॥ षट्कर्माणि चोक्तानि स्मृत्यंतरे ॥ स्नानसंध्याजपो होम-
 स्वाध्यायः पितृतर्पणं ॥ मनुः ॥ ब्राह्मणस्य सितवस्त्रं मांजिष्ठं नृपतेः स्मृतं ॥ पीतं वैश्यस्य शूद्रस्य नीलं मलवदिष्यते ॥ याज्ञवल्क्यः ॥
 अष्टहस्तं नवं श्वेतं सदृशं नान्यधारितं ॥ अहं तं द्विजानीयात्सर्वकर्मसु पावनं ॥ यत्र निर्मुक्तमक्षौलितमप्यहं तमित्याह ॥ धर्मप्रकाशे स-
 त्यतपाः ॥ अहं तं यत्र निर्मुक्तमुक्तं वासः स्वयं भूवा ॥ शस्तं तन्मांगलिक्येषु तावत्कालं न सर्वदा ॥ मांगलिक्यं मंगलकर्माणि विवाहादीनि
 ॥ कच्छुस्थानान्याह याज्ञवल्क्यः ॥ वामकुक्षौ च नाभौ च एष्टे चैव यथाक्रमं ॥ त्रिकुक्षेन समायुक्तो द्विजो सौ सुनिरुच्यते ॥ विष्णुपुराणे ॥

होमदेवार्चनायास्तु क्रियास्तुपठनेतथा ॥ नैकवस्त्रैः प्रकर्मेतद्दिज्ञानान्चमनेजपे ॥ द्वितीयवस्त्राभावेपरिधानवस्त्रेणैवोत्तरीयंकार्यं ॥ एकं
चेद्दाम्भोभवतितस्यैवोत्तरवर्गेणप्रच्छादयतेतिपारस्करगृहात् ॥ उत्तर्याभावेवस्त्रस्योर्ध्वभागउत्तर्यंकुर्यादितियोगीश्वरवचनाच्च ॥ स्पृ
त्यंतरे ॥ यज्ञोपवीतेद्देधार्येद्यौतेस्मार्तेचकर्मणि ॥ तृतीयमुत्तरीयार्थेयस्त्राभावेचतुर्थकं ॥ अत्चारमयूस्वादिसंशेषेषुतुवस्त्राभावेत-
दिष्यतइतिपाठः ॥ परशरामनिबंधेतु ॥ उपवस्त्रंयदानस्यात्तदाचत्वारिधारयेदितियज्ञोपवीतमकरणेउक्तं ॥ आर्द्रवस्त्रमूर्ध्वमार्गेण
निष्काशनीयमित्यक्तं ॥ प्रयोगपरिजाते ॥ स्नानं कृत्वाऽर्द्रवस्त्रंतु ऊर्ध्वमुत्तारयेद्विजः ॥ आर्द्रवस्त्रमधस्ताच्चेत्युनः स्नानेनशुध्यति ॥ इदंच
गृहस्नानविषयं ॥ ऊर्ध्वमुत्तारयेद्दस्त्रं गृहेनद्यामधस्त्यजेदित्याचारादरेविधायनोक्तेः ॥ अथप्रसगाद्गृहस्नानविधिरुच्यते ॥ व्यासः ॥ शी-
तास्त्रस्त्रनिषिच्योष्णान्मन्त्रसंभारयोगतः ॥ गृहेपिशस्यतेस्नानंतद्वीनमफलंस्मृतं ॥ यमः ॥ आपएवयदापूनास्तासां वन्निर्विशोधकः
तस्मात्सर्वेषुकालेषुउष्णान्मः पावनंस्मृतं ॥ पादौ प्रक्षालयेत्पूर्वमुखंयज्ञोपवीतिकं ॥ द्विराचम्यकराभ्यांचदमन्धित्वाशिखांस्पृशेत् ॥ प्रा
णायामंततः कुर्यात्कालज्ञानंयथोदितं ॥ आपोहिष्ठेतिस्त्रुक्तेनद्रमंमेगंगइत्यथ ॥ अतोदेवेतिस्त्रुक्तेमसावित्र्याचविशोधयेत् ॥ शीतोदकं तु
दर्शैस्तु पश्चादुष्णोदकंक्षिपेत् ॥ अत्रमार्जननिषेधमाहबोधायनः ॥ गृहस्नानेनतु प्रोक्तंमार्जनंतर्पणादिकं ॥ नंतराचमनंप्रोक्तं पश्चा
दाचम्यशुध्यति ॥ संग्रहे ॥ स्नानमध्येनाचमनंमार्जनंतर्पणमच ॥ वस्त्रस्यपीडनेनैवसंकल्परहितंतथा ॥ संकल्परहितंस्नानमध्ये

संकल्परहितं न तु सर्वथा संकल्पवर्जितमित्यर्थः ॥ गृहे गृहसुरवंस्नानं मध्ये संकल्पवर्जितमिति ॥ घृहयमोक्तेः ॥ केषिंशु गृहस्नाने संक-
 ल्पमेवनेच्छति तदसत् ॥ संकल्पवयथा कुर्यात्स्नानदानत्रतादिके ॥ अन्यथा पुण्यकर्मणि निष्फलानि भवन्ति चेति ॥ मार्कंडेयब्राह्मणा-
 त्संकल्पस्य चावश्यत्वोक्तेः संकल्पमूलः कामो वैयज्ञाः संकल्पसंभवाः ॥ व्रतं नियमधर्माश्च सर्वे संकल्पजाः स्पृसा इति पञ्चमैश्व-
 रिकर्तव्यगोषोप्यत्रेदशो भवेत् ॥ ईदृशो मुख्यसमः अत्र विशेषस्तेनैवोक्तः ॥ गोषेधनेषु कालेषु कर्मचोदितमाचरन् ॥ प्रायश्चि-
 त्तप्रकरणप्रोक्तानि कृतिमाचरेत् ॥ इति स्नानविधिः ॥ अथ प्रयोगः ॥ अरुणोदये तस्मिन् स्थगोमयं संगृह्य तदभावे भूमिष्ठमे-
 वोपर्यध्त्वं सत्यज्यमध्यस्थं गृहीत्वाऽन्यां स्नानसामग्रीं चादाय गंगातीर्थमेत्योत्थृतजलेन मुखं पाणिपादौ च प्रस्ताल्येष्टदेवतां
 स्मृतानाभिमात्रजलगत्वा त्रिनिमज्यांगप्रक्षालनं कृत्वा देशकालौ स्मृत्वा मम कायवाङ्मनः कृतकर्मदोषपरिहारद्वारा श्रीपरमे-
 श्वरप्रीत्यर्थं प्रातःस्नानं करिष्ये इति संकल्प्य गोमयं सव्ये पाणौ कृत्वा ॐ धूर्ध्वः स्वरिति त्रेधा विभज्य दक्षिणभागं प्रणवेन प्राच्यां दिदि-
 क्षु निक्षिप्योत्तरभागं च त्रैवेदीये निक्षिप्य मध्यमभागं मानस्तोके इति मंत्रेणाभिमन्त्र्य गंधद्वारा धुराधर्षानित्यपुष्टां करीषिणीं ॥ इश्वरीं स-
 र्वभूतानां नामिहोपहृयेभ्यः ॥ अग्रमग्रं चरतीनामोषधीनां वने वने ॥ तासामुषमपत्नीनां पवित्रं कायशोधनं ॥ तन्पेरोगांश्च शोकांश्च मु-

दमेपयसर्वदेतिमंत्राभ्यामूर्धादिसर्वमनुलिख्य ॥ हिरण्यशृंगवरुणंप्रपद्येतीर्थमेदेहियाचिनः ॥ यन्मयाऋक्मसाधुनांपापेभ्यश्चप्रनिग्रहः
 यन्मेमनसावाचां कर्मणावाद्दुष्कृतं कृतं ॥ तन्नइंद्रोवरुणो बृहस्पतिः सविताचपुनंतुपुनः पुनरितिहाभ्यांवरुणंसंभार्यवद्दशिरवांपुरतः कृत्वा
 भव हज्जलेप्रवाहाभिसुखस्त्रिवारमवगत्यशरीरंप्रक्षाल्य आपोहिष्ठेतिनवर्षसूक्तेनमार्जनंविधायंगुष्ठमूलेनजलंभदक्षिणमालोड्येत् ॥
 इमंमेगंगे इत्यस्यप्रैयमेधः सिंधुर्नद्योजगतीजलालोडनेविनियोगः ॥ इमंमेगंगेयमुनेसरस्वतिस्तुतुद्रिस्तोमंसचतापरुषया ॥ असिकथ्याम
 रुद्रुधेवितस्तयार्जाकीये शृणुत्यासुषोमया ॥ इत्यालीड्यजलेमुखं कृतानासाग्रंमपीड्यापमर्षणंकुर्यात्कृतंचेत्त्रिपृचेन ॥ ततः ॥ ॐ नमोनाराय
 णायेत्यष्टाक्षरंमंत्रं ॥ द्रुपदादिवेनुमुचानः ॥ स्विन्नः स्नात्मीमलादिवा ॥ पूतंपवित्रेणेवाज्यं ॥ आपःशुंपंतुमैनसः ॥ इतिचजपित्वा ॐ विष्णुं च-
 स्मृत्वा केशवादिदामोदरां नैर्हृदिशनामभिर्हृदिशकृत्वो आपुत्ययोनिमुद्रयाजलमादायमूर्ध्निमुखेवाहोर्त्तदयेष्टदेशे ॥ गायत्र्याभिषि-
 च्य ॥ नंदिनीनलिनीसीतामालतीचमलापहा ॥ विष्णु पादाब्जसंभृतागंगात्रिपथगामिनी ॥ भागीरथीभोगवतीजान्हवीत्रिशोक्वरी ॥ हा
 दर्शितानिनामानियत्रयभ्रजलाशये ॥ स्नानपुक्तः सदा ब्रूयान्नत्रतत्रवसाम्यहंइतिगंगावाक्यंपठित्वानाभिमात्रजलंगतः स्नानांगतर्पणंकु-
 र्यात् ॥ तच्चेत्यं ॥ प्राङ्मुखः सास्रताभिरद्भिरुपवीती ब्रह्मादयो देवास्तान्देवांस्तर्पयामि ॥ भूर्देवांस्तर्पयामि ॥ भुवर्देवांस्तर्पयामि ॥ स्व-
 देवांस्तर्पयामि ॥ घूर्धुवस्वर्देवांस्तर्पया मीतिपंचमंत्रैरेकैकमंजलिंदेवतीर्थेनदत्त्वानिबीतीउदङ्मुखः कृष्णद्वैपायनादयोयेत्रुषयः ॥

स्तान्कर्षींस्तं ॥ धूर्त्तर्षींस्तं ॥ शुक्लर्षींस्तं ॥ स्वर्कर्षींस्तं ॥ धूर्त्तुवः सन्नर्षींस्तर्षयामीतिपंचभिर्द्वैहाकेजलीसयवाभिरद्भिः प्राजापत्यतो-
 र्येनदत्तापदशिणामुखः ॥ प्राचीनावीतोपितृतीर्थेनसतिलाभिरद्भिः सोमपितृमान्यमोंगिरस्वानग्निष्वात्ताः कव्यवाहनादयोदेपितरस्त्वान्
 पितृस्तर्षयामि ॥ भूः पितृस्तर्षयामि ॥ भुवः पितृस्तर्षयामि ॥ स्वः पितृस्तर्षयामि ॥ धूर्त्तुवः स्वः पितृस्तर्षयामीतिपंचभिस्त्रि स्त्रिस्तर्ष-
 यित्वातीरमेत्यअग्निदस्थाश्वयेजीवायेष्यदग्धाः कुलेमम ॥ धूमौदत्तेनतोयेननृसायांतिपरांगतिमितिमंत्रेणांजलितदेनिक्षिप्ययेकेचास्त्र-
 कुलेजाताअपुत्रागोत्रियोमृताः ॥ तेगृह्णंतुमयादत्तंवरुन्निष्पीडनोदकमितिवरुन्तरेनिष्पीड्योपवीतीयन्मयादूषितंतोयंशारारमूल-
 संभवान् ॥ नहोषपरिहारार्थंयक्ष्माणंतर्षयाम्यहं इतियक्ष्मतर्षणंविधायपूर्वोक्तंशुक्लवासः परिधायोत्तरीयार्थंद्वितीयंप्राचृत्यचतुर्गुण-
 कृत्नंपरिधानीयंउपरिदशानिष्पीड्यद्विराचम्यतिलकंकुर्यात् ॥ अथतिलकंप्रयोगपरिजाते ॥ ललाटेतिलकंकृत्वासंध्याकर्मसमाचरेन् ॥
 अकृत्वाभालतिलकंतस्यकर्मनिरर्थकं ॥ मृदुस्मचंदनंमोक्तंतोयंचैवचतुर्थकं ॥ स्नात्वापौंड्रंमृदाकुर्यात्पुत्राचैवतुमस्थना ॥ देवानभ्यर्च्ये
 धेनजलमध्येजलेनतु ॥ मृदोर्ध्वपुंड्रंमस्थनातिर्यक्चंदनेनोभयमित्याहकात्यायनः ॥ उर्ध्वपुंड्रंमृदाकुर्यात्पुत्राचैवतुमस्थनातुत्रिपुंड्रकं ॥ उभयंचंदनेनैव-
 अभ्यंगोत्सवराभिषु ॥ ऊर्ध्वपुंड्रस्यावश्यकत्त्वमुक्तंसारसमुच्चये ॥ ऊर्ध्वपुंड्रंविहीनस्यशमशानसरुशंसुखं ॥ अवलोक्यपुरवंतस्यश्रीस्त-
 र्षयमवलोकयेत् ॥ बृहन्नारदीये ॥ स्नानंदानंजपोहोमः ॥ संध्यास्वाध्यायकर्मसु ॥ उर्ध्वपुंड्रंविहीनेनतत्सर्वंनिष्फलंभवेत् ॥ ब्रह्मपुराणे

गंगातीस्समुद्रतां सृष्टं भूर्धा विभर्तियः ॥ विभर्तिरूपं सोर्कस्य तमोनाशाय केवलं ॥ तिलकस्थानानि ब्रह्मांडे ॥ ललाटे केशवं विद्यान्मारायण
 मयोदरे ॥ माधवं हृदये न्यस्य गोविंदं कंठकूर्पके ॥ विष्णुचक्षुःक्षिणो कुक्षौ तद्रजमधुसूदनं ॥ त्रिविक्रमं कर्णमूले वामकुक्षौ तु चामनं ॥ श्रीधरं च-
 लपीकेशं वामयोर्बाहुकर्णयोः ॥ पद्मनाभं पृष्ठदेशे ककुरामोदरं स्मरेत् ॥ मूर्ध्नि मूले नमंत्रेण शेषं द्वादशनामभिः ॥ संकर्षणादिभिः चरणोश्च कुचे-
 लेशादिभिः ॥ व्यासस्तु ॥ वामहस्ते जलद्वत्वासा विन्यात्वाभिभञ्जितं ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण मर्दयेन्मृत्तिकांततः ॥ अतो देवेति सूक्तेन तिलकं
 धारयेत्सदा इत्याह ॥ एवं यथासंप्रदायं तिलकं कुर्यात् ॥ अथ भस्मधारणविधिः संग्रहे ॥ अग्निहोत्राग्निजं भस्म द्विरजाहोमजं तथा ॥ औपास-
 नसमुत्पन्नं समिदग्नि समुद्रवं ॥ समिदग्नि समुत्पन्नं धार्यं वैश्वदेव्यचारिणा ॥ शूद्राणां श्रोत्रियाणां पचनाग्नि समुद्रवं ॥ अन्येषामपि सर्वेषां धार्यं
 दावानलोद्भवमिति पुलस्त्यः ॥ अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैः शूद्रं भस्माभिर्मंत्रेण शिवमंत्रेण तद्रस्य मंत्रेणाष्टक्षरेण वा ॥ गायत्र्या वायुदेवर्षे मंत्रेण-
 प्रणवेन च ॥ आचार्यः ॥ ललाटे हृदये कंठे बालोः पृष्ठे परे गले ॥ त्रिपुंड्रं भस्मना कुर्याद्विष्टमंत्रेण मानव इति क्रियासारे ॥ वामहस्तनले भस्म-
 क्षिप्त्वा उद्यान्यपाणिना ॥ अग्निरित्यादि मंत्रेण स्पृशन् भस्माभिर्मंत्रेण च स्मृतिसंग्रहे ॥ धार्यं भस्म त्रिसंध्यंतु एहिणा जलसंयुतं ॥ सार्वकालं प्र-
 वेत्स्त्रीणां यतीनां जलवर्जितं ॥ वानप्रस्थस्य कन्यानां दीक्षाहीनानृणां तथा ॥ मध्याह्नात्प्रातलेर्युक्तं परतो जलवर्जितं ॥ मध्याह्नौ त्रिप्रयेषौ च-
 स्वदक्षिणकस्त्यच ॥ त्रिपुंड्रं धारयेद्द्विहान्तसर्वकर्मसु सर्वदा ॥ कात्यायनः ॥ श्राद्धे यज्ञे जपे होमे वैश्वदेवे सरार्चने ॥ धृतत्रिपुंड्रः पूतात्मा सृष्ट्यं

जयतिमानवः ॥ भविष्ये ॥ सितेन भस्मना कुर्यात्त्रिसंध्यं च त्रिपुंड्रं सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवेन सह मोदने ॥ सत्यं शौचं जपो होमः स्तीर्ये देवादि
पूजनं ॥ तस्य व्यर्थं भिदं सर्वं यस्त्रिपुंड्रं न धारयेत् ॥ अत्रोक्तोऽग्निरित्यादि मंत्रो अथर्वशिखायां दर्शितः ॥ अग्निरिति भस्मवायुरिति भस्मजलमि
ति भस्मस्थलमिति भस्मज्योमेति भस्मसर्व उ-हवा इदं भस्म ॥ मन एतानि च ह्युषि भस्मान्नीति ॥ अस्य ऋष्यादिः स्मर्यते ॥ भस्मवामं ह
स्ते कृत्वा भस्माभिमंत्रणमित्यस्य पिप्पलादि ऋषिः ॥ रुद्रो देवता ॥ गायत्री छंदः ॥ भस्मशुद्धये जपे विनियोगः ॥ इति त्रिपुंड्रं भस्मधारणा वि
धिः ॥ एवं भस्मधारणा विधिः एवं भस्मधृत्वा संध्यां कुर्यात् ॥ अथ संध्या विधिः ॥ मरीचिः संध्यायेन न विज्ञाना संध्यायेनानुपासिता ॥ जी
वमानो भवेच्छुद्धो मृतः श्वाचाभिजायते ॥ इति संध्याया नित्यत्वमुक्तं रसः संध्याहीनो शतत्रिंशत्सर्वकर्मसु ॥ यदन्यत्कुरुते कर्म न
तस्य फलमाप्नुवेति शतत्रिंशत्संपादनेन कर्मांगत्वमप्युक्तं ॥ तच्च प्रातः संध्याया एवेति केचित् ॥ श्रीमातामह चरणास्तु ॥ संध्याय
यस्यापि वचनान्तरप्राप्तं तत्संध्याकालोत्तरतत्तत्कर्मांगत्वमिति युक्तमुत्पश्यंति संध्याकालो धर्मसारे ॥ उक्तमातारकोपेतामध्यमालु
सतारका ॥ अधमासूर्यसहिता प्रातः संध्या त्रिधामता ॥ उन्नमासूर्यसहिता मध्यमालुसतारका ॥ कनिष्ठातारकोपेता सायं संध्या
त्रिधामता ॥ प्रयोगपरिजाते ॥ उदयास्तमया दूर्ध्वं यावत्स्याद्दृष्टिकात्रयं ॥ तावत्संध्यामुपासीत प्रायश्चित्तं ततः परं ॥ तच्च शाता
तपीये ॥ संध्याकाले त्वत्किं ते स्वात्वाचम्ययथाविधि ॥ जपेष्टु शतं देवीं ततः संध्यां समाचरेत् ॥ यद्वत्परिजाते तु ॥ कालानि श्रमणे चैव नु-

र्धांश्चैत्रदापयेदित्यक्तं ॥ शौनकः ॥ प्राणानायम्याविधिब्रह्मस्य संयतेद्रियः ॥ अथसंध्या मुपासिष्येदतिसंकल्प्यमार्जयेत् ॥ स एव ॥ नासिका-
 मंगुलीभिस्तर्जनीमध्यमादृते ॥ सव्येनतुसमारुह्यदक्षिणेनविसर्जयेत् ॥ प्रणवव्याहृतीः सप्रणयत्रींशिरसासह ॥ त्रिः पठेदापतप्राणआ-
 णायामसञ्च्यते ॥ अश्विघाने ॥ नवप्रणवयुक्तेन आपोहिष्ठात्त्वेनतु ॥ संवत्सररुतंपापमार्जनांतेविनश्यति ॥ कात्यायनः ॥ दक्षिणोरेचयेद्वायुं नामे-
 नापूरितौदरं ॥ कुंभकेनजपंकुर्यात्प्राणायामो भवेदिति ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ पंचांगुलीभिर्नासाग्रं पीडयेत्प्रणवेनचै ॥ मुद्गेयंसर्वपापघ्नीवानप्रस्थगृ-
 हस्थयोः कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्यत्नेश्चब्रह्मचारिणः ॥ तिसृभिर्मार्जनंकुर्यात् दापोहीतिकुशोदकैः प्रतिपादंक्षिपेत्तिसृभिर्प्रतिप्रणवसंयुतं ॥ प्रजा-
 पतिः ॥ अग्नेतेमार्जनंकुर्यात्पादांतेवासमाहिनः ॥ अर्धर्चांतेथवाकुर्याच्छिष्टानामतमीदृशं ॥ मंत्राचमनमाहशौनकः ॥ अथाचमनमादायसूर्य-
 श्वेतिपिवेदपः अथमध्यंदिनेत्वापः पुनंत्वि त्तिचमंत्रतः ॥ मार्जनांतराप्याह स एव ॥ प्रणवेनव्याहृतिभिर्गायत्र्याप्रणवाद्यथा ॥ आपोहिष्तेतिसृ-
 क्तेनमार्जनंहिचतुर्थकं ॥ इमानिमार्जनाभिगृहेपात्रांतरमादायकार्याणि ॥ तथाचपारिजाते ॥ नद्यांतीर्थेहृदेतत्रभाजनेमृन्मृयेगृहे ॥ औदुंबरेच-
 सौवर्णेराजतेदारुसंभवे ॥ कृत्वातुवामहस्तेवासंध्योपास्तिंसमाचरेत् ॥ औदुंबरंताम्रवामहस्तेतुसर्वथापात्रांतराभावेबोध्यमिति श्रीमातामह-
 चरणाः पात्राहृतिमाहभरीचिः ॥ गोकर्णकृतिवत्यात्रंताम्रैरौष्यंचहात्कं ॥ जलंतत्रविनिक्षिप्यसंध्योपासनमाचरेत् ॥ अथपापपुरुषमाहशौनकः ॥
 उहुत्यदक्षिणेहस्तेजलंगोकर्णवत्कृते ॥ निश्वास्थनासिकामुत्तुपापानंपुरुषस्यरेत् ॥ अतंचेत्त्रिभृत्त्रेवापिद्रुपदांवाजपेदचं ॥ दक्षनासापुटेनैवपा-

पानमपसारयेत् ॥ तज्जलंनावलोक्याथवामभागेक्षितौक्षिपेत् ॥ अथार्घ्यदानं एतौपरिशिष्टे ॥ अथान्वयदर्मपाणिः पूर्णमुदकांजलिवादित्याभि
 मुखः स्थित्वा प्रणवव्याहृतिपूर्वयासावित्र्यान्निर्वेदेयेत्क्षिपेन्नदेवार्घ्यनिवेदनं ॥ असावादित्योब्रह्मेतिप्रदक्षिणं परिपतन्परिविन्वापउपसृष्टोदि
 ति ॥ शौनकः ॥ ईषन्नम्रः प्रभाते तु मध्याह्नेऋजुसंस्थितः ॥ द्विजोर्घ्यप्रक्षिपेदेव्यासायंतूपविशन्कावि ॥ मदनरत्ने व्यासः ॥ कराभ्यांतोयमादायगा
 यन्वाचाभिमांत्रितं ॥ आदित्याभिमुरवस्तिष्ठंस्त्रिरूर्ध्वसंधयोः क्षिपेत् ॥ सकृदेव तु मध्याह्ने क्षेपणीयं द्विजातिभिरिति ॥ अथ गायत्रीजपस्तत्रैव ॥
 धृत्वापवित्रं संप्रोक्ष्य जपस्थानं कुशोदकैः ॥ आधारादीन्मस्कृत्य कुशार्थैरासनंततः ॥ बध्वाप्यासनं वापि स्वस्तिकं वाथथास्रं ॥ ॐ भूर्भुवः स्वरो
 मितिं जपित्वा रुत्थासनं हिनत् ॥ गृह्यपरिशिष्टेषु ॥ शक्चौ देशे दर्भाः सौक्षिते दर्मान् स्तीर्य ॥ व्याहृतिभिरुपविश्य प्राणायामत्रयं कृत्वा त्वानं व्या
 हृतिभिरभ्युक्ष्य सावित्र्याऋषिदेवतं लुंदास्यनुसृत्य पद्धिस्तदंगमंत्रैर्यथांगमात्मनिस्यस्यात्मानंतद्रूपं भावयेद्यथा ॥ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
 वः ॥ तत्सवितुर्वरेण्यं शिरसे स्वाहेति शिरसि भर्गो देवस्य शिरसायैव षडिति शिरसायां धामहिकवचाय दुभिति उरसि धियो यो न इति नेत्रत्रयाय बौषडिति ने
 त्रकलादेषु विन्यस्याथ प्रचोदयादित्यस्त्राय फट्टिति करतले रस्त्रं प्राच्यादिदिक्षु न्यसेदेषां गन्यासनमध्ये केने लुं तिसवि धिरवैदिक इति ध्यात्वा
 मखं वरदे देवीत्यावात्य निष्ठुर्धनक्षत्रेषामंडलदर्शनाच्चार्थमनुसंधानं सप्रणव व्याहृतिपूर्विकांसावित्रीं जपेदिति ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ ध्या
 येत्तु मनसा मंत्रं जिह्वेष्टौघ्नविचालयेत् ॥ न कं पयेद्द्विरोघ्नो तं दंतान्नेव प्रकाशयेत् ॥ यस्मरतः पिशाचाश्च सिद्धविद्याधरा गणाः ॥ यस्यात्यभावं

गृहं तितस्माद्गृह्यं तु कारयेत् ॥ मनुः ॥ विधियज्ञाज्जपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणैः ॥ उपांशः स्याच्छतगुणः सहस्रोभानसः स्मृतः ॥ जपे सं-
ख्यां स्मृत्यन्तरे ॥ सायं प्रातश्च मध्याह्ने सावित्रो वास्यतो जपेत् ॥ सहस्रपरमां देवीं शतमध्यं दशां वरां ॥ अथ गायत्री जपलक्षणं ॥ संपुटे कपडो कार
गायत्री त्रिविधामता ॥ तत्रैकप्रणवाद्या गृहस्थैर्ब्रह्मचारिभिः ॥ गृहस्थो ब्रह्मचारी च प्रणवाद्या मिमांसे जपेत् ॥ अंत्यैः प्रणवकुर्व्यान्नासौ ह
क्षिमवाप्नुयात् ॥ संपुटे च षडोकारं गायत्रीं च जपेद्यतिः ॥ व्यासः ॥ अष्टोत्तरशतं नित्यमष्टाविंशतिरेव वा ॥ विधिना दशकं वापि त्रिकालेषु
जपेद्बुधः ॥ तत उद्वास्य गायत्रीमुत्तमेत्यनुवाकतः ॥ अयं च गायत्री जपस्तीरमेत्यस्थले त्रिंशत्सनादौ कारयेन्न तु जले ॥ कदाचिदपि नो विद्वा
गायत्रीमुदके जपेत् ॥ गायत्र्यग्निमुखामोक्ता तस्माद्गुह्यापतां जपेदिति श्रीदत्तधृतगोभिलवचनात् ॥ यत्तु ॥ आर्द्रवासा जले कुर्यात्तर्पणा
वमनं जपमिति हारीतवचस्तद्गायत्री जपव्यनिरिक्तजपविषयं ॥ नृसिंहपुराणे ॥ त्रिविधो जपयज्ञः स्यात्तस्य भेदं निबोधत ॥ वाचिकश्च उ
पांशश्च मानसश्चि विधः स्मृतः ॥ त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयांस्त्यादुत्तरोत्तरः ॥ एतेषां लक्षणान्याह विश्वामित्रः ॥ यदुच्चनीचस्वरितैः शब्दैः स्प
ष्टपदाक्षरैः ॥ मंत्रमुच्चारयेद्वाचा वाचिकोयं जपस्मृतः ॥ शनैरुच्चारयेन्मंत्रमीषदोष्टौ च चालयेत् ॥ अपरैर्न श्रुतः किंचित्सुपांशजपः स्मृतः ॥
धिया यदस्त्रश्चेष्ट्या वर्णा दूर्णपदात्यदं ॥ शब्दार्थवित्तनं चूपकश्च ते मानसो जपः ॥ आसना न्याह ॥ व्यासः ॥ कौशेयं कंबलं चैव अजिनं परमेव
च ॥ दारुजं तालपत्रं वा आसनं परिकल्पयेत् ॥ कृष्णाजिने ज्ञानसिद्धिर्मास्त्रीव्याघ्रचर्मणि ॥ वशाजिने व्याधिनाशः कंबले दुःस्वप्नोचनं

अभिचारे नीलवर्णरक्तवर्णादिकर्मणि ॥ शांतिकेकंबलः प्रोक्तः सर्वेष्टं चित्रकंबले ॥ वशां वध्यामृगीतिव्याख्यातं मयूरसे ॥ जपमालोक्तात्तं भ्रान्तरे-
 ॥ अंगुलीगणनादेकरे स्वयाष्टगुणं भवेत् ॥ कुराद्यं ध्याकोटिगुणं रुद्राक्षैः स्यादनेतकं ॥ अक्षगणनाप्युक्ता भजापतिना ॥ अष्टोत्तरशतं कुर्याच्चतुः
 पंचाशिकांस्तथा ॥ सप्तविंशतिकं वापिततो नैकाधिकावरा ॥ अवरा न्यूनारक्तवर्णैः तैर्मिथैः क्रीडरं ध्रुविवर्जितैः ॥ अक्षसूत्रं प्रकर्तव्यं गोपुच्छबलयाह
 ति ॥ बलकं क्लृणसंयोज्यपुच्छं पुच्छेन योजयेत् ॥ मेरुसूर्ध्वमुखः कार्यः प्रत्येकं नागपाशकं ॥ पश्चात्तेन जपंकुर्याद्भवेदुक्तफलं प्रिये ॥ इति नृसिंह
 परिचर्यायां ॥ अनामामध्यमाक्रम्य जपंकुर्याच्च मानसं ॥ मध्यमामध्यमाक्रम्य जपंकुर्यादुपांशकं ॥ तर्जनीं तु समाक्रम्य जपेनैवेह कारयेत् ॥ ए
 कैकर्मणि मंगुष्ठेनाकर्ष्य जपेन्मनुं ॥ मूर्ध्नि तु लंघिते देवि नमंत्रफलमा भवेत् ॥ प्रमादात्पतिते सूत्रे जपेदष्टोत्तरशतं ॥ पादयोः पतिते तस्मिन्प्रसा
 ल्यद्विगुणं जपेत् ॥ इति सूत्रमालाएतच्च गापत्रीजपातिरिक्तं जपेत्सेयं ॥ उक्तं च ॥ मालाकरणं ब्रह्मयामले गापत्रीकल्पे च ॥ पर्वभिस्तु जपेद्देवीं
 मालाकाम्यजपेत्सृता ॥ गायत्र्या मूलवेदत्वाद्देवः पर्वसु गीयते ॥ आरभ्यानामिकामध्यं पर्वान्पुस्तान्यनुक्रम्यात् ॥ तर्जनीमूलपर्यंतं जपेद्दशसु प
 र्वसु ॥ मध्यमांगुलिमूले तु यत्पर्वं हितयं भवेत् ॥ तं वै मेरुं विजानीयाज्जपेत्तं नातिलंघयेत् ॥ मोडः स्मृत्यं ॥ आरभ्यानामिकामूलात्प्रादक्षिण्येन वै
 मात् ॥ मध्यमामूलपर्यंतं जपेद्दशसु पर्वसु ॥ रुद्रमनुः ॥ वस्त्रेणाच्छादितकरं दक्षिणायः सदा जपेत् ॥ तस्य स्यात्सफलं जाप्यं तद्दीनमफलं स्मृतं
 अतएव तिर्यक्संचिका कल्पिता केनचिद्दुःखमता रुद्धेन जपशीलेन ॥ जपार्थं सावगोमु स्वीतिव्यवहीयते लोकैस्तस्यास्त्वन्यत्किंचिन्मूलं न पश्या

मः ॥ अयोपस्थानं ॥ शौनकः ॥ सायंप्रातरुपस्थाने कुर्यान्त्रिंशत्यंशकं ॥ जातवेदस इत्येकान्तुं योरावृणीमहे ॥ नमो ब्रह्मण इत्येते रूपतिष्ठेद्विरो प्रति
 तत्रैव प्रातः सूर्यसुपस्थाय मित्रस्य चर्षणी धृत इति ॥ भगवान् च्यंबकमिति मंत्रेण नमो ब्रह्मण इत्यथ ॥ मित्रस्य चर्षणी हाभ्यां प्रातः काले-
 विशेषत इति ॥ गृह्यपरिशिष्टे ॥ प्रदक्षिणां दिशः साधिपानत्वासंध्यायेनमः ॥ सावित्र्ये नमो गायत्र्ये नमः सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमस्कृत्य ॥ ततः ॥ उ-
 त्तमेशिरकरे देवीभूत्यां पर्वतमूर्धनि ॥ ब्राह्मणेभ्योभ्यनुज्ञाता गच्छ देवियथास्वरुमिति संध्याविसर्ज्यमद्वंनो अपिवातय मन इत्कत्काशांतिं च त्रिरुक्त्वा
 र्यप्रदक्षिणं परिक्रामन्नासत्यलोकात्यानात्प्रादात्कालोक्तपर्वतान् ये सन्ति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमोनम इति नमस्कृत्य भूमिसुपसंगृ-
 ह्यगुरुत्तुत्यांश्चोपसंगृहीयादेवंसायं ॥ अथप्रयोगः ॥ आसने उपविश्या चम्य ब्रह्मचारी कनिष्ठानामिकांशुं हृत्स्थः पंचांगुलीभिर्नासांध-
 खाशमरं ध्रेणावायुमापूर्य निरोधेन बुभुके कृते ॥ प्रणवस्य परब्रह्म ऋषिः ॥ परमात्मा देवता देवी गायत्री छंदः ॥ सप्तानां व्याहृतीनां विश्वामि-
 त्त्रजमदग्निभरद्वाजगौतमात्रिवसिष्ठकस्पपा ऋषयः ॥ अग्निवाखादित्यबृहस्पतिवरुणोद्भविश्चे देवा देवताः ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्बृह तीप-
 तिः क्रिष्टुक्त्वा गत्यं च उदासि ॥ गायत्र्या विश्वामित्र ऋषिः ॥ सक्तिदेवता ॥ गायत्री छंदः ॥ गायत्री शिरसः प्रजापति ऋषिः ॥ ब्रह्माग्निवा-
 खादित्यो देवताः ॥ यजुश्छंदः ॥ प्राणायामे विनियोगः ॥ ॐ ह्रूः ॥ ॐ ऋवः ॥ ॐ स्वः ॥ ॐ महः ॥ ॐ जनः ॥ ॐ तपः ॥ ॐ संत्यं ॥ ॐ तत्स-
 वितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ॐ आपोज्योती रसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवस्वरोम् ॥ एवं त्रिरुक्त्वा दक्षिणरंध्रेण वापु-

शनेर्विसृज्याचम्यमथउपान्नदुरितक्षयद्वाराधीपरमेश्वरप्रीत्यर्थंभानः संध्यामुपासिष्येदतिसंकल्प्यापोहिष्ठेनिऋत्वेनप्रथममार्जनंकुर्यात् ॥ तत्र
 ल्यं ॥ आपोहिष्ठेतिऋत्स्यांबरीषः सिंधुक्षीप आपोगायत्री ॥ मार्जनेविनियोगः ॥ ॐ आपोहिष्ठामयो ऋवः ॥ ॐ तानऊर्जेदधातने ॥ ॐ महि
 रणायचक्षसे ॥ ॐ योवः शिवतमोरसः ॐ नस्यभाजयतेहनः ॐ उशातीरिवमानरः ॐ तस्माअरंगमामवः ॐ यस्यक्षयायजिन्वथ ॐ
 आपोजनयथाचनः ॐ इतिप्रणवयुतेर्नधिभिः पादैः शिरोमार्जयित्वा मंत्राचमनंकुर्यात् ॥ हस्तेजलमादाय ॥ सूर्यश्चेतियात्तवत्वयउपनि
 षद्वरुषिः सूर्यमामन्युमन्युपतिरात्रयोदेवताः ॥ प्रकृतिः छंदः ॥ मंत्राचमनेविनियोगः ॐ सूर्यश्चमामन्युश्चमन्युपतयश्चमन्युः ॥ पा
 पेभ्योरक्षणां यद्रान्यापापमकार्षि ॥ मनसावाचाहस्ताभ्यां ॥ पद्भ्यामुदरेणशिश्ना ॥ सविस्तदवलुपतु ॥ यत्किंचदुरितंमधि ॥ इदमहंमामृत्न-
 योनौ ॥ सूर्येज्योतिषि जुहोमिस्वाहेतिजलंपीत्वा ॥ आचम्य ॥ सयस्तव्यात्तृतीनां प्रजापतिर्ऋषिः ॥ प्रजापतिर्देवता ॥ छहती छंदः ॥ गायत्र्या
 विश्वामित्रऋषिः ॥ सवितादेवता ॥ गायत्री छंदः ॥ मार्जनेविनियोगः ॐ भूर्भुवःस्वरितिद्वितीयं ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो रियो ॥ ॐ
 छत्वा आपोहिष्ठेतिनर्व्वेनचतुर्थमार्जनंकुर्यात् ॥ आपोहिष्ठेतिनर्व्वस्यसूक्तस्यांबरीषः सिंधुक्षीप आपोगायत्री ॥ पंचमीवर्धमाना सप्तमी
 प्रतिष्ठा अत्येहे अनुष्ठेता ॥ मार्जनेवि ॥ ॐ आपोहिष्ठामयो ऋवस्तानऊर्जेदधातना महेरणायचक्षसे योवः शिवतमोरसस्तस्यभा
 जयतेहनः उशातीरिवमानरः तस्माअरंगमामवो यस्यक्षयायजिन्वथ ॥ आपोजनयथाचनः ॥ ॐ शन्नोदेवीरभिष्टयः आपोभवंतुपी

तये शंयो रभिस्रवंतुनः ॥ ॐ इशानाचार्याणां स्यंतीन्धर्षणीनां आपोयाचायिमेपजं ॥ ॐ अप्सामेसोमो अन्नवीदंतर्विश्वानिमेषजा अ
 धिंचविश्वशं भवं ॥ ॐ आपः पृथीतमेषजंवरुथंतने ३ मम ज्योक्स्वर्यं वशे ॥ ॐ इदमापः प्रवहतयत्किंचदुरितंमयि यद्वाहमभितुद्रोह
 यद्वाशेपडतानृतं ॥ ॐ आपो अद्यान्वचारिषंरसेनसमगस्यहिपयस्वानग्रुआगहितंमासंस्तृजवर्चसेतिप्रत्यर्थं च मौ कारपूर्वकशिरसिमा
 जनं कृत्वा घमर्षणं कुर्यात् ॥ गोकर्णकारं जलपूर्णं तुलकं नासिकांतनीत्वा प्राणं निरुध्य ॥ अतंचोक्तवृषस्याघमर्षणं ऋषिः ॥ भावचक्षो देवता अनु
 षुप्लुचंदः अघमर्षणविनियोगः ॐ अतंचसत्यंवाभीद्वात्तपसोध्यजायता ततोरात्र्यजायतततः समुद्रो अर्णवः समुद्रादर्णवा दधिसंवत्सरो
 अजायता ॥ अहोरात्राणि विदथद्विश्वस्यमिषतोवशी ॥ सूर्याचंद्रमसौ धातायथापूर्वमकल्पयत् दिवं च पृथिवीं चांतरिक्षमथोसः इतिजपि
 त्वा दक्षिणनासाविलात्पापपुरुषं निःसारितं भावयन्वायमागेजलं क्षिपेत् ॥ आचम्य पूर्णोदकं जलिरादित्याभिमुखं स्तिष्ठन्नायत्र्याविस्वामित्र
 ऋषिः ॥ सविता देवता गायत्री छंदः अर्घ्यदाने विनियोगः ॥ ॐ भूर्भुवः स्वरिति व्याहृतिपूर्वासावित्री पठित्वा श्रीसूर्यायेदमघ्यं समर्पयामि
 इति जलसूर्ध्वं क्षिपेत् ॥ एवं चिः कृत्वा असावादित्योद्ग्रहोत्यात्मानं परिषेच्यगायत्रीं जपेत् ॥ कुशोदकेन जपस्थानं प्रोक्ष्यासनं विन्यस्य ॥ ॐ धूम्र
 वः स्वरो मिति जपित्वा सने पर्यासनेनोपविश्य ॥ पृथ्वीत्वया धृता लोका देवित्वं विष्णुना धृता त्वंधारयमां देवि पवित्रं कुरु च्चासनं ॥ अपसर्पंतु
 ते मृता ये मृता धूम्रसंस्थिताः ॥ ये मृता विघ्नकर्तारस्ते गच्छं तु शिवाज्ञया ॥ अपक्रामंतु मृता निपिशाचाः सर्वतो दिशं सर्वेषामविरोधेन ब्रह्म

कर्मसम्पन्नमेदतिभूतरुद्रिं कृत्वा चम्यप्राणायामत्रयैकं त्वापुनराचम्यात्मानं व्यात्कृत्वा भिरभ्यस्य गायत्र्या विश्वाभिन्नरूपिः सविता देवता
 गायत्री छंदः गायत्री जपे विनियोगः ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो यो नो धियो यो नः ॥ वरेण्यं शिरसे स्वाहा ॥ भर्गो देवस्य शिरसायै वषट् ॥ धीमही कवचाय हुं ॥ धि
 यो यो नः नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ प्रचेत्स्यात् अस्त्राय फट् ॥ अस्त्रेणैव दिशं धनं कृत्वा देवतां ध्यायेत् ॥ बालां बालादित्यमंडलमध्यस्थारक्तवर्णैरक्षं
 बरानुलेपनं स्वगाभरणां चतुर्वक्त्रां दंडकमंडल्वक्षस्त्राभयां चतुर्भुजां हंसासनारूढां ब्रह्मदेवत्यामृगवेदमुदाहरंतीं शूलैकाधिष्ठात्रीं गा
 यत्रीनाम देवतां ध्यात्वा ॥ आगच्छ वरदे देवि जपे मे संनिधौ भव ॥ गायं तं त्राय ते यस्माद्वायत्री तेन सोच्यते इत्यावात्य ॥ मनसा संपूज्याष्टोत्तर
 सहस्रमष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिव ॥ आपन्नौदशवारं वा गायत्रीं जपित्वा पुनः षडंगन्यासं विधायोपस्थानं कुर्यात् जातवेदसे मारिचः कश्यपो जान
 वेदा अग्निस्त्रिष्टुप् ॥ उपस्थाने विनियोगः ॐ जातवेदसे सन्नवा मसो ममरा तीयतो भिद्रहातिवेदः सनः पर्षदतिदुर्गाणि विश्वानावेव सिंधुं दुरि
 तात्यग्निः ॥ मित्रस्थे निचतस्रणां गाशिनो विश्वाभिन्नो गायत्री ॥ उपस्थाने वि ॥ ॐ मित्रस्य चर्षणी घृतो वो देवस्य सानसि द्युस्यं चित्रं भवस्तमं
 अभियोमहिना दिवं मित्रो बभूव सप्रथाः अभिभवोभिः पृथिवीं मित्राय पंचयेधिरे जना अभिधि शवसे सदेवान् चिबवान् चिभर्ति मित्रो देवेष्वा
 युषु जनाय वृक्षवर्हिषे इषदृष्टवता अकः अंबकं वसिष्ठो रुद्रो नुष्टुप् उपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ अंबकं यजामहे रुद्रां धिं पुष्टिवर्धनं उर्वारुह
 मिश्वबंधनान्मृत्योर्मुक्षीय मासृतात् तच्छंयोः शंयुर्विश्वे देवाः शक्रो उपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ तच्छंयोरावृणीमहे गानुं यज्ञाय मातुं य-

ज्ञापतयेद्वीस्त्रिररुनः सस्त्रिर्मानुषेभ्यः ऊर्ध्वं जिगानु मे भजंशन्नो अस्तु ह्यपदेशं चतु षदे ॥ नमो ब्रह्मणे प्रजापतिर्विसेदेवा जगती ॥ उपस्था-
 ने वि० ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्ये नमः ओषधीभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे नमो हते करोमि ॥ नमः प्राच्यै दिशोया ॥ देवताः
 एतस्यां प्रतिवसंति ताभ्यश्च नमः नमो दक्षिणस्यै दिशोयाश्च० नमः प्रतीच्यै दिशोया० नमो उदीच्यै दिशोया० नमो उर्ध्वै दिशोया० नमो धरायै दिशोया
 श्च० नमो वांतरायै दिशोया० ॥ संध्यायै नमः ॥ गायत्र्यै नमः ॥ सावित्र्यै नमः ॥ सरस्वत्यै नमः ॥ सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमो नमः ॥ कामो कार्ष्णिभ्यश्च
 कार्ष्णिभ्यो नमः ॥ उन्नमेशिस्वरे जातेभ्यः पर्वतमूर्धनि ॥ ब्राह्मणेभ्योभ्यनुज्ञाता गच्छ देवि यथासुखं भद्रं नो अपि वातय मनः ॐ शांतिमिति नि
 रुद्धा प्रदक्षिणं परिक्रामन्नासत्य लोकात्पातालादालोक्य लोकपर्वतात् ये संति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नम इति गुरुलभि वाटयेत् ॥ स्वस्ति
 काकरहस्ताभ्यां कर्णौ स्पृष्ट्वा ॥ आंगिरस बार्हस्पत्य भारद्वाजेति त्रिप्रवरान्विन भारद्वाज गोत्रोत्पन्नो हं श्रीधर रामो भोगुरोत्तम भिवाट्यामि
 इति स्वस्वप्रकरानुचार्या भिवाट्यद्विराचमनं कुर्यादिति ॥ अथोपासनं दक्षः ॥ संध्या कर्मावसाने तु स्वयं होमो विधीयते ॥ स्वयं होमं फलं यत्स्यात्तदप्येन
 न लभ्यते अशक्तं प्रत्याह ॥ स एव ॥ ऋत्विक् पुत्रोऽयुक्त्वा भागिने यो य विदुपतिः ॥ एतैरपि हुतं यत्स्यात् तत्कृतं सयमेव तु ॥ पत्नी कन्या च सुहृया
 हिनापर्युक्षणा क्रिया भिति ॥ विदुपतिर्जायमाना ॥ आश्वत्थयनः ॥ स्वयंपत्यपि वा पुत्रकुमार्यं नैवासीवेति अत्र ऋत्विगादिना आसमक्षंतुदं पत्यो
 होतव्यं नर्त्विगादिना ह्योरप्यसमक्षं भवेदु तमन्यकं सचिधौ यजमानः स्वादुद्देशात्सागं कारकः ॥ अ संनिधौ तु पत्नी स्याद्दुद्देशात्सागकारिका

असंनिधौ तु पत्न्याः स्यादध्वर्युस्तदनुज्ञया उन्मादे प्रसवे चर्त्तौ कुर्वतानुज्ञया विनेति ॥ कात्यायनोक्तेः उभयोः समक्षं होतव्यमिति सुख्यः कल्पे
 न्यतरसंनिधौ तनुकल्पः द्वयोरप्यसमक्षं हुतं व्यर्थं स्यात् ॥ शान्तातपः ॥ श्रौतं पत्न्या स्वयं कुर्यादन्योपि स्वार्तमाचरेत् ॥ अशक्तो श्रौतमप्य
 न्यः कुर्यादाचारमंततः पर्वणितुसायं होमः ॥ प्रतिपत्प्रातर्होमश्च स्वयमेव कार्यो न त्विगादिना ॥ स्वयंपर्वणि जुहुयादृत्विजामेकं तरं
 कालमिति सूत्रात् अत्र सायमुपक्रम्य प्रातरपर्वणं प्रयुज्यते ऋत्विजामेकः कश्चिदृत्विगितरस्मिन्काले गृहोत्रहोमं कुर्यादित्यर्थः अत्रापि होम
 करणासमर्थस्य प्रतिनिधिना होमो ज्ञेयः ॥ भरद्वाजः ॥ होमं वैतानि कंठलास्पातं कृत्वा विषक्षणः ॥ स्मृतीनां वेदसूलत्वात्स्पातं केचित्पुरादि
 दुशिति अग्निप्रादुष्करणमपिकात्यायनः सूर्ये तु शैलमप्राते षड्विंशद्विरिहांगुलैः ॥ प्रादुष्करणं मग्नीनां प्रातर्भासामदर्शने प्रादुष्करणं
 अग्निप्रज्वलनं अस्थानुकल्पकत्वं नाह ॥ स एव ॥ दुहित्रारूषया वाग्निविहारो न विरुध्यते ॥ निर्लेपनं च पात्राणां सुपलेपनमर्चनमिति विह
 रो विहरणं प्रादुष्करणमिति यावत् प्रादुष्करणकालात्प्रथमे समस्तव्याहृतिभिरैकाज्याहुतिः कार्या तथा च कारिका ॥ प्रायश्चित्तविशेषेण य
 त्रनोक्तेः प्रवेद्विधिः होतव्याज्याहुतिस्तत्र भूभुवः स्वरितीति चेति ॥ अथ होमकालः ॥ कात्यायनः ॥ यत्प्रत्सम्यद्गुभात्प्रत्येन प्रसृक्षाणिसर्वतः
 लोहितलंचनोपेतित्वात्सायं सुहृयते ॥ आचार्योपि सम्पद्भिर्म्लोचनिरबौसायं च जुहुयुस्तदा ॥ अथ प्रातर्हुतेः ॥ प्रादुहिते च यथाभिधीयते
 मनुः ॥ उदिते नुदिते चैव समयाध्वं पितेतथा ॥ सर्वथा वर्तते यज्ञइतीयं वेदिकी श्रुतिरिति ॥ एषां स्वरूपं चंद्रो गपि विदिते ॥ ॥ ॥

रश्मिभिस्तु दिवाकरः ॥ उदितं तं विजानीयात्तत्र होमं प्रकल्पयेत् ॥ आग्नेस्तु पोरुशोभागे ग्रहनक्षत्रभूषिते ॥ कालं त्वनुदिने ज्ञात्वा होमं कुर्यात् ॥
 क्षयः ॥ प्रभातसमये तीतेन ह्येन क्षत्रमंडले ॥ रविर्याचनदृश्येन समयाधुषितं च नदिति ॥ आह सूत्रकारः प्रदोषां तो होमकालः संगवांतः प्रातः
 स्तमति नियचतुर्गृहीतमाज्यं जुहुयाद्यदिसायं दोषावस्तर्नमस्वाहेतियदि प्रातः प्रातर्वस्तर्नमः स्वाहेत्यग्निहोत्रमुपसाद्य भूवः स्वरिति जापि
 त्वावरं दत्त्वा जुहुयादिति ॥ अत्र वृत्तिरुदाह ॥ प्रदोषो नाम रात्रेः पूर्वश्चतुर्थे प्रदोषस्य अंतप्रदोषांतः प्रदोषांतो तोयस्य सः प्रदोषांतो प्रदोषांतो
 तद्व्यर्थः ससायं होमस्य कालः केषांचित्पंचमी पक्षयो नादिके प्रदोषशब्दे नोच्यते ॥ तदंतो वासायं होमकालः संगवांतप्रातरिति ॥ यस्मिन्का
 ले गावो वल्लैः सह आयते स संगवः कालः तावत्यर्थं तं प्रातर्होमसमयः ॥ केचिदहस्तृतीयभागः संगव इत्याहुः ॥ तदंतः संगवांतः दशनादि
 का इत्यर्थः अस्तमिते उदिते च विहिते होम एव तावतिकाले क्रियमाणे तीतकाले न भवतीति पुनः कालविधिस्तमति नीयचतुर्गृहीतमाज्यं जुहु
 यादिति प्रायश्चित्तनिना कृतमप्य कृतमित्याह पुलस्त्यः ॥ अकाले यत्कृतं कर्म कालप्राप्य पुनः क्रियाः कालानीतं तु यत्कुर्यात्कृतं तद्विनिर्दिशेदि
 ति ॥ अकाले अनागतकाले कालानीतं प्रायश्चित्तं रहितं कुर्याच्चेदकृतमेवेत्यर्थः ॥ दर्शपूर्णमासस्थालीपाकयोरपि ज्ञेयः तत्र प्रायश्चित्तं शु
 तावहुं ॥ अग्रयेपथिकृते पुरोडाशनिर्वपे चोदर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां पौर्णमासी वा नीयेद्व्यदिति ॥ एतदपि यावदन्यस्य पर्वथो न
 कालस्तत्प्राप्तौ तु प्रायश्चित्तमेव न पुनः पुनरिति पन्नानुष्ठानं अधिकारांतराविरोधेन पूर्वाधिकारनिवृत्तेः ॥ उक्तं च भाष्यकारेण ॥ ततो दर्शपू

र्णमासंवायावद्व्योनपर्वकालइति अन्नसर्वत्रहविरुत्पादनाद्यैगजात मपिहोमकालएवकार्यं ॥ योहोम कालः सोंगानामित्यापस्तं वस्य
 रणात् ॥ अथहोमद्रव्यसंस्कारादिकारिकायां ॥ पयःप्रभृतिषुत्वेकंसंस्क्रुर्यादग्निहोत्रवत् ॥ अलं करोतिगंधार्थैरनलायननंतनः द्रवेहवि
 स्क्रवेणैवपाणिनाकठिनंहविः जुहुयादग्नयेस्वाहाससमिद्धेहुताशने ॥ ध्यात्वाशब्दंचतुर्थ्यंतं प्रजापतयइत्यथ ॥ स्वाहाकारेणजुहुयात्ततः
 परिसमुहनं पर्युक्षणंचकुर्वीत प्रातरप्येवमिष्यते व्युष्टायांज्वलयेदेनंसायंहोमः कृतः पुरा पयसान्पेनवाप्रातस्तेनैवेत्याहवृत्तिकृत् ॥ पू
 र्वमंत्रस्तस्युपायस्वाहेत्यन्यत्समंभवेदिति ॥ होमेउत्तराहुतिहवनप्रकारमाह ॥ सूत्रकारः ॥ उत्तरांतूष्णींभूयसीमसंस्तृष्णीं प्रागुत्पुत्तरतोवा
 प्रजापतिंमनसाध्याये तूष्णींहोमेषुसर्वत्रेति ॥ विष्णुः ॥ बहुशक्के धनेचाग्नौससमिद्धेहुताशने विधुमेलेलिहानेचहोतव्यं कर्म सिद्धये
 योनर्चिषिजुहोत्वग्नौव्यंगारेचैवमानवः ॥ मंदाग्निरामयावीचदरिद्रश्चापिजायते ॥ अग्निसमिधनंसुरवेनकार्यं तदुक्तंसग्रहे धमनीयंतं
 कृत्वातृणंवाकाष्ठमेवच सुरवेनाग्निंसमिधीतसुरत्नादग्निरजायतेति ॥ अत्राहुतिक्षेपणात्पूर्वं समिधमग्नाचादध्यात् जान्वान्यसमिधमादध्या
 त्पशसांशुलमात्रेभिजुहुयादिति सूत्रात् ॥ होम्यानिगृह्यपरिशिष्टे ॥ पयोदधिसपिष्यवागुरोदनतंदुलाः सोमस्तदुलमापोव्रीहयोयवा
 स्तिल्लाइतिहोम्यानि यवागुरोदनयोः श्रपणंतुलौकिकेद्यौकार्यं यवागुरोदनेतिसिद्धस्यनिदेशात् ॥ बोधायनः ॥ व्रीहोणांवायवानांवाशत
 माहुतिरिष्यतइति ॥ संप्रहे ॥ द्रवंहविस्क्रवेणैवपाणिनांकठिनंहविः अंगुल्यग्रैर्नहोतव्यंनकृत्वांगुलिमेदनं ॥ अंगुल्युत्तरपाश्वरेण

होतव्यमितितुस्तृतिरिति उपस्थानं भ्रानाह शौनकः ॥ परिसमुत्पत्युत्पत्त्याप्युपनिषेदु विभ्रजं ॥ अग्नेः सूत्रैश्चसौरैश्च प्राजापत्यैश्च नित्यशः
 अग्निप्रजापतिसायं प्रातः सूर्यं प्रजापतिं ॥ अग्र आयुषीति तिसृभिर्द्वाभ्यामग्नेत्वमित्यथ ॥ सूर्येन इति मंत्रेण त्पुदुत्पंचद्वितीयया ॥ तृती
 यया चित्रमिति नयो मित्रस्य चान्यया ॥ प्रजापतेन त्वदृचा तंतुं तच द्वितीयया ॥ हिरण्यगर्भः समितित्पुपनिषेदु ताशान मिति ॥ एतत्परिच
 रणमायतने स्थंडिले वा अग्निं प्रतिष्ठाप्य कार्यं ॥ कुंडेषा स्थंडिले वापि रतिवचनात् आयतननिर्माणप्रकारः संग्रहे ॥ अरत्विमात्रमग्र्यर्थे का
 र्यमायतनं बुधैः ॥ पिशीलमात्रमित्येके तदप्यंसांतरं भवेदिति ॥ अरत्विः सार्धद्वाविंशत्यंगुलात्मकः अरत्विशब्देन हस्तोपि ग्राह्यः ॥
 पंचारत्विः पुरुषो भवतीति श्रुत्या अरत्विशब्दस्य हस्तपरदर्शनात् अतएव अस्य न्यातुः पितामहं श्रीनारायणमदृचरणैः प्रयोगरत्ने चतु
 विंशत्यंगुलं सार्धद्वाविंशत्यंगुलं प्रमाणं षोडशांगुलं प्रमाणं वायतनमित्यक्तं ॥ अत्र यद्यथा तनस्य मेखलादिकं प्राक्तं तथापि तद्धीताधिकुंडो कंघ्रा
 त्यं ॥ तद्यथा अष्टादशांगुलं कुंडं विंशत्यंगुलमेव वा ॥ चतुर्विंशत्यंगुलं च षट्त्रिंशदंगुलात्मकं ॥ श्रोताय तनविस्तारो मेखलेका तदर्धतः च
 तुर्यं शोर्द्वितीयास्याद्विस्तृता चतुरंगुला ॥ चतुर्यं शोर्विस्तार चतुर्यं शोरित्यर्थः ॥ द्वितीया विस्तृता कार्या द्व्यंगुला तत्र वेदिभिः अयं द्विमेख
 लापक्षः कात्यायनातिरिक्तानां तेषां लेकमेखलापक्षे एव ॥ तदुक्तं शुल्बे ॥ द्वादशांगुलमुद्गायो विस्तारश्चतुरंगुलः ॥ एकेवमेखलाप्रो-
 क्ता कात्यायनमते किल ॥ द्वितीयमेखलाद्वायं विस्तारो तु तदर्धतः ॥ कात्यायनातिरिक्तानां मेखलाद्द्वयमुच्यते इति ॥ अथोपासनप्रयो

गः ॥ आयत्तने स्थंडिले वा प्रादुर्भूतस्य गोः पश्चात्कृतसंध्यावेदनो गृहोऽपविश्य प्राणानायम्य देशकालौ निर्दिश्य श्रीपरमेश्वरप्रोत्थं सायं
 पासनहोमं करिष्ये इति संकल्प्य ॥ चत्वारिंशद्गणैस्तयो वामदेवो ग्निस्त्रिष्टुप् ॥ अग्निस्मूर्तिध्याने विनियोगः ॥ ॐ चत्वारिंशद्गणत्रयो अस्य पादादेशी
 र्षेसप्तहस्तासोऽस्याः ॥ त्रिधा कद्रोः षष्ठीरोरवीति ॥ महोदेषो मर्त्या आविवेश ॥ इति ध्यात्वा शैरीशानीं दिशमारभ्य प्रदक्षिणं समंतात्सोदके
 नदक्षिणेन पाणिना ॥ त्रिः परिसमुत्सुकुरीः परिस्तीर्य त्रिः पर्युत्स्य प्रागुक्तद्वयमध्ये यत्किंचिद्द्रव्यं पात्रे कृत्वा तत्पात्रमुत्तरतो घ्रे निर्धाय ज्वल
 तादर्भेणावज्वाल्य प्रोक्ष्य तेनैवोत्सुकुरीः पर्युत्स्य कृत्वा तदुत्सुकुरीः निरस्थापः सृष्ट्वाग्नेः पश्चाद्भेषु समिधासहस्रं विनिधाय ॥ विश्वानि
 न इति अचस्य आत्रेयो वसुः क्रतो ग्निस्त्रिष्टुप् ॥ द्वाभ्यामर्चने अंत्योपस्थाने वि० ॥ ॐ विश्वानिनो दुर्गाहा जातवेदः ॥ ॐ सिंधुं नवावा
 दुरितातिपथि ॥ ॐ अग्ने अत्रि वज्रमसा गृणानः ॥ ॐ अस्माकं बोध्यवितातनूनां ॥ ॐ यस्त्वात्तदाकारिणामन्यमानः ॥ ॐ अमर्त्यम
 र्थं जोहवीमि ॥ ॐ जातवेदो यशो अस्मासु धेहि ॥ ॐ प्रजाभिरग्रे अमृतत्वमस्या ॥ ॐ यस्मै त्वं स कृते जानवेदः अलोकमग्ने कृणवस्यो
 नं ॥ अश्विनं सपुत्रिणं वीरवंतं गोमंतं रयं नशं तस्वस्ति ॥ इति दक्षिणं जन्वात्स्य समिधमग्नीं क्षिप्त्वापः सृष्ट्वा समिधि प्रदीप्तायां विधुमज्वालं
 गारेण्यौ कठिनं हविः पाणिनां सुलुत्तरपार्श्वे नद्वं हविः कृत्वा समिन्तुलतोऽङ्गुलप्रदेशे सव्यं पाणिं हृदि निधाय ॥ ॐ अग्नये स्वाहा इति हुत्वा
 अग्नय इदं नममेति त्स्त्वा पूर्वाहुतिरेशान्या उत्तरस्थां वा पूर्वहुतेर्भूयसीमाहुतिं प्रजापतिपदं चतुर्थं तं मनसा ध्यायत्स्वाहेत्युपांशुचार्थं स

सृष्टां हुत्वा प्रजापतय इदं नममेतित्य त्वापरिस्तरणं विष्टुज्यपरिसमूहनपर्युक्षणे कृत्वोपस्थानं कुर्वति ॥ तत्र मंत्राः ॥ अग्न्यायुषीति मंत्र
यस्य गतं वैरवानसाः पवमानो गिर्गायत्री ॥ अग्न्युपस्थाने वि ॥ ॐ अग्न्यायुषि पवस आसुवोर्जमिषं च नः ॥ आरेबाधस्य दुकुनां ॥ अग्नि
र्चपिः पवमानः पांचजन्यपुरोहितः ॥ तमीमहे महागयं ॥ अग्ने पवस्व स्वपा अस्योर्वचः सुवीर्यं ॥ दधद्रियं मयि पोषं ॥ अग्ने तन्न इति च त
सृष्टां गौपायना लौपायना वा बंधुः स्रुबंधुश्चुतबंधुर्विप्रबंधुः क्रमेणाग्निर्हि पदाविराट् अग्न्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ अग्ने तन्नो अंत
म उतनाता शिवो भवा वरूथ्यः ॥ वसूरग्निर्वसुश्च वा अक्षानक्षिद्युमत्तमं रयिं दाः ॥ स नो बोधिश्चुधी हवसुरुष्याणो अघायतः समस्मात्
तं त्वाशोचिष्ठदेदिवः स्रुभ्राय नूनमामहे सखिभ्यः ॥ प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिश्चिष्टुष् ॥ प्रजापत्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ
प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वाजातानि परितावभूवा ॥ यत्कामास्ते जहृमस्तन्नो अस्तु वयं स्यामपतयोरधीणां ॥ तंतुं तन्वं देवा अग्निर्जगती
अग्न्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ तंतुं तन्वन्नरजसो भानुमन्विह ज्योतिष्मतः पथोरक्षधिया कृतान् ॥ अनुत्वं षणवयतजोगुवामपो मनु
र्भवजनयाद्वैव्यं जनं ॥ हिरण्यगर्भ इत्यस्य हिरण्यगर्भः प्रजापतिश्चिष्टुष् ॥ प्रजापत्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ हिरण्यगर्भः समवर्त
ताग्ने भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ॥ सदाधारः पृथिवीं द्यामुते मां कस्यै देवाय हविषा विधेम ॥ एते मंत्रैर्वायव्यदेशे प्रवृत्तिश्च न्युप
तिष्ठेत् ॥ तत्त उपविश्य ॥ मानस्तोके तिकुत्सोरुद्रो जगती ॥ विभूतिग्रहणे विनियोगः ॥ ॐ मानस्तोके नयेमान आयौ मानो गौषुम्

नो अस्ते पुरीरिषः ॥ वीराद्यानेरुद्रमाभितोवर्धाह्विष्यंतः सदमित्वाहवामहे ॥ त्र्यायुषंजमदग्निरितिललाटे ॥ कस्यपस्यत्र्यायुषं कंठे ॥ अग
 स्त्यस्यत्र्यायुषं नाभौ ॥ यदेवानां त्र्यायु-दक्षिणास्कंधे ॥ तच्चो अस्तु त्र्या-वामस्कंधे ॥ सर्वमस्तु शतायुषं शिरसि ॥ न्यूनातिरिक्तदोषपरिहृ
 रायं ॥ प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रच्यवेताध्वरेषु यत् ॥ स्मरणादेव तद्विष्णोः संपूर्णस्थादिति श्रुतिरिति वचनाद्विष्णुं स्मृत्वा कर्मेश्वरार्पणं कृत्वा इ
 तिसायमौपासनप्रयोगः ॥ एवमेव प्रातरपि पूर्वांगानि कृत्वा ॥ सूर्यायस्त्वाहेतिसायं द्रव्येणैव प्रथमाहुतिं हुत्वा सायंकालीन द्विती
 याहुतिवद्वितीयाहुतिं हुत्वा परिसमूहनादिसर्वं प्राग्वत्कुर्वीत ॥ उपस्थाने विशेषः ॥ सूर्यो नो दिवस्यात्वित्यस्य चक्षुः सूर्यो गायत्री ॥
 सूर्योपस्थाने वि० ॥ ॐ सूर्यो नो दिवस्यात्तुवातो अंतरिक्षान् ॥ अग्निर्नः पार्थिवेभ्यः ॥ उदुत्यं काण्वः मस्कण्वः सूर्यो गायत्री ॥ सूर्योपि-
 स्थाने वि० ॥ ॐ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहीतकेतवः दशो विश्वायसूर्यं ॥ चित्रं देवानां मांगिरसः कुत्सः सूर्यस्त्रिष्टुप् ॥ सूर्योपस्थाने
 विनियोगः ॥ ॐ चित्रं देवानां मुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥ आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्य ष
 श्र ॥ नमो भित्रस्येति सौर्यो भितपाः सूर्यो जगती ॥ सूर्योपस्थाने वि० ॥ ॐ नमो भित्रस्य वरुणस्य चक्षुसे महो देवाय तद्वत्सपर्यत ॥ वृ
 रेशे देवजाताय केतवे दिवस्पृथ्व्यसूर्याय शांसत ॥ एतैश्चतुर्भिः सूर्यं प्रजापते हिरण्यगर्भ इति द्वाभ्यां प्रजापतिवोतिष्ठेदिति मातरि विशेषः
 ॥ अथ प्रसंगात्किंचिद्दृष्ट्वाग्निविषये मोच्यते ॥ होमकाले शम्यादेशादवर्कवहिरायतनाद्गतश्चेदग्निः स च प्रापश्चिन्नसमाप्तिपर्यंतं स्थिति

समर्थस्तदादंतं एकं परकृत एकमिति बह्वचमंत्रेणायतने प्रक्षिप्य ॥ व्यस्तसमस्तव्याहृतिभिश्चतस्र आज्याहुतीर्जुहुयात् ॥ जीवना-
समर्थः ॥ स्फुलिंगसम स्तदानदोषइतिभावः ॥ शम्यादेशादपि बहिरुपक्षीयगतेष्वोपथिकृतेष्वेचरुः कार्योपवा अग्नयेपथिकृते
स्वाहेति पूर्णाहुतिः कार्या ॥ तदुक्तं कारिकायां ॥ अर्वाकुशम्यापरासात्सु बहिरायतनाद्गतप्रायश्चित्तसमाप्तं तं समर्थो जीवितुं यदि ॥
इदंत इत्युच्चातस्य स्थानेऽग्निं प्रक्षिपेत्पुनः ॥ आज्याहुतींश्च जुहुयाद्वाहृत्यारवेः श्वपूर्ववत् अतिक्रान्तेपदाशम्यापरासमनलो भवेत् ॥
चरुः पथिकृते कार्यः पूर्णाहुतिरथापिवा ॥ पूर्णाहुतिलक्षणं तत्रैव ॥ आज्यं द्वादशकृत्वस्तु गृहीत्वा पूरयेत्कृचं ॥ तथा च आज्याहुतिः
कार्या सा पूर्णाहुति रिष्यते ॥ स्क्रवपूर्णाहुतिर्वस्यादित्येकेया जिका विदु रिति ॥ आपतनात्तद्विंशदंगुलात्कोदेशः शम्या ॥ शम्याष
ट्विंशदंगुलेत्यापस्तंबस्मरणात् ॥ आपतनभंगेन स्थलसंकोचादिना वा स्थलांतरेऽग्निनयनप्रसक्तौ प्रकारउक्तस्त्रिकंडमंडने प्रत्य-
क्षेण नयनग्निमुच्छ्वसेचेतुं न स्थितियदित्वा न्नुच्छ्वसीत्तानि धायोच्छ्वस्यतपुनः हरेदनुच्छ्वसन्नेवं नश्येच्चिह्नं हरणेन लः शकटेनातिदूरं वा हरे
द्देशं यथा रुचि ॥ स्वांगेन वाथ वा शम्यापरासात्प्रादुर्यच्छ्वसन् ॥ कर्मार्थनयनेऽग्नीनां नानुच्छ्वासादिचोद्यते ॥ नदीसंतरणेऽग्नीनां सी-
मातिक्रमणे तथा ॥ सर्वत्रायंतसीन्मोर्वा स्वामिस्पृष्टास्फुरग्नयः प्रत्यक्षमरणिहारं नान्यथाग्निविनाशनमिति ॥ अन्यान्यपि
प्रायश्चित्तानि विस्तारभात्येहन प्रदर्शितानीति संक्षेपः ॥ अथोपवसथ्येवर्ज्याण्याहजाबालिः ॥ कोविदारान्कुलि त्यांश्च व

र्जयेत्कोट्वांस्तथा ॥ अनृतं बहुवाटं च क्रयविक्रयमेव च ॥ दंतशौचं च पूर्वे गुर्यागस्यैतानि वर्जयेत् ॥ मकरान्त्वणां शारांश्चणकान्कोरदूषका
 न् ॥ माषान्मधुपराञ्च वर्जयेत्पर्वणि द्विज इति ॥ अथ पुनराधाननिमित्तानि ॥ कात्यायनः विहायाग्निं सभार्यं श्रेत्सीमा मुलुंघ्य गच्छति ॥ हो
 मकालात्पयैतस्य पुनराधानमिष्यते ॥ अत्र सीमा गृहसीमान्तु ग्रामसीमा तदुक्तं त्रिकांडमंडने ॥ विहारकाले यदि कार्यलोभात्पत्नी तु सी-
 मानमतीत्य गच्छेत् ॥ निः संशयोग्निः खलु नारायणे विगृहस्य सीमात्र विवेक्षितो र्थ इति ॥ शौनकः ॥ अग्नावनुगतयेत्र होमकाल इयं ब्रजेत्
 उभयोर्विप्रवासे वालोकिकोग्निर्विधीयते ॥ भगवान्भ्रूषिते तु यदा पत्नी यदि ग्रामान्तरं ब्रजेत् ॥ होमकाले यदि प्रासानसादोषेण युज्यते ॥
 अथ तत्रैव वसति होमकालव्यतिक्रमः ॥ लौकिकोग्निर्विधीयेत काठक श्रुतिदर्शनात् ॥ पैठीनसिः ॥ १६ बली कृतधर्मस्य पीड्यमानस्य शत्रु-
 भिः मासद्वयं प्रवासोस्ति परतो नाहिताग्निवत् मासद्वयस्योपरि आहिताग्नेर नाहिताग्निवत्प्रवासेनास्तीति तु र्पपादार्थः ॥ मासद्वयावधि
 प्रवासे होमार्थं द्विजं परिकल्प्य प्रवसेदित्याह कात्यायनः ॥ निक्षिप्याग्निं स्वदारेषु परिकल्प्य त्विजं तथा ॥ प्रवसेत्कार्यवान्निप्रोवृथैव
 न चिरं वसेदिति ॥ अत्र कार्यवानिति धनार्थं नितु तपो र्था ॥ धनान् वर्जयितुं युक्तः प्रवासो ल्यग्निहोत्रिणः ॥ धनैर्यत्संभवेदिज्यात पा
 द्यर्थं न तु ब्रजेदिति सत्यव्रतस्मरणान् ॥ साग्निकविषये त्रिकांडमंडन आह ॥ अग्निहोत्रेण रहितः पथानं शतयोजनं साग्निस्तु प्रति
 यात्येवमग्निहोत्रं विनश्यति ॥ अत्र प्रवासकाले आगमनकाले विशेषस्तथा तिपत्रादिहोमकारश्च जागरूकेः स्यन्मातुः पितामह-

श्रीनारायणरचितेप्रयोगस्त्रेद्रष्टव्यइतिदिक् ॥ अथ पूजाविधिर्मास्त्ये ॥ प्रातर्मध्यंदिने सायं देवपूजां समाप्नुयेत् ॥ अशक्तो विस्तरणे
 वप्रातः संपूज्य केशवं ॥ मध्याह्ने चैव सायं च पुष्पांजलिमपि क्षिपेत् ॥ स्कांदे ॥ कामासक्तो थवाक्रुत्यः शालिग्रामशिलार्चनात् ॥ मत्तया वा
 यद्विवाभक्त्या कलौ गुह्येन वा पुयात् ॥ शिलायुक्ता प्रयोगपारिजाते ॥ शिलाय्यामलकं तुल्या पूज्या सूक्ष्मेव या भवेत् ॥ यथा यथा शिलासूक्ष्मा
 तथा स्यात्तु महत्कलं ॥ तस्यां मां पूजयेन्नित्यं धर्मकार्यं सिद्धयेति ॥ नैव स्कांदे शिवनाभिरुक्तः ॥ यवमात्रं तु गर्तस्थादावाक्षीं लिंगमुच्यते
 शिवनाभिरिति स्थातस्त्रिषु लोकेषु दुर्लभः वासुदेवमयं क्षेत्रं लिंगं शिवमयं स्मृतं ॥ तस्माद् हरिहरक्षेत्रे पूजयेच्छंकराच्युतो ॥ श्रीभारते क-
 लौकलिमलध्वंसं सर्वपापहरं हरिं ॥ ये च यानि नरानित्यं ते पिवं द्यापथा हरिः ॥ ब्रह्माकृतयुगे देवैरेतायां भगवान् हरिः द्वापरे भगवान् विष्णुः
 कलौ देवो महेश्वरः पूज्य इति भावः ॥ शिवपूजनं बाणलिंगेति प्रशस्तमित्कृतं भविष्ये ॥ बाणलिंगानिराजं दूरव्यातानि भवनत्रये ॥ न प्रति-
 घ्नानसंस्कारस्तेषामावाहनं न चेति ॥ हेमाद्रौ ॥ पद्मजंबूफलाकारं कुंकुटांडसमाकृतिः ऋक्तिमुक्तिप्रदं चैव बाणलिंगमुदाहृतं ॥ श्रीसूर्य
 पूजोक्ता भविष्यपुराणे ॥ प्रातः संध्यावसाने तु नित्यं सूर्यसमर्चयेत् ॥ यः सूर्यं पूजयेद्भक्त्या त्रिभूर्त्ने पूजको भवेत् ॥ अग्निहोत्रादिवेदा-
 श्रयज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ॥ सूर्यार्चनस्यैवैते कोत्वंशेनापिनो समाः ॥ मेरुमंदारतुल्योपिराशिः पापस्पदा रुणः ॥ आराध्यमास्करं
 मर्त्यस्तं नाशयति तत्क्षणात् ॥ अर्द्धाद्द्वैगवांस्तदोर्घ्राणां वेदपारगे ॥ एकाहमर्चयेद्भानुं तस्य पुण्यं ततोधिकं ॥ गृहस्थस्य पंचाय

तनपूजोक्तापरशरामनिबंधेकूर्मपुराणे ॥ स्नानसंध्यांततोहोमंगृहस्थोक्तेनवर्त्तना ॥ कृत्वासूर्यगणपतिलक्ष्मीमीशंतथाहरिं ॥ पौरु-
षेषतुसूक्तेननित्यमर्चिसमारभेत् ॥ अर्चनमूलमंत्रेणवाकार्यं ॥ मूलमंत्रलक्षणंगारुडे ॥ प्रणवादिनमोंतंचवनुर्थ्यंतंचसप्तमदेव-
तायास्वकनाममूलमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ ब्राह्मेपि ॥ ॐ कारादिसमायुक्तंनमस्कारांतकीर्तनं ॥ स्वनामसर्वसत्त्वानांमंत्रइत्यभिधीय-
ते ॥ ॐ सूर्यायनमइत्यादि ॥ वाजपेययाजिनस्तुष्टिष्टमंत्रेणपंचायतनपूजनमित्याहुः ॥ युक्तंतु ॥ ऋगंतेष्टिष्टमंत्रमुच्चार्यपाद्यादि-
निवेदयेदिति ॥ पंचायतनप्रकारोस्नानमालायां ॥ सहस्रांशुर्दामध्येईशान्यांपार्वतीपतिं आग्नेय्यामेकदंतंचनैर्ऋत्यामच्युतंतथा-
वायव्यांपूजयेद्देवींभोगमोक्षैकभूमिकामिति ॥ सूर्यपंचायतनं ॥ हेरंबंतुयदामध्येईशान्यामच्युतंयजेत् ॥ आग्नेय्यांपंचवक्त्रंतुनैर्ऋ-
त्यांजगदंबिकां ॥ वायव्यांशुमणिंचैवयजेन्नात्रीत्यंतद्वितः ॥ इतिगणपतिपंचायतनं ॥ भवानींतुयदामध्येईशान्यांमाधवंयजेत् ॥ आ-
ग्नेय्यांपार्वतीनाथंनैर्ऋत्यांजगदंबिकांगणनायकं ॥ प्रद्योतनंतुवायव्यांमान्धार्यस्तुप्रपूजयेत् ॥ इतिलक्ष्मीपंचायतनं ॥ शंकरंतुयदाम-
ध्येईशान्यांश्रीपतिंयजेत् ॥ आग्नेय्यांचतथाहंसंनैर्ऋत्यांपार्वतीस्तुतंवायव्यांचसदापूज्याभवानीभक्तवत्सलेतिशिवपंचायतनं ॥ य-
दातुमध्येगोविंदंमैशान्यांशंकरंयजेत् ॥ आग्नेय्यांगणनाथंचनैर्ऋत्यांतपनंतथा ॥ वायव्यांमंबिकांचैव यजेन्नात्रीसमाहितइति-
विष्णुपंचायतनं ॥ स्वस्थानवर्जितादेवाः शोकदुःस्वप्नयमदाः तन्मंडलस्थितोराजासाधकश्चविनश्यति ॥ बोपदेवश्च ॥ शंभो

मध्यगते हरि नहर भू देव्यो हरो शंकरे ॥ मास्ये नागसुतार वौहर गणेशा जंबिका स्थापिताः ॥ देव्यां विष्णु शिवैकदंतर वयो लंबोदरे जेश्वरे नार्याः शंकर भागतो तिस्रस्वदा ब्रह्मस्तास्तनेहानिदाः ॥ अस्यायमर्थः ॥ शंभौ मध्यगते सति शंकर भागत ईशानकोणमारभ्य आग्नेय्यादिकोणेषु हरी नहर भू देव्य स्थाप्याः तथा च ईशाने विष्णुः ॥ आग्नेय्यामिनः सूर्यः नैर्ऋत्ये हर भूर्गणेशः वायव्यां देवीति ॥ हरी मध्यगते सति ईशानादिकोणेषु शंकरे मास्ये नागसुतः ॥ ईशान्यां शंकरः आग्नेय्यां इभास्यो गणपतिः नैर्ऋत्यां सूर्यः वायव्यां त्वगसुतना देवी रवौ मध्यगते सति ईशानादिषु हर गणे शाजंबिकाः ईशान्यां हरः अग्नेय्यां गणेशः नैर्ऋत्यां विष्णुः वायव्यां बिक्रा देव्यां मध्यगतायां सत्यां ईशा विष्णु शिवैकदंतर चयः ईशा विष्णुः आ शिवः नैर्ऋत्यां गणेशः वा सूर्यः लंबोदरे मध्यगते सति ईशानादिषु अजेश्वरे नार्याः ई विष्णुः आ शिवः नै सूर्यः वा देवीति क्रममाह ॥ अत्र ईशानादिकल्पना यत्रैव भानुस्त वियत्कदेति प्राचीं तु तां वेद विदो वदंति इति गौतमोक्त प्राची मनुसंधाय द्रष्टव्यः यत्तु पूज्य पूजकयोर्मध्ये प्राची भोक्ता विचक्षणैः प्राच्येव प्राची सोऽष्टिषा सुक्ता वेदेव पूजनमिति विष्णुयामलवाक्यं तन्नामिक पूजाविषयं ॥ उक्तं च ॥ श्रीमातामह नरणोरचारमयूरे पूज्य पूजकांतः प्राची आगमोक्त पूजायामेव न त्परिभाषायामुक्तत्वादिति ॥ पंचायतन पूजा क्रमोपि तत्रैवोक्तः ॥ सुर्ये पुष्पांजलिं हत्वा गणेशाद्यर्चनं भवेत् ॥ गणेश एव सुर्यश्चेत्तत्र सूर्य क्रमाद्भवेदिति वचनात्प्रधान देवतायां पुष्पांजल्यंतं पूजाकांडं समाप्य पदार्थानुसमये न गणेशादीनर्चयेदिति ॥ शारदातिलकटी कयां तु पुष्पांजलिं सुर्ये आदौ दत्त्वा

चनंकार्यमित्युक्तं वस्तुतस्तथमपिपूजाक्रमस्तांत्रिकपूजायामेवज्ञेयः तत्रैवोक्तत्वात् ॥ वैदिकपूजायांतुस्थापनक्रमएव ॥ अतएववाजि
 पेययाजिभिर्विष्णुशिवगणेशसूर्यदुर्गाभ्योनमइतिस्त्रिष्टमंत्रउक्तोविष्णुपंचायतने ॥ सूर्यपंचायतनपूजनेतुक्रमउक्तः ॥ पद्यपुराणे ॥ आ
 दित्यगणनाथंचदेवोरुद्रंयथाक्रमं नारायणंविश्वत्थारव्यमंतेचकुलदेवताः ॥ तथातत्रैव ॥ रविर्विनायकश्चंडीद्रशोविष्णुस्तपंचमः अनुक्र
 मेणपूज्यंतेव्यक्तमेणमहद्भयभिति ॥ सूर्यातिरिक्तपंचायतनादिपूजायामप्यादौसूर्यपूजांविधाय विष्णुदिदेवानांपूजाकार्या ॥ तदुक्तं
 ब्राह्मे ॥ अपूज्यप्रथमंसूर्यमपरान्यः प्रपूजयेत् नतद्रुतकृतं पापं सप्रतीच्छंति देवता इति ॥ इत्थंचपूजनंभूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठांमातृकान्या
 संचविधायकार्यभितिप्रयागपास्त्रिजातादयः ॥ शौनकेपि ॥ कृत्वातुभूतशुद्धिंचमातृकान्यासमाचरेदिति ॥ पूजाप्रकरणेउक्तं तथाचशु
 तिः ॥ देवोभूत्वादेवान्यजेदिति ॥ रामतापिन्यांच देवोभूत्वायजेदेवंनादेवोदेवमर्चयेत् ॥ मंत्रमहोदधावपि ॥ देवान्वीयोग्यताप्राप्त्यैभू
 तशुद्धिंसमाचरेत् भूतशुद्धिंबिधायैवंप्राणस्थापनमाचरेत् ॥ एवंप्राणान्प्रतिष्ठाप्यमातृकान्यासमाचरेत् ॥ एवंमूर्त्तवाक्यानुसारेणेत्य
 र्थः ॥ मूर्त्तवाक्यामित्युग्रंथविस्तृतिभयान्नोक्तानि ॥ ताम्बिमल्लुतिमंत्रमार्तडिद्रष्टव्यानीतिदिक् ॥ अथपुरुषसूक्तविधानंक्रविधाने ॥ अर्चन
 संप्रवक्ष्यामिविष्णोरमितनेजसः ॥ यत्कृत्वामुनयः सर्वेपरंनिर्वाणामापुयुः ॥ अनुष्टुभस्यसूक्तस्यत्रिष्टवंतस्यदेवताः ॥ पुरुषोयोजगद्दीजं
 कृषिर्नारायणः स्मृतः ॥ प्रथमांविन्यसेद्दामेद्वितीयांत्क्षिणेकरे ॥ तृतीयां वामपादेच चतुर्थींदिक्षिणेन्यसेत् ॥ पंचमीं वामजानौतुष-

षोडशदिक्षोऽन्यसेत् ॥ समीवामकस्यांतु अष्टमीदिक्षिणे तथा ॥ नवमीनामिमध्ये तु दशमीं तद्वदे तथा ॥ एकादशीकंदमध्ये द्वादशीं वा
 मबाहुके ॥ त्रयोदशीदिक्षिणे तु तथैवास्ये चतुर्दशीं ॥ अक्षयोः पंचदशीं चैव न्यसेत्पुष्पिषोडशीं ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा पंचांगानि समा
 चरेत् ब्राह्मणोऽस्येत्यादिभिश्च क्रमिः पंचांगकल्पना ॥ तदयं च शिरः शिखाकवचं चास्यमेव च ॥ यथा देहे तथा देवे न्यासं कृत्वा यथाविधि
 एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चात्पूजां समाचरेत् ॥ न्यासेन तु भवेत्सोपि स्वयमेव जनार्दनः ॥ आचम्यावाहये देवमृचातु पुरुषोत्तमं द्वितीयया
 सनंद्यात्प्रायश्चित्तं तृतीयया ॥ अर्घ्यं चतुर्थया दातव्यं पंचम्या च मनीयकं ॥ षष्ठ्या स्नानं प्रदेयं तु सप्तम्या वस्त्रमेव च ॥ यज्ञोपवीतमष्टम्या
 नवम्या चंदनं स्मृतं ॥ पुष्पं दशम्या दातव्यं मेकादश्यांतु धूपकं ॥ द्वादश्या दीपकं दद्यात्त्रयोदश्या निवेदनं ॥ चतुर्दश्या नमस्कारं पंचद
 श्या प्रदक्षिणाः ॥ उद्वासनं तु षोडश्या उपचारस्तु षोडश्या ॥ स्नाने वस्त्रे च नैवेद्ये दद्यादाचमनीयकं ॥ हुत्वा षोडश्यामिमेवैर्दद्यात्पुष्पाणि
 षोडश्या ॥ तत्र सर्वजपेद्भूयः पौरुषं सूक्तमेव च ॥ षण्मासात्सिद्धिमाप्नोति त्येवमेव समर्चनात् ॥ अत्र यद्यप्यावाहनं चिसर्जनं चाक्रंत
 त्यत्यहंप्राणप्रतिष्ठा पूर्वकं प्रतिमादिपूजनविषयं ॥ अन्यत्र त्वादावंते च पुष्पांजलिं समर्पयेत् ॥ आदावंते च मंत्राभ्यां पुष्पांजलिं समर्पणमि
 ति नारदीयवाक्यात् ॥ वस्त्रं प्रत्यहननं च नवीनं किंतु समर्पितमेवाभ्युक्ष्य समर्पयेत् ॥ तदुक्तं तलसागरे ॥ वस्त्रमभ्युक्षणां चुध्येत्परंतु दिने
 दिने ॥ आचारमयुस्वैमंत्रराजविधौ ॥ प्रतिमापद्वयं त्राणां नित्यस्नानं नक्षरयेत् ॥ कारयेत्पर्वदिक्सेयथामलनिवारणमिति ॥ क्रूरपु

प्रा०कं
२६

राणे ॥ नविष्णाराधनात्पुण्यंविद्यतेकर्मवैदिकं ॥ तस्माद्नादिमध्यांतंनित्यमाराधयेत्परि ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण सूक्तेन पौरुषेण वा नै
वाभ्यां सदृशो मंत्रो वेदे षूक्लश्च पावनः ॥ अथवा देवमीशान भगवतं सनातनं ॥ आराधयेन्महादेवं भावपूतो महेश्वरं ॥ मंत्रेण रुद्रगायत्र्या-
प्रणवेनाथवापुनः ईशानेनाथवारुद्रैरुभयं बकेन समाहितः ॥ तथो नमः शिवायेति मंत्रेणानेन वा यजेदिति ॥ यजनप्रकारं बोधायनोऽप्याह
॥ अथानोहरहः परिचर्याविधिं व्याख्यास्यामः स्नात्वा शुचौ देशे गोमयेनोपलियप्रतिकृतिं कृत्वा क्षतपुष्पैर्यथा लाभं समर्चयेत् सहपु-
ष्पोदकेन महादेवमावाहयेत् ॥ ॐ भूः महादेवमावाहयामि ॥ ॐ भवः महादेवमावाहयामि ॥ ॐ स्वः महा ॥ ॐ भूर्भवः स्वर्गमहादेव
मावाहयामि इत्यावात्वा यातु भगवान्महादेव इत्यथ स्वागतेनाभिवंदति स्वागतमनुना स्वागतं भगवते महापुरुषायैतस्त्वासनं कुम्भमास्तां-
भगवन्महादेव इत्यन्नकुर्चददाति भगवतेयं कुर्चोदभययस्त्रिचुद्रितः सवर्णस्तं जुषसेति ॥ अन्नस्थानानि कल्पयति ॥ अग्रतौ ब्रह्मणो
कल्पयामि दक्षिणतः स्कंदाय कल्पयामि विनायकाय कल्पयामि पश्चिमतः स्थूलाय कल्पयामि उत्तरतः उमायै कल्पयामि नं दिक्के
श्वराय कल्पयामीति कल्पयित्वा सावित्र्या पात्रमभिमंत्र्य प्रक्षालयति रः पवित्रमध्य आनीय सहपवित्रेणादित्यं दर्शयेत् ॥ ॐ मित्युक्त-
मिति स्नानं ॥ ॐ स्वरितिरुद्रेण पाद्यात्प्रणवेनार्घ्यमथ व्याहृतिभिर्निर्माल्यं मणो ह्योत्तरतश्चंडाय नम इत्यथैनं स्नापयित्वा पोहिष्ठाम
यो भव इति तिसृभिर्हिरण्यवर्णाः शुचयः पावकाः इति च तसृभिः प चमानः सः कर्चन इत्येतेनानुवाकेन स्नापयित्वा द्विस्तर्पयति ॥ प्र

२६

वंदेवंतर्पयामि शर्वदेवंतं ॥ ईशानं देवंतं ॥ पशुपतिं देवंतं ॥ रुद्रं देवंतर्पयामि उग्रं देवंतं ॥ भीमं देवंतं ॥ महातं देवंतर्पयामि भीति तर्पयित्वा येनानि च
स्त्रयज्ञोपवीतान्याचमनीयान्युदकेन व्याहृतिभिर्दत्त्वा व्याहृतिभिः प्रदक्षिणमुदकं परिधिच्य ॥ नमस्ते रुद्रमन्यव इति गंधं दद्यात्सहस्रा
णिसहस्रश इति पुष्पं दद्यात् ईशानं त्वाक्कवनानामधिश्चियमिति च क्षतान् दद्यात्सावित्र्या धूपमुदीष्यस्तेति दीपं देवस्य त्वासवितुः प्रस
वेशिनोर्बाहुभ्यां भगवते महादेवाय जुष्टं चरुनिवेद्या मोतिने चैव मथाष्टाभिनीमर्धे चैरष्टौ पुष्पाणि दद्यात् भवाय देवाय नमः ॥ शर्वाय देवाय न
मः ॥ ईशानाय नमः ॥ पशुपतये देवाय ॥ रुद्राय देवाय ॥ उग्राय देवाय ॥ भीमाय देवा ॥ महते देवा ॥ नमो ब्रह्मणे नमः ॥ स्कंदाय नमः ॥
प्रयातु भगवानीशः ॥ सर्वलोकनमस्कृतः ॥ अनेन हविषात्सः पुनरागमनाय च ॥ पुनः संदर्शनाय चेति प्रतिमास्थानेष्वप्यग्रावाहनविस
र्जनं वर्ज्यं समानमन्यत्स्वस्त्यपनमित्याचक्षते भगवान्बोधाय न इति ॥ अथ पूजोपयुक्तानि पुष्पाणि ॥ तत्रादौ सूर्यपूजायां विहितानि ॥
भविष्यपुराणे ॥ मालिनी मल्लिका चैव दूर्वा चाशोक कर्णिक ॥ पारलाकरवीराणि जपाजयंति रेव च ॥ चंपको बकुलं चैव तथैवागस्ति किंशुकी
मास्करस्य प्रपूजार्थं ग्राह्या ष्येतानि नित्यं शः ॥ नीलोत्पलसहस्रेण नीलोत्पलशतेन च ॥ रक्तैश्च करवीरैश्च यस्तु पूजयते रविं ॥ वसेदरुं पूरे
श्रीमालसूर्यतुल्यपराक्रम इति ॥ अथ विहितपत्राणि विल्वपत्रशमीपत्रं हिंगराजस्य पत्रकं ॥ तमालपत्रं च हरेस्य स्तुष्टिकरं रेवः तुलसी
कालतुलसी तथा रक्तं च चंदनं ॥ केतकी पत्रकुसुमं सदेवतपनप्रियमिति ॥ अन्यान्यपि गणेशादिपूजायां विहितनिषिद्धानि ग्रंथस्तरभि

येहनीक्षानितान्याचारमधूरवादिग्रंथेभ्योवगंतव्यानि ॥ तत्रापूर्वाभविपर्युषितान्यापिग्राह्याणीत्यक्तंस्मृत्यंतरे ॥ पंकजंपंचरात्रंस्थादृशरा
 श्रंचबिल्वकं ॥ तुलस्येकादशाहास्तुपुनः प्रक्षाल्यपूजयेत् ॥ स्कादे ॥ गंगाजलंच्यहाहास्त्यपूजनेभक्तिसंयुतः ॥ भविष्ये ॥ नास्तैरर्चये
 द्विष्णुंनतुस्तस्यागणेश्वरं ॥ दूर्वाभिर्नार्चयेद्गङ्गकितकेर्नमहेश्वरं ॥ असतानिषेधस्तुशालग्रामपरः शालग्रामशिलामेवनास्तैरर्चयेद्वि-
 जइतिविष्णुक्तेः ॥ उक्तंचवार्तिके ॥ सामान्यविधिरस्यष्टः संहियेतविशेषतइति ॥ नांशुष्टैर्मर्दयेद्देवनाथः पुष्पैः समर्चयेत् ॥ कुशाग्रिने
 क्षिप्तोयंबच्चपातसमंभवेत् ॥ नशष्कैः पूजयेद्देवकुसुमेर्नमहीगतैः ॥ नविशीर्णदलैः शिष्टैर्नाशुभैर्नाविकाशितैः ॥ पूतिमंधीग्रं
 धीनि अल्पगंधीनिवर्जयेत् ॥ वामने ॥ हिरुक्काकंकणंदारुमल्लिकागुरुवासिता ॥ शंखंजातोफलंश्रीमस्त्रियाधूपाहरेभिये ॥ हिरु-
 कामांसी ॥ कंकणंगुगुलःशंसोनखं ॥ एतैर्नैर्विनाकिंचिद्दीपार्थेनसमाहरेत् ॥ पाये ॥ नैवेद्यपात्रंरक्ष्यामिकेशवायमहात्मने ॥ हेरख्यं
 राजतंकांस्यंताम्रंभृन्मयेमेवच ॥ पालाशंपद्मपत्रंवापात्रविष्णोरतित्रियं ॥ हविःशाल्योदनंदिव्यमाज्ययुक्तंसशर्करं ॥ नैवेद्यंदेवदेवा
 ययावकंपायसंतया ॥ नैवेद्यवस्त्वलाभेतुफलानिविनिवेदयेत् ॥ फलानामप्यलभेतुतोयान्यपिनिवेदयेत् ॥ मरीचिः ॥ विधायदेवतापूजां प्रात
 र्हीमादनंतरं ॥ गुरुक्तेनतुमार्गेणमूलमंत्रंजपेद्बुधइति ॥ भविष्ये ॥ समभ्यर्च्यपिबेदेवान्यः पादसलिलंहरैः सयातिपरमंस्थानंतद्विष्णोः प
 रमंपदं ॥ विष्णुपादाभिषिक्तंयः पात्रेणैवपिबैज्जलं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सयातिपरमांगतिं ॥ यः पादसलिलंविष्णोः करेणपिबतेय-

दि ॥ सभूतेनरकं यातियावदिंद्राः श्वतुर्दशोति ॥ पुलस्त्यः ॥ शालग्रामशिलावारिसोमपानंदिनेदिने ॥ पात्रांतरेणतद्वात्वंकरेणसरयासम
 मिति ॥ मौंड करेणपानविधायकायकानि ॥ प्रायः पांचरात्रादिपठितत्वेमतदनुयायिपरप्रणि ॥ ननुर्वेदिकपराणि ॥ स्मृतिषुनिषेधात् ॥ अ
 मस्त्यः ॥ शालग्रामशिलानोयमपीत्वायस्तमस्तके ॥ मक्षेपणंभकुर्वीतब्रह्महासनिगद्यते ॥ वक्षसर्वदुरितक्षयकामः ॥ स्मृत्यंतरोक्त विप्रण
 दसलिलपानमिच्छंतितदाक्रमः ॥ पाद्ये ॥ विष्णुपादोदकात्पूर्वविप्रपादोदकंपिबेत् ॥ विरुत्थमाचरेयस्तब्रह्महासनिगद्यतइति ॥ अथ
 शिवलिंगनैवेद्यमक्ष्यामक्ष्यविचारः ॥ पद्यपुराणं ॥ द्रव्यमंत्रफलंतोयंशिवस्वमस्पृशेत्कचित् ॥ लंघयेन्नैवनिर्माल्यं रूपेसर्वीदिनिक्षिपेत्
 ॥ मक्षिकापादमात्रयः शिवस्वमुपजीवति ॥ लोभान्नोहात्सपच्येतकल्यांतेनरकेनरइति ॥ पाद्यस्कांदब्राह्मपुराणसंग्रहेषु ॥ शिवउच्यते
 ॥ अनर्हममनैवेद्यंपत्रपुष्पफलजलं ॥ शालग्रामशिलालग्नसर्वयातिपवित्रतां ॥ नैवेद्यंमेनरोक्तकाशधैचांद्रायणंचरेदितिनिर्माल्यक
 ल्पनाचोक्तसिंथांतरोखरे ॥ धराहिरण्यगोरत्ननाम्रौण्याशकादिकान् ॥ विहायशेषंनिर्माल्यंचंडेशायनिवेदयेत् ॥ अन्यदत्रादिपानीयं
 तांबूलंगंधपुष्पकं ॥ दद्याच्चंडायनिर्माल्यंशिवभक्तंतुसर्वशः इतिक्वचिद्धिवलिंगनैवेद्यमक्षणेदोषाभावउक्तः ॥ शिवनारदसंवादे ॥ बाणलिंगेतुवं
 डांशौर्नचनिर्माल्यकल्पना ॥ सर्वबाणार्पितंघ्रात्यंमक्ष्यामक्षेन्नान्यथा ॥ ग्राह्याग्राह्यविचारोयंबाणलिंगेनविद्यते ॥ तदार्पितंजलंचांच्छ्रात्यंमासा
 दसंज्ञया ॥ बाणलिंगेसयंघृतेचंद्रकान्तेहृदिस्थिते ॥ चांद्रायणसंज्ञेयंशौर्नैवेद्यमक्षयमिति ॥ अथपूजाप्रयोगः ॥ आचम्यदेशकालौस्पृत्ताममउ०

यथाशक्तियथाज्ञानयथामीलितोपचारेः श्रीसूर्यादिपूजांकरिष्ये ॥ तदंगत्वेनात्मशुद्धयर्थं भूतशुद्ध्यादिकरिष्ये इति संकल्प्य ॥ पृथ्वीत्यस्य
 मेरुपृष्ठः कूर्मः सतलं आसने वि० ॥ पृथ्वीत्वया ॥ अपसर्पन्तु वामदेवो भूतान्यनुष्टुप् ॥ भूतोत्सादने विनियोगः ॥ ॐ अपस० मारभति
 पादतलपोर्षे न भूमिं त्रिः प्रहृत्य ॥ देवा आयां तु घातु धाना अपयां तु ॥ विष्णो देवपजनं रक्षस्व ॥ येभ्यो माता इत्यस्य गयः प्लातो विश्वे दे
 वा जगती ॥ मनुष्यगंधनिवारणे वि० ॥ एवापित्रे इत्यस्य वामदेवो बृहस्पतिर्विश्वे देवास्त्रिष्टुप् ॥ मनुष्यगंधनिवारणे वि० ॥ ॐ येभ्यो माता
 मधुमत्पिन्वते पयः पीयूषं घोरदितिरद्विर्वाहाः ॥ उक्थ शरुष्यान्वृषभरात्स्व प्रसस्तां आदित्यां अनुमदास्स्तये ॥ ॐ एवापित्रे विश्वे दे
 वायं वृष्णो यज्ञे विधेम नमसाहविर्भिः ॥ बृहस्पतेः स प्रजावीरवं नो वयं स्याम पतयोरयीणां ॥ आगमार्थं तु देवानां गमनार्थं तुरक्षसां ॥
 कुरु घंटे वरनादं देवानां स्थानसंनिधाविति घंटां वा दयित्वा भूतशक्तिकर्मात् ॥ मूलाधारे कुंडलिनीं ध्यात्वा इभित्कत्याप्यसुषुम्ना मार्गेण
 तद्दयस्त्वं जीवं ब्रह्मणि हंस इति विलाप्य ॥ पादादिजान्वंतं पृथिवीलं बीजयुतां ध्यात्वा ॥ जान्वादिनाभ्यंतं बीजयुतं जलं ध्यात्वा ॥ नाभ्यादि
 त्दयांतरं बीजयुतमग्निं ध्यात्वा ॥ तद्दादिभ्रूमध्यांतं बीजयुतं वायुं ध्यात्वा ॥ भ्रूमध्यादिब्रह्मरंध्रांतं हं बीजमाकाशं ध्यात्वा भूतानि प्रत्येकं सं
 विल्वापयेत् ॥ पृथिवीमप्सुसंहरामि ॥ जलमग्नौ संहरामि ॥ अग्निं वायुं ॥ वायुं माकाशे सं ॥ आकाशमहंकारे सं ॥ अहंकारं महत्तत्त्वे सं
 हरामि ॥ महान्तं प्रकृतौ सं ॥ प्रकृतिं शुद्धब्रह्मणि संहरामि ॥ आत्मानं ब्रह्माहमस्मीति ध्यात्वा दक्षिणकुशावधौ मुखं पापपुरुषं ध्यात्वा

यमितिबीजेनहात्रिंशद्द्वारमावर्तितेनधामनासथावायुमापूर्वेरमितिबीजेनचतुःषष्टि वारमावर्तितेनकुंभकेनकुलापापपुरुषदेहनिर्देहेत् ॥
पुनर्यमितिबीजेनषोडशवारमावर्तितेनपापप्रस्यदक्षिणनासपारेचयेत् ॥ ततोवमित्यमृत बीजेनदेहोत्थंभस्मसंघ्राव्यलमितिबीजेनैकीकु-
त्यस्रवर्णभावयित्वाहमितिबीजेनसर्वांगान्युहृत्य कनकमयं शरीरंध्यात्वा पुनरात्मनः सकाशात्काशः संभूतः आकाशाद्वायुः वायोरग्निः
अग्नेरापः अद्भ्यः पृथिवीतिभूतान्युत्साद्य स्वस्थानेगानिध्यात्वासौहमितिमंत्रेणकुंडलिनी सहितंजीवं त्दद्यानीयस्रधमयंजीवंत्
दिनिधायकुंडलिनीमूलाधारेगतांध्यायेदिनिभूतशक्तिः ॥ अथप्राणप्रतिष्ठा ॥ अस्यश्रीप्राणप्रतिष्ठामंत्रम्य ब्रह्मविष्णुरुद्राक्रुषयः
ऋष्यजुःसामानिछंदोगसि प्राणशक्तिर्देवता आंबीजं ह्रींशक्तिः प्राणस्थापनेविनियोगः ॥ ब्रह्मविष्णुरुद्रेभ्योनमः ॥ शिरसि ॥ ऋ-
ष्यजुःसामभ्योनमः सुरवे ॥ प्राणशक्तयेनमः त्दये ॥ ओं नमः गुह्ये ॥ क्रौं ह्रीं नमः पादयोरितिऋष्यादिः ॥ आदौकरन्यासः इं. कं
खं धं गं आकाशवायुबन्धिजलपृथिव्यात्मनेत्दयायनमः ॥ अं चं छं झं जं शब्दस्पर्शरूपरसगंधात्मनेशिरसेस्वाहा ॥ णं दं तं दं डं
श्रीं त्रं लं ऋं क्कं जिह्वान्धाणात्मनेशिरवायैवषट् ॥ नंतं थं थं दं वाक्पाणि पादपायुपस्थात्मने कवचाय हुं ॥ मं पं फं भ्रं बं वक्तव्यादानगमनवि-
सर्गानं हात्मनेनेत्रत्रयायषोषट् ॥ शं यं रं वं लं क्षं वं सं व्हं मनोबुध्यहंकारचित्तात्मने अस्त्राय फडितिखोटिकात्रयंकृत्वाध्यायेत् ॥ र-
क्तांबोधिस्थपीतोल्लसदरुणसरो जाधिरूढाकराड्यैः पाशं कोटं डं भिक्षुं द्रव्युणमथमप्यंकुशंपंचबाणान् विभ्राणास्रकृपास्त्रिन

यनलसिनाफेनवक्षोरुहाट्यादेवीबालार्कवर्णाभवतुस्वरवकरीप्राणशक्तिः परानरतिध्यात्वा ॥ मनसा संपूज्यत्तद्वेकरंनिधाय ॥ आंहीं
 क्रौं यंरंलंवंशंपंसंहो ओंक्षंसंहंसः ॥ हीं ओंहंसः ममप्राणाइहप्राणाः ॥ आंहींक्रौमित्याद्युच्चार्यममजीवइहस्थितः ॥ आंहीं ॥ ममसर्वेद्वि
 याणि ॥ आंहीं ॥ ममवाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रप्राणजिह्वाप्राणाइहागत्यस्वरं चिरंनिष्ठंतुस्वाहा ॥ ॐ क्षंसंहंसः हीं ॐ अष्टत्रिंशत्त्रिंशदि
 कशताक्षरमनुप्राणप्रतिष्ठासंज्ञं त्रिवारंजपित्वाषोडशप्रणवात्तपित्वाकेचित्तुप्रणवाद्योयमोमामित्यादिवदेतितत्रमूलंचित्यं ॥ अथ
 मातृकान्यासः ॥ तत्रादौप्राणायामः अं आं इं इं उं ऊं ऋं ॠं लूं एं ऐं ओं औं अं अः ॥ इतिषोडशस्वरान्तुसंबिंदूनुच्चारयन्वामनासया
 वायुमापूर्यकादिमांतेर्विंदुयुतेः कुंभकंछत्वायादिक्षांतेः संबिंदुकेर्दक्षिणनामपारेचयेत् ततोस्य अंतर्मातृकामंत्रस्यब्रह्माक्षरिः
 सरस्वतीदेवता गायत्रीछंदः हलाबीजानि स्वराः शक्तयः शरीरशुद्ध्यर्थंन्यासेवि ० ब्रह्मणेनमः शिरसि गायत्र्ये नमः सुरवे ॥ सरस्व
 त्येनमोत्तद्वे हल्ल्यो नमोगुत्वे स्वरेभ्योनमः पादयोः अंकरं वंगंधं आं अंगुष्ठाभ्यां नमः इंचं लं जं झं जं ईं तर्जनीभ्यां ० उं टं ठं डं टं
 ऊं मध्यमाभ्यां ० एंतं थं दं धं नं ऐं अनामिकाभ्यां नमः ॐ पं फं बं भं मं ओं कनिष्ठिकाभ्यां ० अं यं रं लं वं शं षं सं हं लं क्षं अः करतलकरपृ
 ष्ठाभ्यां ० अंकरं वंगंधं आं हृदयाय नमः इंचं लं जं झं जं ईं शिरसेस्वाहा उं टं ठं डं टं ऊं शिरसायैवषट् एंतं थं दं धं नं ऐं कवचाय हुं ॐ पं फं
 बं भं मं ओं नेत्रत्रयाय षोषट् अं यं रं लं वं शं षं सं हं लं क्षं अः अरुत्राय फट् ॥ ध्यानं ॥ अत्र अंतर्मातृकावश्यकं कार्यं अक्षस्वकृत्कसारंग

विद्याहस्तांत्रिलोचनां चंद्रमौलिकुचानभारकालुस्थां गिरंभजे इतिध्यात्वा मनसासंपूज्य मातृकामंत्रं त्रिर्जपित्वा देवं स्नानशिलायां
निधाय तदग्रे चंदनेन षट्कोणं मंडलत्रयमुदकसंस्थं मालिन्याभ्यर्च्य शंखप्रणवेनादिः पूरयित्वा दक्षिणमंडले संस्थाप्याभ्यर्च्य प्रार्थयेत् त्वं
पुरासागरोत्पन्नो विष्णुनो विधृतः करे निर्मितः सर्वदेवानां पांचजन्यनमोस्तुते पृथिव्यायानितीर्थानिस्थाचराणिचराणिच तानितीर्थानि
निशंखेस्मिन्विशंतु ब्रह्मशासनादित्यत्काशंखमुद्रांपदस्य मध्यमंडले महार्घ्यं गायत्र्यादिः पूरयित्वा पूजयेत् उत्तरमंडले ताम्रकलशं-
स्थाप्य संपूज्य कलशस्येति मंत्रैस्तीर्थान्यावात्पशंखोदकेनात्मसहितं पूजासंभारं प्रोक्ष्य पुरुषसूक्तेन न्यासं कुर्यात् ॥ सहस्रं शीर्षेति नारायणः
पुरुषोत्तुष्टु अंत्वाभिष्टुप् स्वांगन्यासे विनियोगः ॐ सहस्रं जी० गुलं १ वामकराय नमः ॐ पुरुष एवेदं ० हृति २ दक्षिणकरे ॐ एतावा
नस्य माहं ० दिशि ३ वामपादे ॐ त्रिपादूर्ध्वं ० अग्नि ४ दक्षिणपादे ॐ तस्माद्दिराळ ० पुरः ५ वामजानौ ॐ यत्पुरुषेण हविषा ० स्थितिः ६ द
क्षिणजानौ ॐ तं यज्ञं च ० श्रये ७ वामकक्ष्यां ॐ तस्माद्यज्ञात्स ० श्रये ८ दक्षिणकक्ष्यां ॐ तस्माद्यज्ञात्स वेदुत ऋचः ० यत ९ नाभौ ॐ त
स्माद्श्वाभ ० वयः १० तदये ॐ यत्पुरुषं व्य ० च्येते ११ कंठे ॐ ब्राह्मणोस्य ० यत १२ वामभ्रजे ॐ चंद्रमामनसो ० यत १३ दक्षिणभ्रजे-
ॐ नाभ्या आसी ० यत् १४ मुखे ॐ सप्तास्या ० पशं १५ ऋचोर्मध्ये ॐ यज्ञेन य ० देवाः १६ सूर्ध्वं ॥ अथ पंचांगन्यासः ॐ ब्राह्मणोस्येति
तदये ॐ चंद्रमामनसो इति शिरसि ॐ नाभ्या आसीदिति शिखायां ॐ सप्तास्यासन्निति कवचाय हुं ॐ यज्ञेन यज्ञेति ० अत्राय फट्

एवमेव देवांगन्यासं कृत्वा षोडशोपचारैः पूजयेत् ॐ सहस्रशीः श्रीसूर्यगणेशमहालक्ष्मिशिवविष्णुभ्योनमः पुष्पंसर्पयामि ॐ पुरु
 षण् आसनंसं ॐ एतावानस्य पादांसं पाद्योत्तरं नाममंत्रेणैवाचमनीयं ॐ त्रिपादूर्ध्वं अर्घ्यंसं ॐ तस्माद्दिराकं आचमनी
 यं ॐ यत्पुरुषेण स्नानंसं सतिसंभवेपंचामृतस्नानान्यत्रैव कारयित्वा सूक्तेनाभिषेकः कार्पूरतिसंपदायः आचमनीयं ॐ तं यज्ञं वस्त्रं
 ॐ तस्माद्यज्ञा यज्ञोपवीतं आचमनीयं ॐ तस्माद्यज्ञा गंधं ॐ तस्माद्द्रवा पुष्पं ॐ यत्पुरुषं धूपं ॐ ब्राह्मणोस्य दीपं ॐ चंद्रमा
 नैवेद्यं आ करो हूर्तनादि ॐ नाभ्या आसी नमस्कारं ॐ सप्तास्यासन् प्रदक्षिणां ॐ यज्ञेन पुष्यांजलिं ततः शिष्टमंत्रेण नीराज
 नं कृत्वा अग्निमावात्स्य पुरुषसूक्तेन प्रत्युचमाज्यं हुत्वा पुनस्तेनैव सूक्तेन षोडशोपचारैः पूजयेत् तदन्तरं स्वोपदिष्टं मूलमंत्रं
 यथाशक्ति जपित्वा कर्मेश्वरार्पणं कृत्वा घटासंपूज्य देवप्रार्थयेत् तत्रमंत्राः मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं स्मरेश्वर यत्पूजितं मया देव
 परिपूर्णं तदस्तमे ॥१॥ आवाहनं न जानामि न जानामि तवाचमनं पूजां चैव न जानामि क्षम्यतां परमेश्वर ॥२॥ अन्यथा शरणं नास्ति त्वमे
 व शरणं मम तस्मात्कारुण्यभावेन रक्षस्व परमेश्वर ॥३॥ भूमौ स्वलितपादानां भूमिरेवावलंबनं त्वयि जातापराधानां त्वमेव शरणं
 मम ॥४॥ इति प्रार्थ्य शंखमध्ये स्थितं तोयं प्राभितं केशवोपरि अगलं मनुष्याणां ब्रह्महत्यां व्यपोहतु ॥१॥ इति देवोपरि भ्राम
 यित्वा जलं शिरसि चाभ्यक्ष्य अकालमृतकहरणं ब्रह्महत्याविनाशनं रोगघ्नं पुण्यदं पास्ये स्मरपादावने जनभित्तिमंत्रेण देवतीर्थं पि

बेज्जलप्रितिसंक्षेपः इति श्रीभारद्वाजमहादेवभट्टात्मजप्रदीवाकरकृते आचारार्के अष्टधाविभक्तस्यदिवसस्यप्रथमभागकृत्यं ॥ सनातनं नि
 न्ययमादिबीजसंसारवृक्षस्यगिरामगस्यं रामाभिधं ज्योतिरहर्निशंतद्दुदुक्काकोशेस्फुरतान्मदीये ॥१॥ अथद्वितीयभागकृत्यं मदनर-
 त्वेदक्षः दिवसस्याद्यभागेतुसर्वमेतत्समाचरेत् द्वितीयेचतथाभागेवेदाभ्यासोविधीयते ॥१॥ वेदाभ्यासोपिपंचधेत्कृत्वाचारमयुरवे
 षडिंशन्मते वेदस्वीकरणंपूर्वेविचारोभ्यसनंजपः तदानं चैवशिष्येभ्योवेदाभ्यासोहिपंचधेति ॥ कौर्मे ॥ जपेदध्यापयेद्विष्वान्धारये
 द्वाविचारयेत् अवेक्षेतचशास्त्राणिधर्मादीनिद्विजोत्तमइति द्वितीयभागकृत्यं ॥ अथतृतीयभागकृत्यमाह दक्षः तृतीयेचतथाभागे
 पोष्यवर्गार्थसाधनं पाष्यवर्गमप्याह मातापितागुरुभार्याप्रजाहीनः सयाश्रितः अभ्यागतोतिथिः श्राद्धिः पोष्यवर्गउदात्ततः ज्ञावि
 र्बंधजनः हीनस्तथानाथःसमाश्रितः ॥ इतितृतीयभागकृत्यं ॥ अथचतुर्थभागकृत्यं दक्षस्मृतौ चतुर्थेतुदिवाभागेस्नानार्थमृदमाह
 रेत् तिलपुष्पकुशादींश्चस्नायान्चाकृत्रिमेजले गृह्यपरिशिष्टे अथमध्यंदिनेतीर्थमेत्यस्नायान्नास्मिन्ब्रह्मयज्ञतर्पणाद्ब्रह्मनिष्पीडयेदि
 ति तत्र प्रतिपत्त्यष्टेकादशीरविमौमभृगुवारभरणीकृत्तिकामघानक्षत्रमन्वादियुगादिभिन्नतिथौकर्यं तत्रतन्निषेधात् निषेधसा
 क्यानितुमदनरत्वादिग्रंथेषुद्रष्टव्यानि ॥ अथमथ्याह स्नानप्रयोगः नदीतीरमेत्यप्रक्षालितमुखपादपाणिराचांतोबत्थशिरवः शक्चौदे
 शोशकृत्यसृष्टिकांतदुलयवतिलांश्चनिधात्यमलस्नानंविधायदेशकालौस्मृत्वा ममसमस्तपापक्षयायुरभिवृत्तिद्वाराश्रीपरमेश्वरमीत्य

र्थमध्याह्नस्नानं करिष्ये इति संकल्प्य मृत्तिकां गायत्र्यादाय अश्वक्रान्तेरयक्रान्ते विष्णुक्रान्ते वसंधरे शिरसाधारयिष्यामिरक्षस्वभाप
 देपदे उत्थृतासिवराहेण कृष्णो नशतबाहुना मृत्तिकेहनमेपापं यन्मया दुष्कृतं कृतमित्याभिमंत्र्य गायत्र्यामोक्ष्य गायत्रीशिरः संज्ञकेन ॐ
 आपोज्योतिरसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरो मिति मंत्रेणावृत्यात्रेधा विभज्ये केन भागेन मूर्धादिनाभिपर्यंतं द्वितीयभागेन नाभेरधः पादप
 र्यंतमनुलिप्यांगानि क्षालयित्वा दित्यनिरीक्ष्य द्विराचम्य तृतीयभागं प्रचोदयादित्यस्त्रेणादाय सव्ये पाणौ कृत्वा ॐ मूरिति दक्षिणभा
 गं ॐ ऋव इति मध्यमभागं ॐ स्वरित्फत्तरभागं विधाय दक्षिणभागमस्त्रेण दशदिक्षु मंत्रावृत्या निक्षिप्योत्तरभागं तीर्थे तूष्णीं प्रक्षि
 स्वा मध्यमभागं गायत्र्याभिमंत्र्य आदित्याय प्रदक्ष्य गायत्र्या प्रणवेन च सर्वांगमनुलिप्य ऋमित्र्या न आपजोषधयः संतु दुर्मित्र्या इति मंत्रे
 णाद्विरात्मानं परिषिच्य दुर्मित्र्यास्तस्यै संतु योस्मां हो हियं च वयं द्विष्म इति मंत्रेणांगानि प्रक्षाल्या च म्य प्रातस्नानवद्गुणावाहनादिवस्त्रनि
 ष्ठी हुन कर्ज्यं कुर्यात् अशक्तो प्रातर्वस्त्रायात् अथात्रेवाशक्तस्त्वमंत्रस्नानविधिं किरच्यते आत्यहेमद्वौ योगयाज्ञवल्क्यः असामर्थ्याद्
 शीरस्य कालशक्त्याद्यपेक्षया मंत्रस्नानादितः संसकेचिदेवंति सूरयः मांत्रं भौमं तथाग्रेयं वायव्यं दिव्यमेव च वारुणं मानसं चैव सस्नाना-
 न्यनुक्रमात् एतेषां लक्षणान्याह स एव आपो हिष्ठादिभिर्मंत्रिभूदालंभश्च पार्थिवं आग्नेयं भस्वनास्नानं वायव्यं गौरजः स्मृतं यत्तु सा
 तपचर्षेण स्नानं तद्विद्यमुच्यते वारुणं चावगाहंतु मानसं विष्णुचिंतनमिति ॥ जाबालिः ॥ अ शिरस्कं प्रवेक्ष्य स्नानं शक्तौ तु कर्मिणां-

आर्द्रेणवाससावापिभार्जनंदेहिकेविदुः चराभिभूतायानारीरजसाचपरिपुता कथंतस्याभवेद्धोचं शतस्थिः स्यात्केनकर्मणा चतु-
 र्धेहनिंसंभातेस्पृशेदन्यातुतास्त्रियं सासचेखवगात्पापः स्वात्वास्वात्वापुनः स्पृशेत् दशदशकृत्वोवा आचामिचपुनः पुनः अनेववास
 सात्यागस्ततः शुद्धाभवेत्सुसति परिशिष्टे अथाशक्तस्यमंत्रस्नानं शूचौदेशे शूचिः राचांतः प्राणानायम्यदर्भपाणिः सद्येपाणावपः कृ-
 त्वातिसृभिरापोहिष्ठीयाभिः पञ्चः प्रणवपूर्वदभेदकेर्मर्जयेत्यादयोर्मूर्ध्निदयेसूर्ध्निदयेपादयोर्त्तदयेपादयोर्मूर्ध्निचाथार्धर्चशोर्मूर्ध्नि
 दयेपादयोर्त्तदयेपादयोर्मूर्ध्निचाथर्चेहृदयेपादयोर्मूर्ध्नि चाथर्चेनमूर्ध्निइतिमर्जयित्वागायत्र्यादशधाभिमंत्रिता अपः प्रणवेनपीत्या-
 हिराचमेदित्येतन्मंत्रस्नानं एवमध्यान्हस्नानंविधायमध्यान्हसंध्याकार्याततोब्रह्मयज्ञः तथाचपरशरामनिबंधेत्रिः स्नानंमध्याह्निकं
 कृत्वासंध्याकर्मनिबर्त्यच ब्रह्मयज्ञविधायथगृहमेत्याचरेत्परानिति शंखः प्रातः संध्यासनस्त्रांमध्यमांस्नानकर्मणि सादित्यापभि
 मांसंध्यामुपासीतयथाविधीति स्नानकर्मणिष्ठतेसतीतिशेषः अत्रकेचिद्ब्रह्म चानामादौब्रह्मयज्ञः ततः संध्यातत्सूत्रेग्रामांनिष्कम्या
 पआपुत्यशूचौदेशेयज्ञोपवीत्या दिनाब्रह्मयज्ञस्यस्नानानंतर्येकेरित्याहुस्त्रिंशं अपआपुत्येतिक्वामत्ययस्योत्तरकालमाचार्यत्वे
 प्यव्यवहितोत्तरकालार्थत्वाभावेनात्रिवचनोक्तक्रमत्वाद्ये प्रमाणाभावात् तथाचसंध्याहीनोशूचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु यदन्यत्कुरुते
 कर्मनतस्यफलभाग्भवेदिति दक्षवाक्याच्च संध्येवादीयुक्ता एषएव श्रीमातामहचरणानांवाजपेययाजिनांभयोगपारिजातका

रादि पूर्वनिबंधकाराणां ह्यनोत्तरं संध्याप्रयोगं वदता माशयः मध्याह्नसंध्यायाः कालांतरमप्याह शातातपः अध्वर्यामादासायं-
 संध्यामाध्याह्निकीत्युतेति अथमध्याह्नसंध्यायां विशेषः ऋगवान् आपः पुनंतुमध्याह्ने मंत्राचमनमाचरेत् गुत्पपरिशिष्टे आ-
 कृष्णीययाहं सवत्यावात्रिः सरुहार्घ्यमुत्सिपेदिति अर्घ्यदाने विशेषः संग्रहे सुक्तहस्तेन दातव्यं मुद्रांतत्रनकारयेत् तर्जन्यंगुष्ठयो-
 गेन राक्षसीमुद्रिकात्मना राक्षसीमुद्रिकार्घ्येण ततोयं रुधिरं भवेत् जले त्वर्घ्यं प्रदातव्यं जलाभावे शुचिस्थले संप्रोक्ष्य वारिणा सम्यक्त-
 तोर्घ्यं तु प्रदापयेदिति उपस्थाने विशेषो गुत्पपरिशिष्टे उहाहुरुदुत्यं जातवेदसं चित्रदेवानामिति सूक्ताभ्यामादित्यमुपस्थाय जप-
 मासीनो यथेष्टकालं कुर्यादित्येष संध्याविधिर्व्याख्यातइति गायत्रीजपस्तूपविशेषकार्यैः परिशिष्टात् तथा मध्यमसंध्यायामासीनः
 प्राङ्मुखो जपेदिति स्मृतिचंद्रिकायां पुराणोक्तेश्च संध्यालोपे प्रायश्चित्तं स्मृत्यंतरे यः संध्यायदिनोपास्ति अश्रिकार्यं न चेत्कर्म गा-
 यत्र्यै शतं जप्यं प्रायश्चित्तं द्विजन्मनामिति अथप्रयोगः आचम्य प्राणानायम्य ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं म-
 ध्याह्नसंध्यासु पासिष्ये इति सकल्प्यापो हिष्ठेति त्वचेन पूर्ववत्प्रथममार्जनं कृत्वा मंत्राचमनं कार्यं आपः पुनंतित्यस्यानुवाकस्य ना-
 रायण आपो अष्टिः मंत्राचमने विनियोगः ॐ आपः पुनंतु पृथिवीं पृथिवीपूता पुनातु मां पुनंतु ब्रह्मणस्पतिं ब्रह्मपूता पुनातु मां यदु-
 ष्ठीष्टमभोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम सर्वं पुनंतु मामापो सतांच प्रतिग्रहं स्वाहा इति मंत्रेणापः पीत्वा चम्य प्रातः संध्यावत् द्वितीयतृतीय

चतुर्थमार्जनापमर्षणांतं कृत्वा चम्यार्घ्यं दद्यात् हंसः शनिषडिति मंत्रस्य गौतमो वामदेवः सूर्यो जगती अर्घ्यदाने च ॐ हंसः शनिष
 हंकरं नरिस्तमद्वोतावेदिषदतिथिर्दुरोणसत् नृषद्वरसदनसद्वो मसद्वो जागो जात्रुतजा अद्रिजात्रुतं श्रीसूर्यायेदमर्घ्यं दत्तं नमम एवं
 त्रिः सकृद्दार्घ्यं दत्त्वात्मानं परिषिच्य द्विराचम्योर्ध्वं वा हुरुच्युस्वः सूर्यमुपतिष्ठेत् उदुत्यमिति त्रयोदशार्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्य क्रविः-
 श्रीसूर्ये देवता नवाद्यागापत्र्यः अंत्याश्रितस्त्रोनुष्टुभः चित्रं देवानामिति षष्ठस्य सूक्तस्य आंगिरसः कुत्स सूर्यः स्त्रिष्टुप् सूर्योप-
 स्थाने च ॐ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहंति केतवः दशो विश्वायसूर्ध्वं अपत्येनापवोपथानक्षत्रायत्यकुम्भिः सूर्याय विश्वचक्षसे अरभ्यम
 स्त्रकेतमेकिंश्च योजनाः अनु भ्राजंतो अग्रयो यथा तरणि विश्वदर्शनो ज्योतिष्कृदसि सूर्य विश्वमाप्तासि रोचने प्रत्यङ् देवानां वि-
 शः प्रत्यङ् देविमानुषान् प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दशं ॥१॥ येनापावकचक्षसाभ्ररंष्यंतं जनां अनु त्वं वरुण पश्यसि विद्यामेधिरजस्पृश्वहा वि-
 मानो अ कुम्भिः पश्यंजन्मा चिसूर्य ससत्वा हरितोरथे वहंति देवसूर्य शोचिष्के शं विचक्षण अयुक्तसससिंधुवः सूरोरथस्य नस्यः ना-
 भिर्यातिस्वयुक्लिभिः उदयं तमसस्य रिज्योतिष्ययंत उत्तरं देवं देवत्रासूर्यमगन्मज्योतिरुत्तमं उद्यन्नद्यमि त्रमह आरोहं नृत्तरां दिवं तद्गो
 गंममसूर्य हरिमाणं च नाशाय शक्रेषु मे हरिमाणं रोपणाकासुरधमसि अथोहारिद्रवेषु मे हरिमाणं निदध्मसि उरगादयमोदित्यो विश्वेन
 सहसा सह द्विषंतं मत्संधयन्तो अहं द्विषते रथो ॥३॥ चित्रं देवानां सुदगादनीकं चक्षुर्भिस्त्रयं वरुणस्याग्नेः आपायावा पृथिवी अवि

रिसं सूर्य आत्मा जगतस्तस्युक्त्वा सूर्यो देवी सुषसंरोचमानां मर्षो नयोषामभ्येति पश्चात् यत्रानरेदेवपंतोऽगुणा त्रिवितन्वते प्रतिमद्रायभद्रं मद्रा
 अश्वाहरितः सूर्यस्य चित्रा एतत्वा अनुमाद्यासः नमस्यंतो दिव आष्टमस्थः परिद्यावा पृथिवीयंतिसद्यः तत्सूर्यस्य देवत्वं तत्राहित्वं मध्या
 कर्तो विं तं संजभार यदेदयुक्तहरितः सधस्थादाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्यै तन्नित्रस्यवरुणस्याभिचक्षे सूर्यो रूपं ह्युते योरुपस्थे अ
 नंतमन्यदुशदस्यपाजः कृष्णमन्यत्थरितः संभरंति अद्यादेवा उदिता सूर्यस्य निरहंसः पिपृतानिरवद्यात् तन्नो मित्रो वरुणो मामहंतामदि
 तिः सिंधुः पृथिवी उतयोः ॥ ३ ॥ इत्युपस्थायोपविश्या चम्यप्राणानायम्य भूतशब्दादि कृत्वा युवतीं युवादित्यमंडल मध्यस्थां श्वेतव
 र्णां श्वेतो वरानुलेपनरुगाभरणांचतुर्वेत्कां प्रतिवक्रं त्रिनेत्रांचंद्रशेखरां त्रिशूलखड्गखड्गं गडमर्वकचतुर्भुजां वृषभासना रूढं रुद्रदेवत्यां
 यजुर्वेदं शुदाहरंतीं भ्रुवर्लोकाधिष्ठात्रीं सावित्रीनाम देवतां ध्यात्वा संपूज्य यथेष्टकामजपं कुर्यात् अथ पंचमहायज्ञाः तथाचारवला
 यनसूत्रं अथानः पंचयज्ञादेवयज्ञो भूतयज्ञः पितृयज्ञो ब्रह्मयज्ञो मनुष्ययज्ञ इति तद्यद्गो जुहोति स देवयज्ञो यद्बुलिकरोति स भूतयज्ञो य
 त्पिष्टभ्यो ददाति स पितृयज्ञो यत्स्वाध्यायमधीते स ब्रह्मयज्ञो यन्मनुष्येभ्यो ददाति स मनुष्ययज्ञ इति ताने तान्यज्ञानहरहः कुर्वतीति यद्यपि पा
 दक्रमद्देशे देवानंतर्ग्यं ब्रह्मयज्ञस्य प्राप्तं तथाप्यादौ ब्रह्मयज्ञ एव कार्यः स्वगृह्यविधिना कृत्वा ब्रह्मयज्ञं पुराहिजः स्वाध्यायतर्पणाभ्यां च गृह्यमे
 त्याचरेत्परानिति आश्वलायनस्मृतेः वृत्तौ तु वैश्वदेवस्य पुरस्तादुपरिष्ठाद्वा ब्रह्मयज्ञः कार्यो नक्तमनियम इत्युक्तं श्रीमातामहचर ॥

णास्तु सचार्वाक्यर्पणात्कार्यः पश्चाद्वापातराहुनेः वैश्वदेवावसानेवानान्यभर्तेभिर्मित्ततइति बहुस्पतिवाक्यमाश्वलायनान्यत्रपरं आश्व
 लायनानांतर्पणस्योत्तरांगत्वेनैव तत्सूत्रात्प्राक्तेरर्वाक्यर्पणादित्यस्यतदितरान्यत्येव सार्थक्यात् तत्साहचर्यात्पश्चाद्देतिवैश्वदेवावसानेत्ये
 तदपितान्मत्स्येवेत्याश्वलायनेस्वादवेव ब्रह्मपज्ञः कार्यइत्याहुः शिशुचरोष्येवमेव अथस्वाध्यायविधिः प्राग्बोद्वाग्रामान्निष्कम्याप
 आपुत्य श्रुचौदेशेयज्ञोपवीत्याचम्याक्लिन्वासादर्भाणां महदुपस्तीर्य प्राक्कूलानां तेषु प्राङ्मुख उपविश्योपस्थं कृत्वा दक्षिणोत्तरोपाणी सं
 धीयपवित्रवंतो विज्ञायतेपांवाण्ष ओषधीनां रसोयहर्माः सरसमेवतद्भूत्यकरोतिद्यावापृथिव्योः संधिमाक्षमाणः संमौल्यवायथावापु
 ऋमात्मानं मन्येत तथायुक्तोधीयेतस्वाध्यायमोपूर्वात्यात्वनयः सावित्रीमन्वाहपञ्चोर्द्ध्वं चशः सर्वाभित्तिवृत्तीयं ॥ १ ॥ अथस्वाध्यायम
 धीयेत ऋचोयजूषिसामान्यद्यर्वंगिरसो ब्राह्मणानिकल्याणाथानाराशं सीरिति हासपुराणानीतियहचोधीतेपय आहुतिभिरेव तद्देवना
 स्तर्पयति यद्यजूषिष्ठाहुतिभिर्यत्सामानिमध्वाहुतिभिर्यद्यर्वंगिरसः सोमाहुतिभिर्यद्ब्राह्मणानिकल्याणाथानाराशं सीरिति हासपु
 राणानीत्यमृताहुतिभिर्यद्यधीतेपयसः कुल्या अस्यपितृन्स्वधा उपस्रतियद्यजूषिष्ठास्य कुल्यायत्सामानिमध्वः कुल्यायद्यर्वंगिर
 सः सोमस्य कुल्यायद्ब्राह्मणानिकल्याणाथानाराशं सीरिति हासपुराणीनीत्यमृतस्य कुल्याः सथावन्नन्येततावदधीत्येतयापरिदधानि
 नमो ब्रह्मणे नमो अरुत्वमये नमः पृथिव्ये नमः ओषधीभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे महते करोमीति ॥ २ ॥ ब्रह्मपज्ञम

आ. कं.
२४

प्रयोगेयातोर्ध्वं आख्यास्यामइत्यादियाक्यानिशिष्टाः परंतितत्रमूलंनजने देवतास्तर्पयतिप्रजापतिब्रह्मावेदादेवाऋषयः सर्वाणि
खंडांस्यो कारोवषट्कारोव्याहृतयः सावित्रीयज्ञाद्यावापृथिवी अंतरिक्षमहोरात्राणिंसारव्याः सिद्धाः समुद्रानद्योगिरयः क्षेत्रोपधिवा
नस्पतिगंधर्वाप्सरसोनागावयांसिगावः साध्याविप्रायक्षारक्षासिभूतान्येवमंतान्यथऋषयः शतर्चिनोमाध्यमा गृत्समदोविरवामित्रोवाम
देवोत्रिभरहृजोवसिष्ठः प्रगाथाः पावमान्यः स्फुद्रसूक्तामहासूक्ताइतिप्राचीनाचीतीस्रमंतुजैमिनिवैशंपायनपैलसूत्रभाष्यभारतम
हाभारतधर्मचार्याजानंतिबाह्विगार्ग्यगौतमशाकल्यबाभ्रव्यमांडव्यमांडुकेयागगीचाचक्रवीवडवाप्राचीयेयीसुलभाभैत्रेयी कःहोळ
कोषीतकं महाकोषीतकं पैम्यंमहापैम्यंस्वयंज्ञंसांख्यायनमैतरेयंमहेतरेयंशाकलंवाष्कलंसंज्ञातवऋमोदवाहिंमहोदवाहिंसौवामिंशौनका
शुक्लापन्येचान्ये आचार्यास्तेसर्वेत्प्यंत्विति प्रतिपुरुषंपितृस्तर्पयित्वागृहानेत्ययदृदाति सादक्षिणायापिविज्ञायतेसयदितिष्ठन् ब्रज्या
सीनः शवानोवायंयंक्रतुमभीतेतेनतेनहास्यक्रतुनेष्टं भवतीतिविज्ञायतेतस्यहावनध्यापौयदात्वा मुचिर्यदेशः ॥३॥ अथहृत्तिकारः ॥
स्रमंत्वित्यादीनि त्रयोविंशतिवाक्यानि तत्रकहेल्यद्विष्य र्थात्तर्पया मिति शब्दः कर्कः सर्वत्रप्रतिवाक्यं तर्पणं कुर्यात् प्रतिपुरुषंपितृस्तर्पयि-
त्वा प्रतिपुरुषं वचनं पृथक्पृथक् तर्पयेत् नपितृस्तर्पयामीति सकृत्तर्पयदित्येवमर्थ मित्याह प्रतिपुरुषमित्याश्वलायनोक्तमेवतर्पणं
माहहारीतः पितृभ्यस्तर्पणं कुर्यात्ततो मातृभ्यएव च ततोमातामहानां च ऋषय एष च तर्पणे अत्र बहुवचस्वरसात्पार्वणविधानमेव-

३४

नत्वेकोद्दिष्टविधानं सपत्न्यमातुस्तत्केवलाया अपि भवति कुर्यान्मातरिजावन्त्यां पितामह्यान्तर्पणं पितृपत्न्यः प्रमितास्यस्तर्पयेत्केवला
श्च तादृतिशाकल्यवचनात् हेमाद्रौसंग्रहे तातांबात्रितयंसपत्न्यजननीमातामहादित्रयंसस्त्रिस्त्रीतनयादितातजननीस्वभ्रातस्त्रिस्त्रि
तानांबात्मभगिन्यपत्यधवयुक् जायापितासद्गुरुः शिष्यासाः पितरोमहालयविधौतीर्थेनथानर्पणे अस्थार्थः जनकादित्रयंजनन्यादि
त्रितयंसपत्न्यमातामातामहादित्रयंसस्त्रिसपत्नीकंतातजननीस्वभ्रातरः पितृव्यमातुलसोदराः सपत्निकाः तातांबात्मभगिनीपितृ
मातृस्वभगिनीसापत्यास धवाचजायापिताश्वशुरः शोषंसगमं अत्रान्यवर्णानां शिष्यासत्वादिना प्रसक्तजलदानंनिषेधति योग्या
ज्ञवल्क्यः सवर्णेभ्योजलं देयं नान्यवर्णेभ्यएवचेति तर्पणप्रकारमाहवसिष्ठु संबंधमनुकीर्त्येवनामगोत्रमनंतरं वस्वादिस्वपंसंकार्य
स्वधाकारेणतर्पयेत् स्वधाशब्दोत्तरंनमः शब्दोपिवाच्यः संबंधनामगोत्रेणस्वधांतेचनमोनमः वस्वादिस्वपंसंकार्यं तर्पयेत्पितृपूर्वकमि
तिस्मृतिसंग्रहात् नामग्रहणेविशेषमाह बोधायनः शर्मन्तंब्राह्मणस्योक्तं शर्मन्तंस्त्रियस्यतु गुप्तान्तं चैव वैश्यस्य तासांतं शूद्रजनानः
चतुर्णामपि वर्णानां गोत्रत्वेपितृगोत्रता पितृगोत्रं कुमारिणा मूढानां भ्रतृ गोत्रनेति स्त्रीणां दांतनामज्ञेयं स्त्रीणां दांतनामनिर्दिशोदि
तिगोभिलसूत्रात् अत्रैकहस्तेनतोयेनयः कुर्यात्पितृतर्पणं पितरोनप्रशंसन्ति देवताइतिस्मृतिवचनादेकहस्तेनतर्पणस्यगर्हितत्वा
त्सव्यान्वारभमाह चूड्याज्ञवल्क्यः अन्वारब्धेनसव्येनपाणिनादक्षिणेनतु सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यामयवातर्पणं भवेदिति अत्रपूर्वा-

र्थेव क्व चान्यत्क्षरार्थमन्याप्रतिबोध्यं एकांगवचनेदक्षिणंप्रतोयादनादेशइत्याश्व लायनसूत्रान्नेषांकेवलदक्षिणांगप्रसक्तौ अन्वा-
 रंभेति कर्तव्यतायाः सूत्रानुक्तायाः अरविरोधेन स्मृतितोग्रहणेबाधकाभावात् स्मृतिप्राप्ततीर्थग्रहणादेर्दक्षिणत्संमतत्वाच्च जलदा-
 नसंख्यात्सूत्रविष्णुपुराणेहोत्रेषीणां यथान्यायंसंख्यापिप्रजापतेः पितृणांप्राणनार्थायत्रिरपः पृथिवीप्रतदिति दद्यादित्युक्तरणान्च
 यः व्यासेनायुक्ता एकैकमंजलिं देवां हो होतुमनकादयः अर्हतिपितरस्त्रींस्त्रींस्त्रियमेकैकमंजलिमिति भ्रत्रसनकादयइत्यनेन-
 ऋषयोविवक्षिताः योगिनां आश्वलायनमिन्मान्प्रतिसनकार्दीनां ऋषिषु परिगणितत्वात् अंजलिर्जलदानं पूर्ववाक्यैकवाक्यत्वात् ॥
 कास्तचित्स्त्रीषु विशेषमाह सांख्यायनः मातृमुख्यास्तयास्तिस्त्रस्तासास्त्रींस्त्रींजलान्नलीन् सपत्न्याचार्यपत्नीनां हो हो दद्याज्जलं
 जली इति सपत्नीसपत्न्यमाता आचार्यस्त उपनीयद्देवमाचार्यः स उदात्त इति नृक्षणीकस्तस्य पत्नीं प्रत्यंजलिद्रव्यभेदान्त्रावृत्तिः सं-
 ध्यार्घ्यदानवत् एतच्च तर्पणं जलेन कार्यं उदकेनोदकं दद्यात्पितृभ्यश्च कदाचन उत्तोर्यच शक्तौ देशे कुर्यादुदकतर्पणमिति शंखोक्तेरिति केचि-
 त् तन्न आर्द्रवासाजले कुर्यादिति पूर्वोक्तं हारीतवचनविरोधात् शंखवचनं तु शक्यं कदाचन जलेन देयमिति परमुत्रैव हारीतः व-
 सित्वा वसनं शक्यं स्थले विस्तारं बर्हिषि विधिस्तर्पणं कुर्यान्न पात्रेषु कदाचन पात्राद्वा जलमादाय शक्यं पात्रान्तरे क्षिपेन् जलपूर्णं यव-
 गर्तेन स्थले तु विबर्हिषीति पात्रमाह पितामहः हेमरौघ्यमयं पात्रं तास्य कांस्यसमुद्भवं पितृणां तर्पणे पात्रं मृन्मयं तु परित्यजेत् इति मरी-

निः सौवर्णेन तु पात्रेण तासुरोप्यमयेन वा ओदुंबरणस्येदं न पितृणां दत्तमक्षयं मिति योगयाज्ञवल्क्यः यद्यत्सुतो न पिबेत्तु तिलासंमि
 थये जले अतो न्यथा तु सव्येन तिलायात्या विचक्षणो गिति अन्यथानुसृतेन तर्पणमित्यर्थः अंगिराः मार्जनं तर्पणं आस्थं न कुर्याद्धारिधा
 रया कुर्वीत यदि मूढात्पारो रवं न रंजते इति अथ तिलतर्पणं निषेधः मरीचिः समम्यामानुवारे च गृहे जन्मदिने तथा ऋत्युपुत्रकलत्रार्थी
 न कुर्यात्तिलतर्पणं अत्र ऋत्यादिकामस्यैव निषेधो न त्वकामस्येति संग्रहे नंदायां आर्गवदिने कृत्तिकासु मधारकच ॥ भरण्यां मानुवारे च
 गजछायाह्वयेत्येति बोधाय नः विवाहे चोपनयने चोले सतियथाक्रमं वर्षमर्षतद् ध्वं चनेत्येके तिलतर्पणमिति एके मुख्याः प्रति
 भ्रसुवमाह कात्यायनः उपरागोपितुः श्राद्धे पाते मायां च संक्रमे निषेधे पीह सर्वत्र तिले स्तर्पणमाचरेत् पितृणां प्रत्यङ्कार्यं निषिद्धाहोपितर्पणं
 सर्वत्र निषेधे प्राप्त उपरागादिषु प्रसूयत इति भावः गर्गः कृणो माद्रपदे मासि श्राद्धं प्रति दिनं भवेत् पितृणां प्रत्यङ्कार्यं निषिद्धाहोपितर्पणं
 पृथ्वी चंद्रोदये तार्थेति थिविशेषे च गंगायां प्रेतपक्षके निषिद्धे पितृने कुर्यात्तर्पणं तिलमिश्रितं अत्र तार्थग्रहणं नैव गंगाभासो पुनर्ग
 गाग्रहणं सर्वदा तिलप्रसूयं तर्पणांतेवसानां जलिर्देयः तन्मंत्रश्च प्रयोगे वक्ष्यते योगयाज्ञवल्क्यः वरुणनिष्ठादि तंतोयं स्नात
 स्योद्धिष्टमागिनां भागधेयं श्रुतिः प्राह तस्मान्निष्ठादेये स्थले अन्नप्रकारवत्तस्याप्यपसव्ये न पीडिनं स्मृत्यंतरे वरुणचतुर्गुणीकृत्य
 पीडयेच्च जलाद्दहिः कामप्रकोष्ठे निक्षिप्य द्विराचम्य श्रुचिर्भवंत् अन्यत्र निक्षिपेत्सुक्तपितृहाचोपजायते स्नानवरुणतर्पणात्प्रादुर्गुणी

हयेत् तदाह वृद्धयोगी यावदेतान्पूर्वांश्चैवपितृभ्यापिननर्पयेत् तावन्नर्पा इयं ह्येवैतन्नातो भवेन्नर इति तर्पणाकरणे प्रत्यवाय-
 श्रुतिः पुराणसमुच्चये देवतांश्चमुनींश्चैवपितृभ्यां हिननर्पयेत् देवादीनामुणीभूत्वानरकंसत्रजेदथेति शाकलः तर्पणैर्नैत्यकंकुर्याद्-
 ह्ययज्ञः पुरः सरं ग्रहणादिनिमित्तपुत्रह्ययज्ञविना भवेदिति स्मृतिसारे जन्मानंनिलदर्भास्तु योनुष्ठानाययाचते तानुष्ठानफलतस्यदा-
 तुरेवहितत्फलमिति ब्रह्मयज्ञादौ ऋष्यादिस्मरणं न कुर्यादित्याह ॥ भगवान् ॥ न च स्मरेदपिच्छंदः श्राद्धे वैतानि केमरेवे ब्रह्मयज्ञे च वैत-
 ह्यस्तथोकारं तु वर्जयेत् कारिकायां दभान्बह्वुचो देवो भगवान्नास्तृणात्यथ दर्भेषूपविशोत्कर्मण्यत्र प्राङ्मुख एव सन् कृत्वोपस्थे करे-
 सव्ये उच्चानं भाग्दिगंगुलौ पवित्रे स्थापयेदुक्ते प्राग्घ्रे दक्षिणे न तु न्यचं प्राग्गुलं तेन संदध्यादक्षिणे करं ॐ पूर्वाव्याहृती स्तिस्त्रः सम-
 प्राश्च सकृद्देत् पञ्चस्त्वर्धर्चशः सर्वासावित्रीं विवदेदथ ऋषिधाने अग्निमीळे जपेत्सूक्तं पापघ्नं श्रीकरं परं पारायणफलं तस्य देवा-
 नास्यात्स हस्त्रश इति अथ ब्रह्मयज्ञ प्रयोगः वेदपुरुषाय नम इति प्रदक्षिणी कृत्या सने उपविश्य द्विराचम्य प्राणानायम्य मम उपात्तं ब्र-
 ह्मयज्ञेन यक्ष्ये इति संकल्प्य विद्युदसि विद्यमेपाप्मानमृतात्मत्यसुपैभि इति मंत्रेणाप उपस्पृश्य वामजानू परिदक्षिणं पादं निधाय स्थल-
 संकोचे वामपादोपरिदक्षिणं गुंघ्रनिधाय दक्षिणजानुनिकुशापवित्रगर्भं प्राग्गुलिमुत्तानं सव्यप्राणिं निधाय तदुपरिदक्षिणं प्राणिं प्राग्-
 गुलिमेवं न्यचं निधाय व्याहृतिपूर्वापञ्चोर्ध्वर्चशः सर्वासावित्रीं पठित्वा ॐ धूर्ध्वः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो

नः प्रचोदयात् तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचो
दयात् अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं होतारं रत्नधातमं अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्योन्नतनैरुत स देवा एह वसति अग्निना
रयिमश्नवत्योषमेव दिवे दिवे यशसं वारवन्नमं अग्नेयं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि स इ देवेषु गच्छति अग्निर्होता कविक्रतुः सत्य
श्चिन्नश्च वस्तमः देवो देवेभिरागमत् ॥ १ ॥ यदंगदाशषेत्वमग्ने भद्रं करिष्यसि तवैतत्सत्यमंगिरः उपत्वाग्ने दिवे दिवे द्यौषावस्तर्धि
याचयं नमो भरत एमसि राजतमध्वराणां गोपासु तस्य दीदिविं वर्धमानं स्वेदमे सनः पितेव सूनुवे अग्ने सूपाय नो भव सचः स्वा
नः स्वस्तये ॥ २ ॥ अग्निर्वेदेवानामवमो विष्णुः परमः अथ महाव्रत एष पथा एतत्कर्म अथातः संहिताया उपनिषत् विदामघव
न्विदा महाव्रतस्य पंचविंशतिसामिधेन्यः इषेत्वोर्जेत्वा अग्न आयाहि वीतये शन्नो देवी रभिष्टये अथैतस्य समाह्नायस्य स
माह्नायः समाह्नातः मय रसतजभनलगसंभितं गोःग्मा पंचसंवत्सरमयं अथ शिक्षां प्रवक्ष्यामि वृद्धिरादेव यद्विद्रोदाश
राज्ञे मानुषं व्यगाह्याः इदं जना उपश्रुत योगीश्वरं याज्ञवल्क्यं नारायणं नमस्कृत्य अथातो धर्मं चारव्यास्यामः अथातो धर्मं जि
ज्ञासा अथातो ब्रह्म जिज्ञासा इति पठित्वा तच्छ्रुत्वा योराष्टणीमहे गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतये देवी स्वस्ति रस्तनः स्वस्ति र्मानुषेभ्यः उर्ध्वं
जिगातु भेषजं शन्नो अस्तु द्विपदेशं चतुष्यदे नमो ब्रह्मणे नमो अस्तु त्रयं नमः पृथिव्यै नमो ओषधीभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पते

यंनयोविष्णवेमहतेकरोमिदितिभिस्त्र्यार्यं रुधिरसित्त्वमेपाप्मानमृतात्सत्यमुपागाभित्यपःस्पृष्ट्वासव्यान्वारब्धेनदक्षिणहस्तेनप्र
जापत्यादिमंत्रैर्यथावचनं तृप्यतु तृप्यतां तृप्यं त्वित्येतेस्तर्पयेत् अत्रद्यावापृथिवी तृप्यतामिति लोटः प्रथमपुरुषद्विवचनं प्रयो-
क्तव्यं तृप्यतामिति लोडात्मनेपदं प्रयुजते प्राचः तदक्षत्वं तृप्रीणनइत्यस्य धातोः परस्मैपदित्वात् नचलिङि परस्मैपदं भवेदि-
ति प्राच्यं येचान्ये आचार्यास्ते सर्वे तृप्यं त्विति क्तुराश्वलायनस्य लोटप्रयोगस्यैव विवक्षितत्वात् प्रजापतिस्तृप्यतु ब्रह्मा तृप्यं
वेदास्तृप्यं देवास्तृप्यं ऋषयस्तृप्यं सर्वाणि लुंदांसितृप्यंतु औंकारस्तृप्यं वषट्कारस्तृप्यं व्याहृतयस्तृप्यं सावित्री तृप्यं
यज्ञास्तृप्यं द्यावापृथिवी तृप्यतां अंतरिक्षं तृप्यं अहोरात्राणि तृप्यं सारव्यास्तृप्यं सिद्धास्तृप्यं समुद्रास्तृप्यंतु नद्यस्तृप्यं
तु गिरयस्तृप्यं क्षत्रौषधिवनसातिगंधर्वाप्सरसस्तृप्यं नागास्तृप्यं वयांसितृप्यं गावस्तृप्यं साध्यास्तृप्यं विप्रास्तृप्यंतु
यक्षास्तृप्यं रक्षांसितृप्यंतु भूतानितृप्यंतु एवमंनानितृप्यं त्वित्येकोनत्रिंशन्मंत्रैः कुशाग्रैर्देवतीर्थेनैकवारं तर्पयित्वा निबोतीश-
तर्पिनस्तृप्यं माध्यमास्तृप्यं गृत्समदस्तृप्यंतु विश्वाभिन्नस्तृप्यं वामदेवस्तृप्यं अत्रिस्तृप्यं भरद्वाजस्तृप्यं वसिष्ठः स्तृ-
प्यं प्रगाथास्तृप्यं पावमान्यस्तृप्यं कृदसूक्तास्तृप्यं महासूक्तास्तृप्यं त्विति द्वादशमंत्रैः कुशमध्येन त्र्युषितीर्थेन द्विः प्रत्येकं
तर्पयित्वा प्राचीनाचीनी ॥ सूक्तं तु जैमिनिवैशांपायनपैलसूत्रभाष्यभारतमहाभारतधर्माचार्यास्तृप्यंतु जानति बाहविगा

ग्यंगोतमशाकल्पबाभ्रव्यमांडव्यमांडुकेयास्तृष्यं. गर्गाचिचक्रवीतृष्य. वडवाप्राचियेयीतृष्य. कलभामेनेयीतृष्य. कहोळंतर्पयामि कौ
 षीतकंत. महाकौषीतकंतर्पयामि पैग्यंतर्पयामि महापैग्यंत. रूपतंतर्प. सारव्यायनंत. ऐतरेयंत. महैतरेयंतर्प. शाकलंत. बाष्कलंत.
 सृजातवक्रंत. ओद्वाहितर्पयामि महौद्वाहित. सौजाभित. शौनकंतर्पयामि आश्वलायनंत. येचान्ये आचार्यान्तेसर्वे तृष्यं
 त्विनित्रिरुचयोविंशतिमंत्रैः पितृतीर्थेन कुशामूलैस्तर्पयेत् ततोस्वात्पितरममुकशर्माणंगोत्र वक्ररूपं स्वधानमस्तर्पयामि एवंपिताम-
 हादिस्तर्पयित्वा आत्रहस्तं च पर्यंतं देव षीपित्वमानवाः तृष्यंतुपितरः सर्वे मावमातामहादयः अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवा-
 सिना आत्रहस्तं भवनाल्लोकानिदमस्तु तिलोदकमिति त्रिदत्त्वा येकेचास्मत्कुलेजाता अपुत्रागात्रिणोमृताः तेगृहंतुमयादत्तं वस्त्रनि-
 षीडनोदकमिति चतुर्गुणमुपरिदशकस्त्रं स्थलेवाम भागेनिष्पीड्योपवीतीद्विराचामेन् अथाशौचे सति नित्य स्नानादिकं कार्यं स्मृत्य-
 र्थसारे सूतकादौ नित्यस्नानशौचान्नुचलिदानप्राणाहनि पात्रकरणादयो भुजिनियमा अस्युश्यस्पर्शनस्नानादिकं चेति सर्वकर्तव्यमे-
 वेति अत्र नित्यस्नाननिषेधकवचनाभावात् कल्पमार्जनाद्यमर्षणांगसहितं कार्यं संध्याप्रकारमाहजाबलिः अर्घ्यानामानसी संध्याप्रा-
 णायामविवर्जिता इति भरद्वाजः सूतके मृतके वापि प्राणायाममंत्रकं तथा मार्जनमंत्रास्तं मनसो वा र्घ्यमार्जयेत् गायत्रीसम्यगुच्चा-
 र्यसूर्यायार्घ्यं निवेदयेत् मार्जनं तु नवाकार्यमुपस्थानं न चैव हि गायत्रीं दशवारं जपेदित्याश्वलायनः आपन्नश्चाशुचिः कालेतिष्टन्नपि

जपेदशेति आपन्न आपद्यक्तः अशक्तिराशौचवान् ॥ सूतकेमृतकेचैव रोगोत्पत्तौ तथाध्वनि मानसींचजपेत्सांध्यां कुरा
 षारिविवर्जितः पराशरः देशभंगेप्रवासेचव्याधिषुच्यसनेषुचरक्षेदेवस्वदेहंतुपश्चात्थर्मिसमाचरेत्इति सूतकेविष्णुपूजानकार्या तदु
 क्तं सूतकेइत्यपक्रम्यहेमाद्रौवाराहे पूर्वसंकल्पितयत्तुव्रतस्सनियतव्रतैः तत्कर्तव्यंनरेभ्यः प्राहृदानार्चनविवर्जितमिति पंचयज्ञाअपिन
 कार्याः होमतत्रभकुर्वतिशष्कान्नेनफलनवा पंचयज्ञविधानंतुनकुर्यान्मृत्युजन्मनोरितिसंघर्तनिषेधात् होमः सायंप्रातः क्रियमा
 णो नित्यहोमः सतुकार्येव याज्ञवल्क्योपि वैतानोपासनाः कार्याः क्रियाश्चश्रुतिचोदनादिति यद्यपिअत्रकार्याइत्यक्तंतथाप्यसा
 गोत्रेणकारणीयाः तथाचबृहस्पतिः सूतकेमृतकेचैव अशक्तोश्चात्थभोजनेप्रवासादिनिमित्तेषुहावयेन्मतुहापयेदितिजातूकर्षे
 पि सूतकेतुसमुत्पन्नेस्मार्तकर्मकथंभवेत् पिंडयज्ञं चरुहोममसगोत्रेणकारयेदिति पिंडयज्ञः पिंडपितृयज्ञः चरुहोमः स्थालीपाकश्रव
 णाकर्माश्वयुज्याग्रयणप्रत्यवरोहणाष्टकादिहोमः अत्रद्रव्यत्यागस्त्यजमानेनकार्यइतिविज्ञानेश्वरः अपरेतु कल्पसूत्राभाष्य
 कारादयः सर्वेनिबंधकारावैतानिकेहोम कर्मणिस्वकर्तृत्वंवदंति कर्मवैतानिकंकार्यस्नानोपस्पर्शनास्वयं जन्महान्योर्वितानस्यकर्म
 त्यागो न विद्यते शालाघ्नोकेवलहोमः कर्षणवान्यगोत्रजैरित्यादिहारीतवचनात् प्रसंगाद्धृजातीनांपितृसंत्वत्सि कारणं तर्पणप्रव
 दाम्यत्रमूळवाक्यानुसारतःअद्वयपरिजातेयोगयाज्ञवल्क्यः तृष्यत्वितिसमुच्चार्य तृष्यतामित्यथापिवा विधितःप्रक्षिपेन्नोयं देवा

दीनामशेषतः देवानाहसएव ब्रह्माण्तर्पयेत्पूर्वं विष्णुरुद्रं प्रजापतिं देवांश्चुदांसिवेदांश्चक्रुषोश्चैवसनातनान् आचार्यंश्चैवगंध
 र्वाचार्यतत्रयास्तथा संवत्सरंसावयवंदेवीश्राप्सरसस्तथा तथादेवानुगान्नागान्सागरान्पर्वतानपि सरितोथमनुष्यांश्चयक्षा
 न्चक्षांसिचैवहिपिशाचांश्चरूपणींश्चभूतान्यथपशंस्तथा वनस्पतीनोषधींश्चभूतग्रामंचतुर्विधं तत्रैवविष्णुसमुच्चयेततः रु-
 त्वानीवीतंतुपल्लसूत्रमतद्रितः प्राजापत्येनतीर्थेनमनुष्यांस्तर्पयेत्पृथक् मनुष्यानाह कार्ष्णाजिनि ॥ सनकश्चसनदश्चतृतीय-
 श्चसनातनः कपिलश्चास्सरिश्चैववोटुः पंचशिरवस्तथा एतेब्रह्मसूताः ससमनुष्याः परिकीर्तिताः सरिचिमत्रिसंगिरसंपुलस्त्यं
 पुलहंभक्तुं प्रचेतसंवसिष्ठंचभृगुंनारदमेवच देवब्रह्मक्रुषोन्सर्वीस्तर्पयेदक्षतौदकैरितियोगयाज्ञवल्क्यः अपसव्यंतनः कुत्वा
 भूत्वान्वपितृदिङ्मुरवः पितृन्दिव्यानदिव्यांश्चपितृतीर्थेनतर्पयेत्तदिव्यावस्वादयः अदिव्याः स्वपित्रादयइतिमदनपारिजातः
 अथप्रयोगः स्नानोत्तरमासनादावुपविष्टः सकुशाहस्तहूयेनदेवतीर्थेनतर्पयेत् ब्रह्मावृष्यतां विष्णुस्तृष्यतां रुद्रस्तृ-
 ष्यतां प्रजापति-
 स्तृ० देवास्तृष्यं० वेदास्तृ० ऋषयस्तृ० पुराणाचार्यास्तृ० गंधर्वास्तृष्यंतां इतराचार्यास्तृ० संवत्सरंसावयवस्तृष्यतां० देव्य-
 स्तृ० अप्सरसस्तृ० देवानुगास्तृ० नागास्तृ० सागरास्तृ० पर्वतास्तृ० सरितस्तृष्यं० मनुष्यास्तृ० यक्षास्तृष्यं० रक्षांसि-
 तृ० पिशाचास्तृ० रूपणीस्तृ० भूतानितृ० पशवस्तृष्यंतां वनस्पतयस्तृ० औषधयस्तृष्यं० भूतग्रामश्चतुर्विधस्तृ०

॥१७॥ २०॥ अथऋषयः ॥ निवीती ॥ उदगग्रदर्भमध्येनऋषितीर्थेनद्वौहावंजलीदद्यात् सनकस्तृप्यतु सनदनस्तृ० सनातनस्तृ० कपि
 लस्तृ० आसरिस्तृ० चोरुस्तृ० पंचशिरवस्तृ० मरीचिस्तृ० अत्रिस्तृ० अंगिरस्तृ० पुलस्त्यस्तृ० पुलहस्तृ० ऋतुस्तृ० प्रचेतास्तृ० वसि
 ष्ठस्तृ० ऋगुस्तृ० नारदस्तृप्यतां १७ ततः प्राचीनावीती दक्षिणास्यः पितृतीर्थेनत्रींस्त्रींनंजलीन्संप्रयत्तेत् वसवस्तृप्यतां रु
 द्रास्तृ० आदित्यास्तृ० मरुतस्तृ० अश्विनोत्प्येतां ततः पित्रादीनस्मत्पितामुकदासोमुकगोत्रस्तृप्यतां अत्रवस्यादिनामसहितानां
 नाम सहितानां वापित्रादीनां तर्पणंकार्यमिति मदनपारिजातः एवंपितामहप्रापितामहयोरपि अस्मान्नाताअमुकगोत्राअमुकदेवीतृ
 प्यतां एवसर्वेषांप्रमितानांतर्पणं कृत्वा तदेतिलांजलिं निक्षिपेदेतैर्मंत्रैः देवास्तथासुरायक्षागंधर्वोरगराक्षसाः पिशाचाणुत्यकाः सि
 ङ्हाकूष्मांडाभैरवाद्यः जलेचराभूमिलयावाद्यापाराश्वजंतवः तृप्तिमेतेनयात्वांशमदत्तेनांबुनाखिलाः नरकेषुसमस्तेषुयातना
 सृचयेस्थिताः तेषामाप्यायनायेतद्दीयतेसलिलंमया येबांधवाबांधवायेयेन्यजन्मनिबांधवाः तेतृप्तिमरिक्लायांतुयश्चास्मत्तोभि
 वांछति यत्रकचनसंस्थानांक्षुत्तृष्णोपहतात्मनां तेषांहिदत्तमक्षय्यमिदमस्तृतिलोदकं येभेकुल्लेलुसपिंडाः पुत्रदारविवर्जिताः
 मातृवंशामृतायेचपितृवंश्यास्तथैवच तेषां० ततो येकेचास्मत्कुलेइतिमंत्रेणवस्त्रंनिष्पीड्याचामेत् जीवत्यितुर्वस्वादिपंचस्थाने
 शुविशेषमाहस्मृतिचंद्रिकायां योगयाज्ञवल्क्यः कव्यवाडनलः सोमायमश्वैवार्यमातथा अग्निष्वात्ताः सोमपाश्र्वतथाबर्हिषदो

पिच यदिस्याज्जीवपितृकरांतां चिद्यात्ततोपितृन् तिलतर्पणनिषिद्धकालस्तु मत्कृतश्राद्धचंद्रिकायां द्रष्टव्यः अत्रवक्तव्यमपिशू-
 द्राणां वैश्वदेवादि कर्मनिनुष्ठानां चोच्यते इत्यास्तां तावत् इत्याचारार्के शूद्रतर्पणप्रयोगः प्रासंगिकः अथ वैश्वदेवः सच वैश्वदेवंपुरा-
 कृतानित्येचाप्यदयेतथा सांभोष्टदेवतादिभ्यो नैवेद्यनिवेदयेत् अकृत्वा वैश्वदेवंतु नैवेद्यो निवेदयेत् तदन्वचनगृहंतिदेवादि
 ष्वाद्यो ध्रुवमित्याश्वलायनस्मृतेः साएष देवयज्ञो हरहर्गोदानसमितः सर्वाभोष्टप्रदः स्वर्गोपवर्ग्यश्च तस्मादेनमहरहः कुर्वति तमेनं
 वैश्वदेवं हुतशेषेण पृथगन्नेन वा कुर्यान्नास्यशेषेण वैश्वदेवं कुर्यादिति गृह्यपरिशिष्टाच्च नैवेद्यदर्शनात्पूर्वकार्यः साएष देवयज्ञश्चावा-
 हनादि नैवेद्यांतः पंचायतनपूजा रूपो देवयज्ञ इत्यर्थः यन्नु विष्णोर्निवेदिना न्नेन यष्टव्यं देवतांतरं पितृभ्यश्चापितरेयं तदानं त्याय क-
 ल्यते इति स्कांदवचनंतत् विगीतत्वाच्चादरणीयमथवा कैवल्यवैष्णवपरं अथ वैश्वदेवविधिः कारिकायां गृहस्थो वैश्वदेवारव्यं कर्मपारम-
 तैदिया तंत्रं नास्त्यत्र भगवद्भक्तिकारवचोयथा औपासनाग्निमन्यं वा समिध्याय हविर्भुजं अन्यपाकाग्निं समिध्या प्रज्वाल्य प्रज्वालं मु-
 खेनैव कार्यमित्याह स्मृति चंद्रिकायां कात्यायनः जुहुयंश्च हुते चैव पाणिना शूर्पणारुभिः न कुर्यादग्निधमनं न कुर्याद्भुजनादिना ॥ सुरवे-
 नैव धमेदग्निं सुरवादेषो व्यसायत इति सुरवेन धमनं नलिकादिव्यवधानेन नसाहाकार्यं उच्छिष्टपातसंभवात् आश्वलायनः सायंप्रात-
 र्वैश्वदेवो कर्तव्यो बलिकर्मच अनश्नतापिकर्तव्या बन्धुश्राद्धिस्त्रिषो भवेत् वैश्वदेवो दिवानक्तं न भवेच्च पृथक्पृथक् प्रातरेव द्विराहृत्या

कुर्याद्वासहितौ दिजइति शांतातपः वैश्वदेवः प्रकर्तव्यः पंचसूनापनुत्तये पंचसूनाग्रहस्यस्यवर्त्तनेहरहः सरा कंडणीपेषणीचुद्धि
जलकुंभउपस्करः सूनाहिंसास्थानानि उपस्करः रूर्पादिः अथवैश्वदेवविधिर्गृत्वापरिशिष्टे अथवैश्वदेवोदिवास्यप्रारभोनात्रपाक-
यज्ञतंत्रयोपासनं पचनं वापरिसमुत्थपयुक्ष्यायतनमलं कृत्यसिद्धं हविष्यमधिश्चिन्त्यादिः प्रोक्ष्योद्गुहास्याग्निः प्रत्यदूर्गेषु निधाय
सापिषाभ्यज्यसचंपाणितलं हृदयेन्यस्यसकृद्वदानेनपाणिना जुहुयादन्नाभावेतंदुलादिभिः कुर्यादंतेचपरिसमुत्थपयुक्षेदेकेनात्रतं
त्रिमिति शौनकः त्रिधाविभज्यसिस्थानंत्रिः प्रोक्ष्य पुरतः स्थितंपर्याग्निकरणंकुर्यात्सिस्थानस्याप्ययंविधिः छंदोगपरिशिष्टे यस्मि
नग्नौभवेत्पाकेवैश्वदेवस्तुत्रमै उच्यतेनतुहस्तेनस्यगुहाग्रेणपीडितं संहतांगुलिपाणिस्तवाभ्यतो जुहुयाद्दुविरिति व्यासः जुहुयात्स
पिषाभ्यक्तं तैलक्षारचिर्वाजितं दध्याक्तं पायसाभ्यक्तं तदभावेभसापिवा व्यासः होमान्नदानरहितं न भोक्तव्यंकदाचन आश्वला
यनः वसतामेकपाकेन विभक्तानामपिप्रभः एकस्तत्रतुरोयज्ञान् कुर्याद्वाग्यज्ञपूर्वकान् वाभ्यज्ञोब्रह्मयज्ञः सतुसर्वेषांपृथगेवप्रवति
पृथगप्येकपाकानां ब्रह्मयज्ञोदिजन्मनां अविभक्ताविभक्तश्चपृथक्पाकादिजातयः कुर्युः पृथक्पृथक् यज्ञान् भोजनात्प्राग्दिने
दिने गोभिलः यद्येकस्मिन्काले बहुधानं पच्येतगृहपतिर्महान् सार्देवैतदूलितं तत्र कुर्वीति आश्वलायनमते विभक्तानामप्ये
कपाकेज्येष्ठस्यैवाधिकारो नपृथक् पाक भेदे विभक्तानामपिभिन्नैवाधिकारइति गोभिलमवेत्तु अविभक्तानात्पुत्रादि

भिः पृथक्पाके कृते सत्यपि ज्येष्ठस्यैवाधिकारो नान्येषां अत्राविभक्तानां पृथक्पाके पृथक्वेश्वदेवाकरणाकरणाविरोधे प्राप्ते व्यवस्थितो
 यं विकल्पः आश्वलायनेनैस्तदुक्तेः पृथक्कार्यः तदन्वयेरे करवेति देवताक्रममाहाश्वलायनः अथसायंप्रातः सिद्धस्य हविष्यस्य जु
 हुषादग्निहोत्र देवताभ्यः सोमाय वनस्पतये ग्रीषोमाभ्यामिन्द्राग्निभ्यां द्यावापृथिवीभ्यां धन्वतरय इन्द्राय विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे स्वाहेत्य
 श्वबलिहरणमेताभ्यश्चैव देवताभ्योद्ग ओषधिवनस्पतिभ्यो गृहाय गृहदेवताभ्यो वास्तुदेवताभ्य इन्द्रायेंद्रपुरुषेभ्यो यमाय यमपुरुषे
 भ्यो वरुणाय वरुणपुरुषेभ्यः सोमाय सोमपुरुषेभ्य इति प्रतिदिशं ब्रह्मणे ब्रह्मपुरुषेभ्य इति मध्ये विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो दि
 वे चारिभ्य इति दिवानं च चारिभ्य इति नक्तं रक्षोभ्य इत्यक्षरतः स्वधापितृभ्य इति प्राचीना वीनो शेषं दक्षिणानिनयेति अत्र स्वधापितृ
 भ्य इति गृह्या व्याख्याने वृत्तिकृते वपितृयज्ञः पितृयज्ञार्थमन्वहं ब्राह्मणभोजनं कर्तव्यमिति सिद्धमिति यदुक्तं तस्य च महायज्ञांतः पाति
 पितृयज्ञविषयं न तु नित्यश्राद्धविषयं तस्य स्मृतितो विधानात् यातुश्राद्धं वा पितृयज्ञस्यापि त्र्योबलिरथापि वेति क्त्वायनो दातृत्वव
 ने नित्यश्राद्धस्य पितृयज्ञोक्तिः सायेषां सूत्रेपि त्र्यबलिनोक्तैस्तथा नित्यश्राद्धमेव पितृयज्ञ इति सूचनाय ननु तस्याश्वलायनादीनां स्व
 धापितृभ्य इति पितृयज्ञेनैव पितृत्वमिति सिद्धेर्नित्यश्राद्धेनालं इति चेन्न तस्य देवताभेदेन कर्मानंतरत्वात् तथाहि पंचयज्ञप्रकरणे सू
 या पितृभ्य इत्यविशेषेणोक्तत्वादेतद्व्यपितृविषयं नित्यश्राद्धे तु नित्यश्राद्धं तु यथागदैवहीनं तदुच्यते तच्च पृथक् पुरुषं देयं दक्षिण्यपि इ

वर्जितमिति पुराणवचने देवनासंख्या विधानान्नित्यम्यात्थं मनुष्यपितृविषयं तस्माद् जीवन्पितृकेण देवपितृमनुष्यपितृत्वस्यैकर्मद्वयं
 कर्तव्यं जीवन्पितृकेण वैश्वदेवप्रकरणोक्त एव पितृयज्ञः कार्य इत्यलं विस्तृत्या विश्वदीपे पितृयज्ञान्नशेषेण तथानिर्गत्य कोपाके वा
 यज्यकोषेतु तथा श्रुनो बलिमथाहरेदिति आह जैमिनिः यत्किञ्चिज्जुहुयादग्नौ तत्सर्वं त्यागपूर्वकं अन्यथा कुरुते यस्तन्नरके सविष्यते
 शौनकः ऋतयज्ञे पितृयाणां स्वाहाकारो भवेदिति सकृत्कृतेन वैश्वदेवेन पक्तः पश्यमाणश्च सर्वोपि पाकः संस्कृतो भवतीत्याह गोभि
 लः यद्येकस्मिन्काले बहुधान्यं पच्येत्तर्ह्यपतिर्महान्सादेवैतद्भूलिसकृदेवकुर्वीतिति अन्नाभावे द्रव्यांतरं चतुर्विंशतिमते अलाभे येन के
 नापि फलशाकोदकादिभिः पयोदधिघृतैर्वापि वैश्वदेवसंक्रयेण तु हस्तेनाग्नादिना कुर्याद्द्विरंजलिना जले तत्रापि यदनीयं तेनैव हो
 मः तथाच परिशिष्टे शाकं वा यदि वा पत्रं मूलं वा यदि वा फलं संकल्पयेद्यदाहारं स्तेनैव जुहुयात्थविः पाणिनेकेन जुहुयात्सृष्टिसव्यनि
 धाय वै वर्ज्यद्रव्याणिसंग्रहे कोद्रवंचणकं माषं मसूरं च कलिस्थकं क्षारं च लवणं चैव वैश्वदेवे विवर्जयेत् इति अत्र वैश्वदेवे यज्ञत्रयं भवति दे
 वयज्ञो भूतयज्ञः पितृयज्ञ इति पूर्वोक्तं सूत्रान् तत्र प्रातर्वैश्वदेवमादौ कृत्वा सायं वैश्वदेव इति क्रमो न तु सायं प्रातरिति प्रथमं दिवाचारि
 भ्यो बल्युक्तेः अत्र सूक्वाकारध्रजाकारनराकार बल्मीकारव्यचक्राकार इति पंचविधाकारे ऋतयज्ञे मुख्याचक्रा कृतिरित्याह शौनकः
 पंचस्वतेषु विप्राणां मुख्याचक्रा कृतिर्भवेत्चक्राकारमथांशरं कुर्यादग्निं समीपतः चक्राकारेण यो विप्रः सदा भूतबलिं हरेत् सर्वपापविनि

मुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयादिति देवभूतशेषेण भूतयज्ञं कुर्यादित्याह योगयाज्ञवल्क्यः देवेभ्यस्तद्गुहादन्ना श्लेषाद्भूतबलिं हरेत् भूत-
 यज्ञः सर्वैर्भ्रातृभूतैः सर्वदेहिनामिति एवं कृतवैश्वदेवस्य बहिर्बलिमाहमनुः शरणां च पतितानां च स्वपत्वां पापरो गिणां चायसानां कृ-
 मीणां च शनकैर्निक्षिपेद्भुवि शाकलः सायं स्यात्पितृयज्ञानं ब्रह्मयज्ञविवर्जितमिति पितृयज्ञानं मित्कृत्या मनुष्ययज्ञस्यापि निष्पत्तिः
 प्रतीयते अथ वैश्वदेवप्रयोगः अग्नेः पश्चात्प्राङ्पुरव उपविश्या चम्य देशकालौ निर्दिश्य ममोपात्रं दुरितक्षयात्संस्कारान्मसंस्कारश्च
 राचभानवैश्वदेवं करिष्ये सायंतु सायं वैश्वदेवमिति ह्योस्तत्रेणानुष्ठानपक्षे तु प्रातः सायं वैश्वदेवौ तत्रेण करिष्ये इति संकल्प्य एतद्गो-
 राहुगणो गौतमोऽग्निस्त्रिष्टुप् अग्निवाहने विनियोगः ॐ एतद्गुह्यं होतानिषीदादभ्यसूपुरएता भवानः अवतां त्वारोदसी विश्वमिन्वे-
 यजाभहेसौभनसायदेवान् इत्यावात्स्य वेणुधमन्याप्रबोध्य चत्वारिंशद्गौतमो वामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुप् अग्निमूर्तिध्याने विनियोगः ॐ
 चत्वारिंशद्गौतमोऽस्य पादाद्देशीर्षेससहस्तासो अस्था त्रिधा बन्धो वृषभोरोरवात्तिमहो देवो मर्त्यां आविवेशा इति ध्यात्वा परि-
 समूहन पर्युक्षणे कृत्वा सित्थमन्नपात्रां तरे निधाया ग्रावधिश्चित्य प्रोक्ष्योद्गुहास्य पश्चिमभागे निधाय त्रेधा विभज्य त्रिः प्रोक्ष्य पर्युक्षि-
 कृत्वा सर्पिषा भज्य त्रिः विश्वानि न इत्यलंकृत्य सन्नपाणि तलं हृदि न्यस्य दक्षिणहस्तेन दक्षिणभागादन्नमादायां गुह्याग्रेण पीडितं संह-
 तां गुल्युत्तानपाणिना समंत्रं जुहुयात् तत्र मंत्राः सूर्याय स्वाहा सूर्यायेदं नममेत्यादित्यागः सर्वत्रापि ज्ञेयः प्रजापतये स्वाहेत्याचैरु-

त्वेव सोमाय वनस्पतये० अग्नीषोमाभ्यां० इंद्राग्निभ्यां स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यां० धन्वतरये स्वाहा इंद्राय० विश्वेभ्यो देवेभ्य० ब्र-
 ह्मणे स्वा० सायंतनवे श्वदेवाहुतयोऽग्नेस्वा० प्रजापतये इत्यादि ब्रह्मण्यंतः पूर्वेष्वन्वाहुती हुत्वोचम इत्कपस्थाय परिससृहनपुंसुक्षण-
 कृत्वा विभृतिधारयेदिति देवयज्ञः अथ भूतयज्ञः भूमिभोक्ष्यमध्यमागादन्नमादाय प्राचीमारभ्य ईशानीपर्यंतं च ऋकोरं नैरं नैर्य-
 णसूर्याय स्वाहेति पूर्वोक्ते देशभिः अद्भ्यः स्वाहा ओषधिवनस्पतिभ्य० गृह्याय गृह देवताभ्य० वास्तु देवताभ्यस्वाहेति पंचभिः श्वदत्त्वा
 चक्राद्बहिः प्राच्यां प्राक्संस्थं इंद्राय इंद्रपुरुषेभ्य० दक्षिणत उदक्संस्थं यमाय यमपुरुषेभ्यः० पश्चिमत प्राक्संस्थं वरुणाय वरु-
 णपुरुषेभ्य० उत्तरस्यामुदक्संस्थं सोमाय सोमपुरुषेभ्य० चक्रमध्ये ब्रह्मणे स्वा० तत्याच्यां ब्रह्मपुरुषेभ्य० ब्रह्मणो दक्षिणतो विश्वे-
 भ्यो देवेभ्यो० ब्रह्मणः पश्चिमतः सर्वेभ्यो भूतेभ्य० ब्रह्मण उत्तरतो दिवाचारिभ्य० चक्रादुत्तरतोरक्षोभ्य० हेतिदत्त्वाप उपस्पृश्य
 तदुत्तरतो भूमिभोक्ष्यद्वितीयं भूत यज्ञं कुर्यात् तत्र सूर्यपदस्थानेऽग्निपदं दिवापदस्थाने नक्तमिति विशेषः शेषं पूर्ववदिति भूतयज्ञ-
 अथ पितृयज्ञः प्राचीनावीतो आग्नेय्याभिमुखः सव्यं जान्वाच्योत्तरं मागादं गुह्यपर्वमात्रमन्नं गृहीत्वा पराचीनपाणिना चक्राद्दक्षि-
 णतः स्वधापितृभ्य इति मंत्रेण बलिं दत्त्वा उपस्पृश्य द्वितीयं चक्राग्नेयभागे च तथैव दत्त्वा उपस्पृश्य पितृयज्ञान् शेषेणैव चक्राद्बहि-
 र्नेरुत्यकोणे श्यामाय स्वाहा चक्राद्दक्षिणकोणेश बलाय स्वाहेत्यत्र बलिं दत्त्वा गृह्यांगणोजलमासिच्य श्वचांडालपतितं भू-

तवाप्यसोम्यो विकिरेत् येमूताः प्रचरन्ति दिवान्कंबलिषिष्ठतो विदुरस्य प्रेक्षाः तेभ्यो बलिं पुष्टिक्वामोहरामिमधिपुष्टिं पुष्टिपतिर्ददातु स्वाहा
 रात्रौ चैव नृक्तमिति ब्रूयादिति शीनकोक्तम् क्रमकारप्रयोगः वृत्तिस्तु नराकारमंगीकृत्य वैलक्षण्यात् तत्र सूर्यादिब्रह्मानान् दशव
 लीन्याक्संस्थान्दत्त्वा किंचित्तरालं त्यक्त्वा च्यइत्यादिवास्तुदेवताभ्य इत्येतान्पंचवलीदृत्वाभ्यो दत्तबलेः पश्चिमतद्द्रायतदुत्तरत
 द्द्रपुरुषेभ्यः अंतरालदक्षिणातोयमाय तदुत्तरतोयमपुरुषेभ्यः ब्रह्मणे दत्तबलेः प्राक्वरुणाय तदुत्तरे वरुणपुरुषेभ्य अंतरालात्तु
 त्तरतः सोमाय ० सोमपुरुषेभ्यः अंतराले ब्रह्मणे तत्प्राक् ब्रह्मपुरुषेभ्यः विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः दिवाचारिभ्य इत्युत्तरे र
 क्षोभ्यः स्वाहेति सर्वोत्तरतः ततोपसच्येनाग्नेय्यांस्वधापितृभ्य इति पुरुषाकारो वैश्वदेवप्रयोगः अथ मनुष्ययज्ञः मनुः अतिथिभ्यो
 नदानं च च यज्ञः सतुपंचमः पुष्कलस्य प्रमाणान्मन्यपात्रे समुत्थरेत् अक्षतो टकहस्तेन चोपवीती निवेदयेत् योगिभ्यः सनकादि
 भ्य इत्तंचान्मितीति च दद्यादन्नं तद्विप्राय कुर्याद्गृहबलितया अन्नशुद्धिर्भवेदाशुत्यन्नदोषैर्न लिप्यते ब्राह्मणभोजनाशक्तो परा
 शरः नृयज्ञसिद्धये दद्यान्दिक्षासंकल्पपूर्विकां कूर्मपुराणेपि हंतकारमयाग्रं वा भिक्षां वा शक्तितो द्विजः दद्यादतिथये निबन्धुर्धातं
 परमेश्वरमिति भिक्षालक्षणां मनुनोक्तं आसमान्नाभवेद्दिक्षा अग्रं आस चतुष्टयं अग्रं चतुर्षु णीकृत्य हंतकारो विधीयते एष प्रयो
 गः अभ्यागतं ब्राह्मणं भाद्रुसमुपस्थित्यगंधादिना संपूज्य निवीती ब्राह्मणभोजन पर्याप्तमन्नं पात्रभ्यं सनकादिमनुष्येभ्य इदं प्र-

स्तनममेकं च तेनानेन भोजयेत् तदभावे भिक्षात्रयं पूर्ववत्संकल्प्य भिक्षुश्रोत्र्यादिति मनुष्ययज्ञः यदि वैश्वदेवात्प्रागेव भिक्षुः स
 मागते विशेषमाह गौतमः वैश्वदेवे तु संप्राप्ते भिक्षुके गृहमागते उद्युत्सवैश्वदेवार्थं भिक्षां दत्त्वा विसर्जयेत् वैश्वदेवाकृतं पापं शक्तो भिक्षु
 र्यपोहितुं नहि भिक्षुः कृतान्दोषान् वैश्वदेवो व्यपोहति इयं च भिक्षा स्वतंत्रफलार्थी भिक्षादानप्रशंसा माहयमः सत्कृत्य भिक्षुवे भिक्षा
 यः प्रयच्छति मानवः गोप्रदानसमेषु पुण्यं तस्याह भगवान्यमः भिक्षुकानाह याज्ञवल्क्यः यतिश्च ब्रह्मचारी च विद्यार्थिपुरुषोषकः अ
 ध्वगः क्षीणवृत्तिश्च षडेते भिक्षुकाः स्मृताः अतिथयश्चोक्तास्तेनैव शूद्रो वा यदि चांडालः शत्रुर्वात्र ह्यघातकः आगतो वैश्वदेवाने सो
 तिथिः स्वर्गदायकः इति इति पंचमहायज्ञाः एषामकरणे प्रायश्चित्तमाह व्यासः होमान्नदानरहितं न भोक्तव्यं कदाचन अकृत्वा पंचयज्ञां
 स्तु भिक्षुचांद्रायणं चरेत् यदि देवामाध्याह्निकं स्वकालेन भवति चेद्दोषकाले कार्यं गोणकालेष्वसंभवेऽप्यमः दिवोदितानि कर्माणि प्र
 मादादकृतानि चेत् शर्वर्याः प्रथमेयामेतावत्कुर्याद्यथाक्रमं अत्र मुरव्यकालानुरोधात्सायंसंध्योपासनमादौ कृत्वा गेहूनामंते निवेश
 इति न्यायेनातीतकालं प्रातर्मध्याह्निकं पश्चात्कार्यमिति न्यायतः प्राप्तं न स्य निषेधार्थं यथाक्रमं मिति वचनं मरीचिरपि रात्रौ प्रहरप
 र्यंतं दिवा कर्माणि कारयेत् अर्वाहं ब्रह्मयज्ञसौरजाप्यं न कारयेत् आश्वलायने स्तरात्रावपि ब्रह्मयज्ञः कार्यः तस्य द्वावनध्यायो यदा
 त्वाशुचिर्दश इति सूत्रात् मध्यदिने प्रबलमधीचीलयः एवं विद्वान्महारात्रे उपस्फदिने तथा ग्राभेमनसा साध्याय मधीचीत दिवानक्तं

वेति वृत्तावुक्तत्वाच्च विधुरस्यैवेसदेवविशेषउक्तोचत्त्वसिद्धेन अनग्निस्तयोविषः सोमं च्यादृतिभिः स्वयं हुत्वाशाकलमंत्रैस्तु
 ह्यदन्नाहुर्लिहरेत् ॥ अथप्रयोगः पूर्ववदग्निस्थापनादिकृत्वात्रमादाय ॐ भूस्वाहा अग्नयइदंनमम ॐ भवः स्वाहा वायवइदंनमम -
 ॐ स्वः स्वाहा सूर्यायेदंनमम ॐ भूर्भवः स्वः स्वाहा प्रजापतयइदंनमम अथशाकलमंत्रास्तेतिरीयकारण्ये देवकृतस्यै नसोवयजन
 मसिस्वाहा अग्नयइदं ॥ मनुष्यकृतस्यै नसोवयजनमसिस्वाहा ॐ पितृकृतस्यै नसोवयजनमसिस्वाहा ॐ आत्मकृतस्यै नसोवय
 जनमसिस्वाहा ॐ अन्यकृतस्यै नसोव ॐ असृकृतस्यै नसोव ॐ यत्कषुप्तश्चजाग्रतश्चैनश्चकृतस्यै नसोव यद्विबानक्तं चैन-
 श्चकृतस्यै नसोव यत्स्वपंतश्चजाग्रतश्चैनश्चकृतस्यै नसोव यद्विद्वंसश्चाविद्वंसश्चैनश्चकृतस्यै नसोव ॐ एनस एनसोवयजनमसि
 स्वाहेत्येकादशाहुतो हुत्वा सर्वत्राण्यग्नयइदंनममेत्कदेशत्यागो पूर्ववत्कुर्यादिति ततो देवसंपूज्यनेवेद्यंप्रदस्यन्नित्यश्रात्यंकुर्या
 त् तत्त्वइदेवतं विश्वेदेवहीनंदक्षिणापिंडावाहनस्वधाकाराग्नौकरणब्रह्मचर्यादिनियमरहितादिकार्यं तत्रदक्षिणादाने विकल्पः विक
 ल्यविधायकं तु मरुतश्रात्यचंद्रिकायां दृष्टव्यं देशकालौ निर्दिश्यात्स्मृतिवृत्तिता महप्रपितामहानामसुकशर्मणामसुकगोत्राणां वसु
 रुद्रादित्यस्वरूपाणां सपत्नीकानां तथा मातामहानां सपत्नीकानां नित्यश्रात्यं करिष्य इति संकल्प्यां कल्प्य विभंनिमंत्र्य चंद्रनादिना सं
 पूज्य पत्न्याशादिपात्रेभ्यं परिबिध्य गायत्र्या प्रोक्ष्य पृथिवीतेपात्रमित्यादि ब्रह्मार्पणांतं कृत्वा श्रात्यणं भोजयेत् शक्यो स्वपंक्तौ पिनु देशेन

ब्राह्मणमात्रं भोजयेत् तदशक्त्वा वपिकिंनिदं मुत्स्ये तदन्नं पितृभ्यः स्वधानमइत्कृत्वा ब्राह्मणाय दद्यात् एतच्च नित्यं नित्यं ब्रा-
 ह्मणकरणे त्वर्चं वदति दशाधाजपो दिति चतुर्भिधाने प्रायश्चित्त श्रवणात् अथ भोजनविधिः आश्वलायनस्मृतौ अर्कपर्वहूये रात्रौ च
 तुर्दश्य एमीदिवा एकादस्यामहोरात्रं भक्त्या चान्द्रायणं चरेदिति व्यासः पंचाद्री भोजनं कुर्यात्प्राङ्मुखोऽस्वोमौनमास्त्रितः हस्तोपा-
 दौ तथैवास्य मेषु पंचार्द्रतामता हस्तोपादौ भक्ष्यात्पान्ये त्वर्थः आश्वमेधिके आर्द्रपादस्तु भंजीयात् प्राङ्मुख आसने रक्तौ पादाभ्यां
 धरणीस्युष्ठा पादेनैकेन वा पुनरिति आसमेवर्ज्यानि प्रचेताः गोशकृन्मयं भिन्नं तथा पालाशपिप्यलं लोहं बल्यं सदैवाकं वर्जयेदास्य
 नंबुधः ब्रह्मपुराणे उपलिप्ते समे स्थाने रक्तौ श्लक्ष्णा समन्विते चतुरस्रं त्रिकोणं च वर्तुलं चार्धचंद्रकं कर्तव्यमानुष्येण ब्राह्मणादि-
 पुमंडलं हेमाद्रावन्निः पंचाशत्यलिकं कांस्यं त्याधिकं भोजनाय वै गृहस्थेस्तु सदा कार्यमभावे रोष्यहेमयोः क्वचिन्निषेधमाह स्मृतिच-
 द्दिकायां प्रचेताः तांबूलाभ्यं जने चैव कांस्यपात्रे च भोजनं यतिश्च ब्रह्मचारी च विधवा च विवर्जयेत् इति अत्र दिङ्मयः सः क्रौर्मि प्रा-
 ङ्मुखोऽग्निं भंजीतेति आयुष्मान्प्राङ्मुखो भंक्ते यशस्वी दक्षिणाशुखः धनवान्पुत्रिमायांतु धर्मवानुत्तमाशुखः पुत्रवांस्तु चरा-
 सुत्तानां श्रीयात् मनुः पुत्रवांस्तु गृहे नित्यं नाश्रीयात् दुत्तराशुखः सोमवारे तथाभ्यंगं वर्जयेत्सुसदा बुध इति निषेधात् अत्राभ्यंगपदस्य लक्ष-
 पादिते लाभ्यंग एव निषिद्धो न तु तिलतैलाभ्यंगः तैलाभ्यंगनिषेधे तु तिलतैलनिषिध्यते अभ्यंगस्य निषेधे तु सर्षपादिनिषिध्यत-

ति मदनरत्ने प्रवेतो वाक्यात् जीवन्मावपितृकस्तु दक्षिणासुरवोपिनाश्रीयात् उक्तं च प्रयोगपारिजाते स्मृतिमंजरीं पितरो जीवमानो वेनाश्री
या दक्षिणासुरवः तयोस्तु जीववानेकस्तथैव नियमस्तु स्मृत इति विज्ञानेश्वरश्च अनिशं मावहीनानां यशस्यं दक्षिणासुरसं भोजनमिति शेषः
सायं प्रातर्द्विजातीनां अशनं श्रुतिचोदितं नानरा भोजनं कार्यमग्निहोत्रसमो विधिः न चाग्निहोत्रसमो विधिरित्युक्तेः प्रातरेव भोजनं कार्यमि
ति वाच्यं दिवसस्य पंचमेतु भागे भोजनमाचरेदिति कात्यायनोक्तेः अतोत्र प्रातः शब्दो माध्याह्निकोत्तरकालपरः अथपरिवेषणं स्मृ-
त्यंतरे शाकदीन्युरतः स्थाप्य भक्ष्यं भोज्यं च वामतः अन्नमध्ये भनिष्ठाप्यं दक्षिणे घृतपायसं ओदने परमान्ने च आज्यपात्रं यदि स्थितं -
तदाज्यं च भवेद्रक्तं तदन्नं मांसमुच्यते घृतमपि भोजनात्प्रागेव प्रात्यं न तूच्छिष्टे नोद्धिष्टो घृतमादद्यादिति स्मृतिचंद्रिकाकार घृतविष्णुवा
क्यात् शगनातपः हस्तदक्षानि चान्यानि प्रत्यक्षं लक्षणं तथा मृत्तिकाभक्षणं चैव गोमांसाशनवत्स्मृतं प्रत्यक्षमपि लक्षणं हस्तदक्षं निषिध्यं
तथा च पैठीनसिः लवणं व्यंजनं चैव घृतं तैलं तथैव च लेह्यं पेयं च विविधं हस्तदक्षं न भक्षयेत् शूलपाणो भविष्ये सैधवं लवणं यच्च यच्च सा
सुद्रिकं भवेत् पवित्रे परमेत्येते प्रत्यक्षे अपि नित्यशब्द इति ब्रह्मपुराणे अन्नं दद्यात्प्राणम्यादौ प्रांजलिः कारयेत्ततः अस्माकं नित्यमस्ते तदिति
भक्ष्याथ वंदयेत् पात्राद्वा संसमुत्पृत्य सम्यक्प्राजांतरं क्षिपेत् जलमादाय मंत्रेण गोयासं विनिवेदयेत् मंत्रस्तु प्रयोगे वक्ष्यते मृत्युपरि
शिष्टे आर्द्रपाणिराशानः शुचौ देशे प्रत्यङ्मुखः प्राङ्मुखो वा पविश्य चतुरभ्रमंडले पात्रस्थमन्नं प्रणवव्यात् तत्पूर्वपासा विद्या मृत्यु-

स्वादोपितोमयोपितोइत्यभिमंत्र्य सत्यं तर्त्तनपरिपंचामोतिदिवापभिषिंचेत्तंत्वासत्येनपरिषिंचामोतिरात्रौदक्षिणतोऽभविभूतयेऽभवनपतये
 चूतानांपतयइति नमोतैः प्राक्संस्थं प्रत्यक्संस्थं वा बलिं विकीर्य समाहितोऽसुतोपस्तरणमसीत्यपः प्राश्य सव्येन पाणिना पात्रमाकलय तर्ज
 नीमध्यमांगुष्ठैः प्राणायम्यमानामिकांगुष्ठै रपानायानामिकाकनिष्ठांगुष्ठैर्व्यानापकनिष्ठतर्जन्यंगुष्ठैरुदानायसर्वांगुलिभिः समानाय
 सुरवे जुहुयात्सर्वाभिरेव वा सर्वभ्योजुहुयादेवं वाग्यतोऽहृत्यामृतापिधानमसीत्यपिधानं प्राश्य शोधितमुरवपाटपाणिर्द्विराचमेदेवं
 भोजनोद्दिहोत्रप्लमश्रुते बलपुष्टिमासर्वान्त्सर्वमायुरिति भविष्यपुराणे विशेषः भोजनात्किंचिदन्नायं धर्मराजाय वै बलिं दत्वाथ
 चित्रगुसाय प्रेतभ्यश्चेदमुच्येत् प्रेतबलिसंत्रोष्ये वक्ष्यते बल्यत्थरणं कार्यमित्यक्तं रामार्चनचंद्रिकायां भोजनादौ बलिमुक्तः स
 हि प्रत्यभोजनं अनुत्सृतयोः फले प्राणायामाष्टकंचरेत् स्मृत्यंतरे चित्राहुतीरनुत्सृत्योऽभक्तेः प्रासपंचकं अघंसकेवलं भक्ते ज्ञा
 नतोऽज्ञानतोऽपि वेत्ति शौनकः स्वाहांताः प्रणवाद्याश्च नाम्नामंत्राश्च वायवइति आश्वमेधिके यथारसनं जानाति जिह्वा प्रणाहुतौ नृपत
 या समाहितः कुर्यात्प्राणाहुतिमतद्रितइति अपराकेचिः मधुपर्के च सोमे च अष्कप्राणाहुतीषु च नोद्धिष्ठस्य भवेद्येष स्वप्ने
 श्ववचनं यथा विष्णुपुराणे प्राकूद्रवंपुरुषोऽश्रीयान्मध्ये च कठिनाशनः अंतोऽपुनर्द्रवाशौ तु बल्यारोग्यैर्नेमुंचति जवरंपूरयेदर्थमत्रैर्भा
 गं जलस्य च चार्योः संचरणार्थाय चतुर्थमवेशोपयेदिति आपस्तंबः अष्टौ प्रासा मुनेर्भिक्ष्याः षोडशारण्यवासिनः द्वात्रिंशत्तुग्रहस्थ

स्य त्यभितं ब्रह्मचारिणः बोधायनः भोजनं हवनं दानं उपहारः प्रतिग्रहः बहिर्जातुनकार्याणि तद्दाचमनं स्मृतं हृत्य मनुः भोजनं तु
ननिः शेषं कुर्यात्प्राज्ञः कथंचन अन्यत्र दधि सत्त्वाज्यपल्लक्ष्मीरमध्वपइति पल्लंतिलमिश्र ओदनः प्राणाहुतिग्रहणोत्तरं पात्रय
त्रादौ स्थाप्यमित्याह व्यासः न्यस्तपात्रस्तभ्रं जीतपंचयासान्महासुने शेषमुत्सृत्य भोक्तव्यं पित्र्ये न तु चोत्थरेदिति बृहस्पतिः न स्पृशे-
हामहस्तेन भ्रं जानोच्चं कदाचन नपादौ न शिरो बस्तिनप दा भोजनं स्पृशेदित्यादि निषेधास्त्वाचारमधुरवादिषु द्रष्टव्याः पराशरः एक
पक्षमप्यपविष्टानां चिप्राणां सह भोजनं यद्येकोपित्यजेत्यात्र शेषमन्नं न भोजयेत् पंक्तिभेदकान्याह बृहस्पतिः अग्निना भस्मना चैव स्तंभेन स
ल्लिलेन वा हारेणैव च मार्गेण पंक्तिद्वेदो बुधैः स्मृतइति यमोपि उदकं चतुर्णामस्य हारं पंथास्तथैव च एभिरंतरितं कृत्वा पंक्तिदोषो
न विद्यतइति ग्रंथांतरे नृणां भोजनकालं तु यादिदीपो विनश्यति तदन्नं पाणिना स्पृष्ट्वा सावित्रीमनसा स्मरेत् पुनर्दीपितं नो लब्ध्वा
शेषं भ्रं जीतकामतः अन्यदन्नं भोक्तव्यं भ्रं क्त्वा चांद्रायणं चरेदिति देवलः भ्रं क्त्वा चिद्रं समाप्राप्य सर्वस्माद्युतवर्जितं उच्छिष्टमा
गधेयेभ्यः सोदकं निर्वपेद्भुवि अमृतापिधानमसीत्यपः प्राश्य भ्रं विक्षिपेत् उत्थाय बहिरागव्यमुरवहस्तादिशोधयेदिति स ए
व आचम्य च ततः कुर्यात्ते काष्ठस्य भक्षुणं भोजने दंतलग्नानि निर्हत्याचमनं चरेत् दंतलग्नमसंहार्य लेपं मन्येत दंतवत् नतत्र च-
हुशः कुर्यात्तत्र सुत्थरणं प्रति अथ प्रयोगः पाणिपादौ भ्रं स्नात्वा चम्य श्रीपण्यादिपीठे प्राङ्मुखः प्रत्यङ्मुखो गोपविश्य भूमिं भोस्य

चतुरस्रमंडलं कृत्वा तदुपरि हेमरूप्ययोरभावे द्विपंचाशत्यलपरिमितं कांस्थपात्रं निधाय परिवेषणं कारयित्वा तस्माद्नाद्धो ग्रासार्थं मन्त्रं प
 आंतरे कृत्वा सौरभेय्यः सर्वहिताः पवित्राः पुण्यराशयः प्रतिगृह्यंतु मे ग्रासं गावस्त्रै लोक्यमातरदतिमंत्रेण गवे ग्रासं दत्त्वा च म्यथा
 जलिरन्नं प्रणम्यास्माकं नित्यमेतदस्तु इति प्रार्थ्य ॐ भृश्रवः स्वः तत्सवितुर्वरे० दित्यन्नमभ्यस्य स्वादोपितो मधोपितो वयं त्वा
 वलमहे अस्माकमविता भवेत्यभिमंत्र्य सत्यं त्वर्तेन परिषिंचामीति दिवा सत्रौ ऋतं त्वा सत्येन परिषिंचामीति प्रदक्षिणमन्नं
 परिषिंच्य दक्षिणतो ऋच्युदक धारां प्राक् संस्थां कृत्वा तत्र भूपतये नमः ऋवनपतये० भूतानां पतये० धर्माय० चित्रगुप्ताय नमः यत्र क्वच
 न संस्थानां क्षुत्क्षुण्णोपहतात्मानां प्रेतानां तृप्तये क्षय्यभिदमस्तु यथा सखमिति प्रेतबलि चैवं बलिषट्कं प्राक् संस्थं दत्त्वा उपर्युदकं दत्त्वा ब
 लीनुधृत्य हस्तं प्रक्षाल्य आपोशनार्थं जलमादाय वामहस्तमध्यमाणा मिकां गुष्ठे भोजनपात्रमालभ्यान्नं ब्रह्मेति ध्यात्वा समाहितो मृ
 तोपस्तरणमसीति निः शब्दं पीत्वा घृताक्तमन्नपूर्वोक्तं तत्र दं गुलिभिः सर्वाभिर्वीस्ये पंच प्राणा हुती जुहुयात् तत्र मंत्राः ॐ प्राणाय
 स्वाहा प्राणायेंदं नमम ॐ अपानाय स्वाहा अपानायेंदं नमम ॐ व्यानाय स्वाहा व्यानायेंदं नमम ॐ उदानाय स्वाहा उदानायेंदं
 नमम ॐ समानाय स्वाहा समानायेंदं नममः ॐ ब्रह्मणे स्वाहा ब्रह्मणेदं नमम ततो जलं स्पृष्ट्वा यथेष्टलौकिक वाक्यान्यनुच्चा
 रयन्कवले कवले इष्टदेवतां स्मृत्वा भोजनं कुर्यात् एतच्च भोजनं रहसिकार्यं तथाच स्मृतिचंद्रिकायां देवलः आहारं तुरहः कुर्याद्दि

हारं चैव सर्वदा गुप्ताभ्यां लक्ष्मीयुक्तः स्यात्प्राकाशयेहीयते श्रियेति ततो भोजनान्ते पात्रस्थमन्नं किंचिद्गृहीत्वा प्राय भूमौ विस्मृत्य तत्र मंत्रः प्र-
 स्तान्कुले मृताये च पितृलोकविवर्जिताः भोजं तु मम चोद्दिष्टं पात्राच्चैवं भविष्येत् उत्तरापोरानार्थं जलमादाया मृतापिधानमसी त्यर्धपीत्वा
 धरौ रवे पूयनिलये पया बुद्धिनिवासिनां अर्थिनामुदकं दत्तमक्षय्यमुपनिष्ठत्विति मंत्रेण पितृतीर्थेन भूमौ निषिञ्चागणादावागत्य मृद्भिरद्भिः
 पाणिमुरवे संशोध्य षोडशगंडूषान्कृत्वा दंतकाष्ठेन दंतान् संशोध्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य भोजनपात्रप्रक्षालनं तद्देशमार्जनं कारयित्वा चम्या-
 ध्यायस्वेति ऋक्तमन्नमनुमंत्र्य प्रणवेनात्मानं ब्रह्मणिसंयोज्य जलेन हस्तौ निष्पृष्य तज्जलमंगुष्ठाभ्यां अक्ष्णोर्निषिञ्चेत् तत्र मंत्रः शर्यातिं च स-
 क्त्यां च च्यवनं शक्रं मशिवनौ ऋक्तमात्रः स्मरेद्यस्तु चक्षस्तस्य नहीयत इति ततः शतपदानि गत्वा स्वासने उपविश्य अगस्तिरग्निर्वडवान-
 लश्च ऋक्तं मयानं जरयत्वशेषं सरवं ममेतत्परिणामसंभवंच हृत्त्व रोगं मम चास्तु देहे इत्यदरं परिमृज्य तांबूलं प्रक्षयेत् अथ तांबूलं प्रक्षण-
 माह मार्कंडेयः भूयोप्यात्तम्यकर्तव्यं न तस्तांबूलं प्रक्षणं वसिष्ठः सूपुगंच सूपत्रंच चूर्णेन च समन्वितं दत्त्वा तु द्विजदेवैभ्य स्तांबूलंचर्वयेद्दि-
 जः पर्णामूले भवेद्वाधिः पर्णाग्नेषा पसंभवेः चूर्णपत्रां क्षिपेदायुः शिराबुद्धिबिनाशिनी तस्माद्ग्रंचमूलंच शिरांचैव विशेषतः चूर्णपत्रं
 जीयित्वा तांबूलं खादयेदयेति इति श्रीभारद्वाजमहादेवमहात्म्यजटिकाकरकृते आचारार्कपंचमभाषाकृत्यं वेणुसंभवनिनादमोहितागो-
 पिक्रस्तदमुपेत्यामुनं येन सार्धं मरुतसंज्ञमानं भजाभिवस्तु देवतं १ अथ षष्ठादिभागकृत्यं दक्षः इतिहासपुराणार्थैः षष्ठसप्त

मकोनयेत् अष्टमेलोक्यात्रानुबहिःसंध्याततःपुनः यमः रवेरस्तमयात्पूर्वघटिकेकायदाभवेत् सायंसंध्यासुपासीतकुर्यात्थोमंचपूर्ववन्-
सायंसंध्यायांविशेषोलिरच्यते शौनकः अग्निश्चेत्यनुवाकेनसायंसंध्यापिबेदपः इदमंत्राचमनं अथार्घ्यदानं तच्च प्रातस्त्रिष्टुप्त्रर्घ्यदानं
सायंतूपविशन्मवि इतिथमवाक्यात्सायंसंध्यायासुपविश्यैवकेचिदूर्घ्यदानं कार्यमित्याहुस्तच्चित्यं जलमंजलिनादाय गायत्र्याचाभिमं-
त्रितं दद्यात्स्यत्रयंस्त्रिष्टुप्त्रकालेषुबहूच इत्याश्वलायनस्मृतेः पाणिभ्यांजलमादायगायत्र्याचाभिमंत्रितं रवेरभिसुरवंस्त्रिष्टुप्त्रि
रूर्ध्वंसंध्ययोःक्षिपेदितिशौनकोक्तेश्च गुह्यपरिशिष्टेषु अथाचम्यदर्भपाणिः पूर्णमुदकांजलिमुत्सृज्यादित्याभिसुरवः स्थित्वाप्रण
वच्यात्ततिपूर्वयासावित्र्यात्रिर्घ्यनिवेद्य क्षिपेदिति श्रीमातामहचरणानां पूर्ववन्निरर्घ्यं दत्त्वेतिवदतामथमेवाशयःप्रयोग
पारिजातादयः सर्ववाजिपेययाजिनश्चेवमेवाहुः जपेविशेषः कारिकायां अर्धास्तसपआदित्ये पश्चिमस्वयउत्तरः भागस्तन्मुख आसी
नः सावित्रीवाग्यनोजपेदितिउत्तरप्रतीच्याअष्टमोभाग इत्यर्थः दिशोष्टधाविभक्तायाः प्रतीच्याभागससकंहित्वात्क्षिणतो न्यस्तः योष्टमो भा
गउत्तरः अस्याभिसुरवतोविप्रोभूत्वाप्रयतमानसः जपन्नासी तसावित्री संध्यांकृत्वमनंदित इतिशौनकोक्तः उपस्थानेविशेषः शौनके-
इमंमेवरुणेत्यादिसायंकालेविशेषतइति व्यासोपि जपेद्वारुणमंत्रांस्तु इमंमेवरुणादिकान् चतुर्मंत्रान्विशेषतः संध्याफलमवाप्नुयादि
ति अथप्रयोगः तत्रहस्तोपादौप्रक्षाल्यद्विराचम्य प्राणानायम्यमभ० सायंसंध्यासुपासिष्यइति पूर्ववत्प्रथममार्जनंकृत्वाजलमा

दाय अग्निश्चेत्यनुवाकस्य पाज्ञबल्युपनिषदङ्गपिः अग्निमामन्यु मनुपत्यहानिदेवताः गायत्रीपंक्तिर्विराट्छंदांसि मंत्रान्चमनेवि-
 ॐ अग्निश्चमामन्युश्चमन्युपतयश्चमन्युक्तुतेभ्यः पापेभ्योरक्षन्तां यदन्हापापमकार्षे मनसावाच्चाहस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिशना अ
 हस्तद बलंपतु यत्किंचदुरितं मयि इदमहं माममृतयोनेौ सत्येज्योतिषिजुहोमिस्वाहेति पीत्वा पूर्ववह्निराचम्यद्वितीयत्तृतीयचतुर्थमा
 जनाद्यधमर्षणांतं कृत्वा पश्चिमाभिमुखवस्तिष्ठन्पाणिभ्यांजलमादायसावित्र्याभिमंत्र्य श्रीमवित्रददमर्ष्यसमर्पयामीतित्रिरर्ष्यदद्यात् त
 तोसाचादिष्यो ब्रह्मेत्यादि गायत्रीजपसंकल्यां तं कृत्वा वायव्यलग्नपश्चिमाभिमुखो भूत्वा चत्वारं चत्वारित्वादित्यमंडलमध्यस्थां श्यामां श्या
 मां वरानुलेपनस्वगाभरणामेकवस्त्रां शंखचक्रगदापद्मां चतुर्भुजां गरुडासना रूढां विष्णुदेवत्यां सामवेदमुदाहरंतीं स्वर्लोकाधिष्ठा
 त्रीं सरस्वतीनामदेवतां ध्यात्वा मनसासंपूज्य यथाशक्ति जपेत् तत उपस्थानं कुर्यात् तद्यथा इमं मे वरुण तत्वायामीत्युचो राजीगर्त
 शूनः शोपक्रुषिः वरुणो देवता आद्या गायत्री द्वितीया त्रिष्टुप् वरुणोपस्थाने विनियोगः ॐ इमं मे वरुणश्रुधीहवमद्याचमृक्यात्वा म
 वस्परान्वके ॐ तत्वायामिब्रह्मणा वंदमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः अहेळमानो वरुणे हवो ध्युरुवांसमान आयुः प्रमोषीः जात
 वेदस इत्यादि पूर्ववदि विस्वायंसंध्यां अथ सायमौपासनं पूर्वोक्तं ब्रह्मचारी त्वद्विकार्षे कुर्यात् अग्निर्कर्मणतः कुर्यात्संध्योरुभयोरपी-
 तियो भिवाक्यान् सायमेवाग्निमिंधानेत्येकद्विल्लोगाश्चक्रेः तच्चेत् आचम्यतिथ्याद्यनुकीर्त्यममरुः प्रातरग्निका र्थकरिष्यदिति

संकल्प्यः प्रातः सायंतुसायमधिकार्यकरिष्यति संकल्प्याद्यावाहनादिपूजनानंतं कृत्वा मादेशमात्रांसमिधंगृहीत्वाः ग्रयेसमिधमाहावर्षं
 बृहतेजानवेदसे तयात्वमग्नेवर्षस्वसमिधाब्रह्मणावयंस्वाहेति जुहुयात् अग्नयर्दनममेतित्यजेत् तत आर्द्रपाणिनलमग्नौ प्रता-
 ष्य ॐ तेजसाभासमनज्जीतिसंरतौ हृद्यं मुखमवादिः सृज्यपाणिं प्रक्षाल्य पुनर्दिवारमेवं कृत्वा तिष्ठं नृदि सुपतिष्ठेत् तत्रमंत्राः -
 मयिमेधांमयिप्रजांमयिस्तेजोदधातु मयिमेधांमयिप्रजांमयीन्द्रद्रियंदधातु मयिमेधांमयिप्रजांमयिसूर्योभाजोदधातु यत्ने
 अग्नेतेजस्तेनाहंतेजस्वीभूयासं यत्नेअग्नेवर्चस्तेनाहंवर्चस्वीभूयासं यत्नेअग्नेहरस्तेनाहंहरस्वीभूयास मेभिरुपस्थायविभूतिंशु-
 त्वा आंगिरसबाहस्यत्यभारह्राजेति त्रिप्रवरान्वितभारह्राजगोत्रोत्पन्नोहंतोमदेवशर्माभौ अग्नेत्वामभिवादये एवंस्वस्वप्रवराद्युञ्ज-
 योभिवादयेदित्यधिकार्यं अथदीपकालमाह मरीचिः रवेरस्तंसमारभ्ययावत्सूर्योदयोभवेत् यस्य तिष्ठेद्दृहेदीपस्तस्यनास्ति
 दरिद्रता आयुर्दः प्राङ्गुणवोदीपोधनदक्ष्यादुदङ्गुरवः प्रत्यङ्गुरवोदुःखदोसोहानिदोत्क्षिणामुरवइति प्रत्यङ्गुरवनिषेधस्तु कार्य
 कारिनित्यदीपविषयएवं श्रीकार्तविर्यादिदीपः प्रत्यङ्गुरवएवस्थाप्यः ततोदेवंसंपूज्यद्वितीयभोजनंकृत्वा पुस्तकादिदर्शनेन शर्की
 प्रथमभागं नीत्वा स्वपेत् अथस्वापविधिर्मातेय शकृदिदेशं विचिन्तुगोमयेनोपलेपयेत् वैदिकैर्गा रुडैर्मंत्रैरभिमंत्र्यस्वपेत्ततः मं
 गल्यं पूर्णकुंभंच शिरस्थानेनिधापयेत् रात्रिसूक्तं जपन्नात्रौरात्रिहामोभवेन्नरः स्कांदे उपानहोवैषावदंडमंबुपात्रंतथैवच

ताबुलादीनिसर्वाणिसभीपेस्थापयेद्दही नस्वपेदित्यनुवृत्तौ मार्कंडेयः चार्द्रिधासाश्चनद्यश्चनोत्तरापरमस्तकः नाकाशोसर्वतःशून्येन
 चर्चैत्यद्रुमेतयेति स्वापकालेविष्णुंनमस्कृत्यस्वापकुर्वीत रात्रिसूक्तंजपन्स्वात्वा देवांश्चस्वरवशाधिनः नमस्कृत्याव्ययंविष्णुं समाधि
 स्थंस्वपेन्निशि इतिचंद्रिकाकारभृतपुराणात् स्वरवशाधिनो गस्त्यादीन् विष्णुपुराणे प्राच्यांदिशिशिरः शस्तंयाम्यायामथवानृप
 सदेवस्वपतःपुंसोविपरीतंतुरोगदमिति आश्वलायनः पत्नीमृतुमतीस्त्रिग्यात्ततांभोगविवर्जितां उपेयान्मध्यरात्र्यंतेजीर्णेन्नेष्टम
 मानसइति यमः पूर्वरान्नेव्यतीतेतुसगच्छेदितिमांदिं पादौप्रक्षालयेत्पूर्वपश्चाद्भुज्यांसमाविशेत् धौतवस्त्रंचतांबूलंसंयोगेचरुभक्त
 हं शय्याचोक्ता शिल्पशास्त्रे चतुराशीतिपर्वाणि देर्घ्येणपरिकल्पयेत् षष्ठ्यंगुलानिबिस्तारमंचकंहस्तसंमितं एवशायाविधान
 व्यासर्षेधांशपनोचिता मानाधिक्येदरिद्रस्यान्मानहीनेस्वरवक्षय इति स्मृतिचंद्रिकायांविष्णुपुराणेपि नविशालानवाभग्नांनास
 मांमलिनानच नचजंतुमयींशय्यामधितिछेदनास्तृतामिति पर्यकोप्युक्तस्तत्रैव आयामः सप्ततालस्याच्चतुस्तालंतुविस्तृतं
 द्वितालमुन्मत्तंज्ञेयमेतत्पर्यंकलक्षणं तालादिप्रमाणंचोक्तं प्रयोगरत्नेस्मृत्यंतरे अंगुष्ठादिकनिष्ठांतंभवेन्मानचतुष्टयं प्रादे
 शस्तालगोकर्णवितस्तिस्त यथाक्रममिति अथस्त्रीकृत्यमाहयज्ञः ऋतुःपादौनमस्कृत्यपश्चाद्भुज्यांसमाविशेत् अथर-
 तिः संस्तुत्यपरमात्मानं पत्न्याजंयेप्रसारयेन् योनिंस्पृष्ट्वाजपेत्सूक्तंविष्णुपीनिभजापतेः रेतः सिंचेत्ततोयोन्यांतस्मान्नभंभि

भक्तिर्मेति यासुवल्क्यः षोडशर्तुनिशास्त्रीणां तस्मिन्पुष्पासुसंविशेत् यथाकामी भवेद्वापि स्त्रीणां वरमनुस्मरन् मनुः तासां मायाश्च न
 स्वस्तु भिदितैकादशी तथा त्रयोदशी च शेषास्तु प्रशस्तास्तत्र रात्रयः अमावास्या एमी चैव पौर्णमासी च तुर्दशी ब्रह्मचारी भवेन्नित्यमप्यु
 तौ स्नानकोह्जिदत्यादिनिषेधाः मयूरवादिषु द्रष्टव्याः स्मृत्यर्थसारे ऋतोतुमैथुनेस्त्रायाद्गर्भसंभूतिशंकया अनृतोतदभावाच्च शौच
 त्रिमूत्रवच्चरेत् तत्र ऋतुदर्शनमारभ्य षोडशदिवसे प्राद्यदिनचतुष्टयमेकादशत्रयोदशच विहाया वशिष्ठेषु दिवसेषु पुत्रार्थयुग्मदिवसे
 कन्यार्था युग्मदिने चतुर्थीषष्ठ्य एमी चतुर्दशीपंचदशीश्चात्प्रात्यूर्वदिनत्रतोपवासश्चात्थ निमंत्रिततद्रुक्कशानिरविभोमवार भ
 रणीकृत्तिकाद्रामघापूर्वाफल्गुनी विशारवाज्येष्ठासूक्तपूर्वाषाढा पूर्वाभाद्रपदा त्रिजन्मनक्षत्र संक्रान्तिच्यतीपात वैद्यती व्यतिरिक्तेश
 य्यांतरे उपवीती मन्मथगृहं स्पृष्ट्वा विष्णुर्योनिमिति जपित्वा ईश्वरं स्मृत्योपेत्योत्थाय स्त्रायात् अनृतोतुपूर्वोक्त शौचं कुर्यात् एवं यथाथे
 गंतुत्थः सन्त्स्वशय्यायां यथास्वरं प्रबोधपर्यंतं स्वपित्वा पुनः प्रभाते उत्थाय प्रातः स्मरणा दीनिकर्माणि प्रतिदिनं कुर्यात् एतेषामनु
 रणे प्रत्यवायः स्मृत्यर्थसारे नास्तिक्यात्कर्षहानौ तु मासेन पतितः स्मृतः द्वादशाब्दत्रते नैव तस्य शक्तिस्तु नान्यथा तनिरोक्ष्यार्कमीक्षेत
 स्पर्शे स्त्रायात्सचैलकं तेन च सहयोहास्यं कुर्वन् न तत्समः तदन्तं भक्त्या सद्यस्तु ससर्पे गहने वने आश्रयलायनः बहूल्यं वासगृ
 त्योक्तं यस्य कर्मप्रकर्तितं तस्य तावतिशास्त्रार्थिकृते सर्वः कृतो भवेदिति कूर्मपुराणे इत्येतदरिवलं प्रोक्तं महान्यहनिवैमया ब्रह्म

षानां कर्म जातमपवर्गफलप्रदं नास्ति स्यात्कथं वा लस्या द्वात्यणोनकरोति यः स याति नरकान्धोरान्कालयो नो प्रजापते नान्यो विष्णु
 क्तयेर्ष्यामुक्त्वाश्चमविधिं स्वकं तस्मात्कर्माणि कुर्वन्ति तुष्टये परमेष्ठिन इति निर्णयसिंथावन्निः सप्तमासाधिके गर्भे वर्धमाने तु गर्भणी
 वर्जनीया प्रयत्नेन देवेषु च कर्मणि ॥ १ ॥ सप्तमासाधिके गर्भे गर्भिण्या यत् सर्वापि ॥ हृद्यं देवान् गृह्णाति कथ्यं च पितरस्तथा ॥ २ ॥ स
 प्तमदिपच्यते अन्यगोत्रे न मोक्तव्यमापद्यपि न कर्हि चित् ॥ ३ ॥ सप्तमयदिपच्यते ॥ तद्गृहं भिक्षुणा त्याज्यं नियमेनात्मवान्मुनि
 रिति ॥ ४ ॥ ॥ अथ गर्भिणी हस्तभोजननिषेधः ॥ ॥ षष्ठे मासे तु संप्राप्ते गर्भिण्याश्चैव हस्ततः ॥ न मोक्तव्यं विशेषेण इति शान्ता
 तपोव्रवीत् ॥ ५ ॥ नारदसंहितायां ॥ द्विजस्य धर्मपत्नी तु अंतर्वत्नी यदा भवेत्पंचमे निर्गते मासि तस्याहस्तेन भोजनं ॥ न कुर्यादिनिशे
 षः ॥ ६ ॥ शिवसंहितायां शिवः ॥ गर्भिणी तु यदा भार्या विप्रदीनां विशेषतः ॥ तासां हस्तेन मोक्तव्यं कृत्वा चांद्रायणं चरेत् ॥ मासे षष्ठे
 सप्तमे वा षष्ठे वा प्राप्ते पत्न्या नैव कुर्यात्कदाचित् ॥ होमं यानं देव्यान्नांतये च तस्याहस्तेनाशनं विप्रहानिं ॥ गोभिलः ॥ यो विप्रः कृत
 नित्यं कृतससर्वान्कृतवान्मर्यान् सखातः सर्वतार्येषु तमंतेनास्त्रिलतपः कोर्भे नैत्यकेनास्त्यनध्यायः संध्योपासन एव च उपाकर्म
 णिनोत्सर्गे होममंत्रेषु चैवाहि तथा नानध्याये जपे हेतान्कद्रांश्चैव विशेषतः पौरुषं पावमानं च गृहीतनियमारत इति हारितः अनु
 ष्ठितं तु यदेवैर्मुनिभिर्यदनुष्ठितं नानुष्ठेयं मनुष्यैस्तत्तदुक्तं कर्मन्वाचरोदिति दिक् उक्तं नात्र मया स्वयं स्वचरितं पद्याज्ञवल्क्यादिभिः प्रो

संधर्मविनिर्णये तदस्मिन्स्यष्टं परिज्ञप्तये सदिष्टं गुरुदत्तमंत्रं कृपया शार्दूलं किंवाडितं तेन शीरविमंडलांतरगतो नारायणः प्रीयते
इति श्रीमद्भारद्वाजमहादेवभट्टात्मजसकलविद्यानिधानदिवाकरकृते आचार्यकेसमभागकृत्यं यत्पादपंकजपरागपवित्र
देहाहित्वाकलेवरमिदं किल दार्षदसी जयाह गौतमवधूः कर्मण्यरूपं तज्जानकीपतिमजं मनसा स्मरामि ॥ इति-
आचार्यकः समाप्तः ॥ ६३ ॥ ॥ श्रीलक्ष्मीनृसिंहप्रसन्ने ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ इति-
पुणे पठेनवार मेहुणपुरा येथे ॥ जगदिनेन्दु ॥ आपरान्यात आपिल शके १७८८ ॥ सपनामसंवत्सरे आश्वीनरुष्णा द्वादशी रवि
वार दिने समाप्तः ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

इति आचारार्क समाप्तोयम्

